

BOSNIAN-AMERICAN INDEPENDENT NEWSPAPER

SabaH

Cijena \$1.50

New York 29. Septembar 2000. Broj 146. Godina III

Price \$1.50

OMER BERBER U BOSNI

SabaH NA INTERNETU: www.Sabah-ba.com

Sanski Most STRANCI SDA PRISTUPAJU HRVATI I SRBI

Profesor Asim Kamber, predsjednik Općinske organizacije Stranke demokratske akcije u Sanskom Mostu obavijestio je novinare da je ova stranka iz dana u dan sve brojnija. Broj građana koji žele postati članovi SDA u stalnom je porastu, a u posljednjih desetak dana ovoj stranci pristupilo je čak 50 građana hrvatske i srpske nacionalnosti.

- Mi smo u Sanskom Mostu u posljednjih pet godina mnogo toga uradili na dobrobit svih građana. Dovoljno je reći da je ovdje sagrađeno više novih stanova nego u svih ostalih sedam općina Unsko-sanskog kantona, obnovili smo rad u deset

osomogodišnjih škola, a građani su (među njima i veliki broj članova naše stranke) pomogli izgradnju katoličke, i obnovu pravoslavne crkve. Sve su to ljudi vidjeli i žele da postanu naši članovi - Ističe profesor Kamber koji kaže da će Stanka demokratske akcije svoje prave predizborne skupove održati u selima i naseljima gdje je većinsko hrvatsko i srpsko stanovništvo. Prvi čovjek SDA stranke u Sanskom Mostu uvjeren je da će ova stanka i na izborima koji su zakazani za 11. novembar slaviti ubjedljivu pobjedu kao što je to činila i proteklih pet godina.

K. C.

MALI OGLAS

Potrebna žena za rad u Bosanskom vrtiću (par-time), sa položenim vozačkim ispitom. Za sve informacije nazovite Merimu Pašalić na brojeve telefona: 718 932-0794 ili 718 812-9551.

JEZERO

GROCERY & MEAT

Tel/Fax: (718) 375-6999

2323 65. Street Brooklyn, NY 11201

* HALLAL MESO - HALAL MEAT

* SUHO MESO

* SVE VRSTE SIRA

* RAZNE

POSLASTICE

SARAJEVO

Ministarstva unutrašnjih poslova Federacije Bosne i Hercegovine i Republike Srpske uspostaviti će zajedničko operativno tijelo čija će zadaća biti borba protiv organiziranog kriminala i ilegalne imigracije, saopštio je predstavnik Ujedinjenih nacija u BiH Douglas Coffman. Prema podacima kojima raspolaže misija UN u BiH, od početka ove godine u tu državu je ušlo 18.718 Iranaca i osoba s turskim pasošima, a zemlju ih je napustilo manje od četiri hiljade.

SKUPŠTINA ZATRAŽILA IZRADU PROGRAMA POVRATKA

Skupština Distrikta Brčko zatražila je od Vlade Distrikta

da izradi okvirni program provedbe Aneksa 7 Dejtonskog sporazuma po kojem bi sve kategorije izbjeglih i raseljenih osoba imale isti status.

Na sjednici koja je održana u utorak zastupnici brčanske

skupštine također su zatražili od Vlade da formira po dodjel za provedbu Dejtonskog sporazuma i da u sljedećih mjesec dana preispita sve slučajeve deložacija i dvostrukog korištenja stanova.

BARRY O IZBORIMA U SRJ

Šef Misije OSCE-a u BiH Robert Barry smatra da svi raspoloživi podaci ukazuju na to da je kandidat srbijanske opozicije Vojislav Koštunica pobijedio već u prvom krugu jugoslavenskih predsjedničkih izbora te da najava održavanja drugog kruga ozbiljno upozorava na moguće manipulacije izbornim rezultatima.

On je na konferenciji za novinare u Sarajevu povodom početka izborne kampanje, u odgovoru na novinarsko pitanje da prokomentira rezultate izbora u SRJ, izjavio kako smatra da bi se promjene u Srbiji pozitivno odrazile i na stanje među bosanskim Srbima. Te promjene mogle bi biti najočiglednije na ekonomskom planu kada Srbija postane sudionikom projekata obnove regiona, kazao je Barry.

"Vjerovatno je da će oslabiti uticaj onih političkih stranaka u Republici Srpskoj koje su se dosad oslanjale na Slobodana Miloševića", izjavio je ambasador Barry.

BIRAMO SabaH-ovu bebu milenijuma

Poštovani čitaoci, pošaljite fotografiju vaše bebe koja će biti objavljena u SabaH-u i automatski konkurisati za BEBU MILENIJUMA. Pravo na konkurs imaju sva djeca do tri godine starosti. Pobjednička beba biće proglašena i nagrađena na zvaničnoj proslavi godišnjice našeg i vašeg SabaH-a. Fotografije primamo do 25. decembra.

Prva slatka i preslatka beba je ZANA MRKULIĆ, rođena 3. avgusta 1998. godine.

Federal, New York State and local laws prohibit discrimination because of race, color, religion, sex, age, marital status, national origin or disability in connection with the sale or rental of real estate. This publication does not knowingly accept advertising in violation of these laws. This publication does not knowingly accept advertising which is false or misleading, and makes no representation as to the truth, falsity, safety or effectiveness of the products or service of any advertiser.

SabaH: Bosnian - American Independent Weekly Newspaper - New York - Publisher & Editor: Sukrija Dzidzovic * Publied by SabaH.Co

Technical Editor: Mirsada Dzidzovic * Sport Editor: Elvir Kolenovic * Advertisement: Ertana Kolenovic

Freelance writers: Rasid Nuhanovic (New York); Bedrudin Gusic (Boston, Ma); Izet Cerimagic (London, Canada); Ismet Herovic (Zenica, Bosnia); Elvedina Tucakovic (Boise, ID); Zijad Becirevic (Burlington, VT); Safeta Obhodjas (Germany); Osman Guzina (Alexandria, VA); Sead Numanovic (Sarajevo, Bosnia); Nihad Krupic (Vancouver, Canada); Almasa Hadzic (Tuzla, Bosnia) Hasan Maksumic (Chicago, IL); Mensur Bajric (Rochester, NY)

Svako lično mišljenje nije i mišljenje redakcije. Rukopisi, fotografije i vijesti se ne vraćaju. Redakcija zadržava pravo objavljivanja svih prispijelih priloga na našu adresu bez nadoknade, ukoliko ne postoji pismeni ugovor o visini honorara.

Adresa redakcije: SabaH 30-05 43.Street - Astoria, New York 11103 Tel: (718) 267-1299 ili (718) 267-1242 ili Fax: (718) 267-1257

SabaH na Internetu: www.SabaH-ba.com *** WEB MASTER - Afan Pašalić *** E-mail: sdzidzovic@aol.com

List je registrovan kod State of New York pod rednim brojem: EIN 11-3482491 od 7. aprila 1998. godine

Predsjednički kandidat DOS-a u srijedu naveče pred više stotina hiljada Beograđana oglasio pobjedu

KOŠTUNICA LJUT NA CRNU GORU JER MU JE OKRENULA LEDJA

Beograd - Pobjedili smo, uprkos lažima i nasilju Slobodana Miloševića, pobijedili smo uprkos sankcijama pod kojima smo godinama živjeli, pobijedili smo uprkos natovskim bombama koje su prošle godine padale na nas, uprkos nekim demokratama u Srbiji i Crnoj Gori koji su nam okrenuli leđa - rekao je predsjednički kandidat Demokratske opozicije Srbije Vojislav Koštunica, u srijedu pred više stotina hiljada građana okupljenih na centralnom beogradskom Trgu Republike na proslavi izborne pobjede Demokratske opozicije Srbije. Koštunica je izjavio da "nema drugog izbornog kruga" i da će DOS "sve učiniti, ali ne nasiljem, da ta istina izađe na vidjelo". On je optužio vladajuće stranke da su se "još jednom drznule da mijenjaju volju naroda, pokušali su još jednom da nam ukradu izbore, da se cjenjkaju oko drugog izbornog kruga".

- Nema pogađanja sa njima, jer se mi borimo za demokratiju, a demokratija počiva na istini a ne na lažima, a istina je da smo mi pobijedili - rekao je Koštunica i

dodao da "demokratija počiva na volji naroda, a ne jednog čovjeka" i da "zato sa njima nema pogađanja, jer kad bi se pogađali, priznali bismo da je volja jednog čovjeka veća od volje naroda".

Koštunica je pozvao pripadnike vojske i policije da se ponašaju kao i do sada, jer su oni i narod jedno, i tu su "da brane narod, a ne jednog čovjeka i njegovu porodicu".

- Zašto bi naša vojska bila lutka u rukama diktatora - zapitao je Koštunica.

On je upozorio da je ostalo manje od 24 časa do zvaničnog roka kada Savezna izborna komisija treba da objavi konačne rezultate izbora.

- Učinićemo sve da sačuvamo državu, da spriječimo da padne ijedna kap krvi, ili da ijedan kamen bude bačen. Mi smo snažni otkada smo se oslobodili - poručio je Koštunica.

Beograđani su blokirali saobraćaj u skoro svim centralnim beogradskim ulicama, a kolone građana satima su pristizale iz svih djelova grada.

Okupljeni su nosili zvečke i transparente "Puko je" i "Gotov je". Na trgu su govorili i poznati glumci Miodrag Petrović Čkalja,

TRANSPARENTI SA NATPISIMA: PUKO JE!

Danilo-Bata Stojković, Bora Todorović i Milena Dravić, koordinator Grupe 17 nezavisnih ekonomista Mladan Dinkić, predstavnici Otpora i pjevači Momčilo Bajagić-Bajaga i Bora Đorđević.

Centralne gradske trgove na proslavi pobjede DOS-a preplavili su i hiljade građana u Novom Sadu, Nišu, Užicu, Čacku, Gornjem Milanovcu, Mladenovcu, Kraljevu, Leskovcu, Kragujevcu i mnogim drugim gradovima u Srbiji, prenose crnogorske "Vijesti".

Mira Marković doživjela nervni slom

Beograd - Mirjana Marković, predsjednica JUL-a i supruga Slobodana Miloševića, doživjela je nervni slom i nalazi se pod intenzivnim ljekarskim tretmanom - saznaju "Vijesti" u izvorima bliskim vrhu lijeve koalicije. Njoj je pozlilo u ponedjeljak kada je postalo izvjesno da je njen suprug teško poražen, kao i da je lijeva izgubila vlast i u većini mjesta u Srbiji, čak i u njenom Požarevcu. Ljevica je naprosto zbrisana i iz Beograda gdje je u gradskoj skupštini DOS-u od 110 odborničkih mjesta pripalo, jedno radikalima i svega četiri SPS-u i JUL-u. Od nedjeljnih izbora Mira Marković, koja je pod sedativima, u srijedu se prvi put pojavila na državnoj televiziji u prilogu o sjednici Direkcije JUL-a na kojoj je "izraženo zadovoljstvo" izbornim rezultatima. Slike namrgodenih funkcionera JUL-a pratio je glas spikera.

BEOGRAD

Državna izborna komisija u SR Jugoslaviji objavila je kako nijedan od kandidata na predsjedničkim izborima nije osvojio potrebnu natpolovičnu većinu glasova i donijela konačnu odluku o održavanju drugog kruga izbora. Prema toj odluci: predsjednički kandidat DOS-a Vojislav Koštunica osvojio 48,96 odsto, a kandidat ljevice Slobodan Milošević 38,62 odsto glasova. Prema zapisnicima s kojima raspolaže Demokratska opozicija Koštunica je dobio 52,54%, a Miloševića 35,01% glasova birača. Predstavnici Demokratske opozicije su saopštili da su ruski posmatrači tražili i dobili kopije zapisnika sa biračkih mjesta s kojima raspolaže opozicija.

NEW YORK

Richard Holbrooke u obraćanju Savjetu bezbjednosti UN

Američki ambasador u UN Richard Holbrooke izjavio je da će njegova zemlja, zajedno sa saveznicima, ukinuti sankcije protiv SR Jugoslavije kada bude uspostavljena demokratska vlada u Beogradu. U obraćanju Savjetu bezbjednosti UN povodom rasprave o Kosovu Holbrooke je rekao da će Washington pozdraviti kandidaturu SRJ u UN, gdje sada ima status posmatrača.

BEOGRAD

Sveti arhijerejski sinod Srpske pravoslavne crkve (SPC) čestitao je danas pobjedu kandidatu Demokratske opozicije Srbije (DOS) Vojislavu Koštunici na predsjedničkim izborima u SR Jugoslaviji i pozvao ga da mirno i dostojanstveno preuzme vođenje države. U saopštenju izdatom nakon današnjeg zasjedanja sinoda, Koštunica se naziva "izabrani predsjednik Jugoslavije".

BANJALUKA

Premijer Republike Srpske Milorad Dodik izjavio je da je odluka Savezne izborne komisije o održavanju drugog kruga predsjedničkih izbora u SR Jugoslaviji besmislena i da podržava Demokratsku opoziciju Srbije što ne prihvata da na taj način bude poništena volja birača.

BEOGRAD

Ako bude bilo potrebe i hermetički će zatvoriti državu sve dok Slobodan Milošević ne prizna svoj poraz

Predstavnici Demokratske opozicije Srbije su saopštili da će ta koalicija "nastojati da ne bude nikakvog nasilja i incidenata", ali će "biti uporna da se priznaju rezultati koji su utvrđeni zapisnicima". Jedan od njenih lidera Zoran Đinđić izjavio je za mađarski dnevnik "Nepsava" da ta "koalicija poziva tri miliona svojih pristalica u generalni štrajk i na ulicne demonstracije te da će, ako bude potrebno, "hermetički zatvoriti državu sve dok Slobodan Milošević ne prihvati pobjedu opozicije".

IMAGINE MAKING \$400 - \$1000 PER WEEK

FROM YOUR HOME !!!

Money Making Catalog

THIS IS THE COMPLETE CATALOG OF ALL COMPANIES WHO OFFER YOU TO WORK FROM YOUR HOME !!!

Please send check or money order of \$19.99 for your Complete Guide To Home Based Employment !!!

To:

 Matrix Trade INTERNATIONAL
P. O. Box 659
Henrietta, NY 14467

Počnite školsku godinu sa odličnom ponudom

**PET MINUTA BESPLATNOG TELEFONIRANJA –
PET RAZLOGA DA POŠALJETE PREKO
WESTERN UNIONA NOVAC U BOSNU I HERCEGOVINU**

2. Za nekoliko minuta

3. Prikladnost

1. Sigurnost

4. Povjerenje

**5. I 5 minuta besplatnog
razgovora sa vašim
najdražim u BiH**

Vrijeme je za novi početak školske godine, i najbolje vrijeme da pokažete solidarnost sa vašim najdražim. Kada pošaljete novac preko Western Uniona iz Amerike u BiH, vi pomažete vašim prijateljima i rodbini da zaborave na svoje finansijske probleme a osim toga dobijate i 5 minuta besplatnog telefoniranja sa vašim najdražim u BiH. Ova ponuda važi za sve one koji novac pošalju u periodu od 10. septembra do 10. oktobra 2000.

**Western Union – je kao da ste
vi novac uručili lično**

Za više informacija nazovite
1-800-325-6000

www.westernunion.com

WESTERN UNION | MONEY TRANSFER®

The fastest way to send money worldwideSM

Dostupno osobama koje žive u USA. Dostupno samo na specifičnim lokalitetima. Promocija počinje 10. septembra 2000. ©2000 Western Union Holdings, Inc. Zadržavamo pravo na sva prava. Western Union ime, logo, i određene izvozne usluge čiji je vlasnik Western Union Holdings, Inc., je registrovan i koristi se u mnogim USA i stranim zemljama. Telefonski servis podržava PT-1 Communications, Inc. shodno tarifama u fajlu državne agencije.

OBJAVLJEN POČETAK IZBORNE KAMPANJE

Misija OSCE-a u BiH objavila je u srijedu početak kampanje za opće izbore

Misija OSCE-a u BiH objavila je u srijedu početak kampanje za opće izbore, 45 dana pred njihovo održavanje 11. novembra, a šef Misije Robert Barry poručio je biračima da izađu na izbore i utiču na svoju budućnost.

"Naša poruka glasačima u BiH je veoma jednostavna - budućnost vaše zemlje je u vašim rukama. Trebali biste izaći na izbore i uticati na svoju budućnost", izjavio je ambasador Barry na konferenciji za novinare u Sarajevu.

Građani BiH će 11. novembra glasati za poslanike u državnom i entitetskim parlamentima, birači u Federaciji glasat će i za nove kantonalne skupštine, a u RS za predsjednika i potpredsjednika tog entiteta. Također će se održati i općinski izbori u Srebrenici. Na izborima na kojima će učestvovati 44 političke stranke, jedna koalicija, tri liste nezavisnih kandidata i šest nezavisnih kandidata, pravo glasa ima oko 2,5 miliona građana BiH, uključujući 234.534 birača za glasanje u inozemstvu, rekao je glasnogovornik Misije Luke Zahner. Ukupno oko 6.000 kandidata nadmeće se za 583 izborna položaja.

Zahner je naveo da će birači izvan zemlje glasati putem pošte u više od 70 zemalja, među kojima su i glasaci u Argentini, Kanadi, Japanu, Kuvajtu, Trinidadu i Tobagu...

Kao i na prošlim izborima, Misija OSCE-a bit će zadužena za superviziju izbora, sa 735 supervizora širom zemlje koji će nadzirati izborni proces na dan izbora. Ukupno će biti 3.625 biračkih mjesta širom zemlje.

Ambasador Barry je podsjetio da su uvedene neke promjene u izbornom sistemu, uključujući primjenu preferencijalnog sistema za izbor predsjednika i potpredsjednika RS, sistem izbornih okruga, te kao u aprilu sistem otvorenih glasačkih lista, s ciljem da se "političari učine odgovornijim, a izborni sistem više transparentnim".

Vrijeme u kojem su se izborne odluke donosile na osnovu straha je završeno, kazao je on, dodajući da birači moraju razmotriti pitanja svakodnevnog života, jer oni imaju moć da glasaju za bolje sutra, usredsređujući se na pitanja kao što je borba protiv korupcije, realno ekonomsko planiranje te stvaranje efikasnih državnih i entitetskih vlada odgovornih narodu, a ne svojim sebičnim interesima.

"Jaz koji dijeli narod i političare

mora biti premošten, a izmjenama u izbornim pravilima OSCE čini napor da se to postigne", rekao je šef Misije.

Na konferenciji za novinare predstavljen je i televizijski spot kojim se glasačima u RS pojašnjava preferencijalni izborni sistem za predsjednika i potpredsjednika, a Francesca Binda, direktor OSCE-ovog Odjela za izbore, navela je da je OSCE za izbore pripremio osam TV i sedam radijskih predizbornih spotova koji će se emitirati u narednih 45 dana.

Ti će se spotovi emitirati na 66 televizijskih i 220 radiostanica, a spotovi će se također emitirati i u stranim zemljama gdje ima dosta birača za glasanje u inozemstvu. Također se štampaju brošure, leci i poster i na kojima se objašnjavaju promjene u izbornim pravilima, kazala je Binda, dodajući da će se na dan izbora ljudima u redovima dijeliti leci da bi se podsjetili kako da glasaju.

A zamjenica glasnogovornika Misije Henriette Schroeder predstavila je "izborni paket" na Internet stranici Misije, na kojem će se pružiti važne informacije za glasače izvan zemlje, a tu će biti dostupna i lista svih partija učesnica na izborima s njihovim kontakt informacijama.

RAST INDUSTRIJSKE PROIZVODNJE

Industrijska proizvodnja na području Kantona Sarajevo u prvoj polovini ove godine ima pozitivne tendencije iako je, u odnosu na prosječno ostvarenu proizvodnju iz 1999. godine, pala za 5,2 posto, a u odnosu na isti period prošle godine porasla za 3,1 posto, podaci su Ministarstva privrede Kantona Sarajevo.

Indeks rasta fizičkog obima industrijske proizvodnje u Kantonu dostigao je u 1999. godini nivo od 117,8 u odnosu na prethodnu godinu. Povećanje proizvodnje zabilježeno je u 11, a pad u sedam industrijskih grana.

ŠTRAJKOVI U PREDUZEĆIMA

**Radnici
zahtijevaju da
im se osiguraju
neisplaćene
plaće**

Nemogućnost osiguranja sredstava za normalno poslovanje, servisiranje obaveza i isplatu plaća zaposlenima dovela je do socijalnih problema i štrajkova u većini preduzeća na upravljanju Kantona Sarajevo.

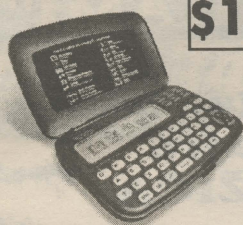
Uzrok tim problemima su kumulirani gubici od 1996. do 2000. godine, nedostatak obrtnih sredstava i izrazita nelikvidnost preduzeća s većinskim ili djelomičnim državnim kapitalom iz oblasti trgovine, podatak je Ministarstva privrede Kantona Sarajevo.

Prema tim podacima, radnici uglavnom zahtijevaju da im se osiguraju neisplaćene plaće, topli obroci i karte za prijevoz, da se izvrši smjena direktora i članova upravnih odbora, te da se zaposlenima u preduzećima da prednost u učešću u procesu privatizacije.

NAUČITE ENGLESKI BRZO I LAKO

www.ectaco.com

sa našim najnovijim modelom

\$119.95

**Language Teacher®
ESC2000**

Language Teacher® ESC2000

**ENGLESKO-BOSANSKI
BOSANSKO-ENGLESKI**

Riječnik i 128K Dvojezični poslovni rokovnik
Glavni riječnik sadrži više od 450.000 riječi
uključujući opšte riječi i idiome, medicinske,
tehničke, pravne, poslovne termine kao i sleng i
opšte izraze

Language Teacher® ESC600T

**ENGLESKO ↔ BOSANSKI
ELETRONSKI RIJEČNIK
sa mogućnošću govora
i poslovnim rokovnikom od
128K**

Naši riječnici vam mogu pomoći pri rješavanju vaših najvećih problema. A to je da naučite ENGLESKI na najbrži način i omogućite sebi bolju budućnost.

**MI IMAMO ZA VAS VAŠEG
NAJVEĆEG PRIJATELJA**

- Funkcija govora za Engleski jezik
- Riječnik sadrži 475.000 riječi i izraza, uključujući: 36.000 medicinskih termina, 33.000 tehničkih riječi, 29.000 termina za biznis, 28.000 pravnih termina
- Elektronska knjiga za Englesku gramatiku sa funkcijom traženja tema
- TOEFL test
- Priključak za PC-vezu za brzo komuniciranje sa PC
- Funkcija uvođenja novih riječi
- Više od 200 popularnih idioma
- Nepravilni glagoli
- 1.200 korisnih izraza
- Igra "Pogodi riječ"
- Svjetsko vrijeme
- Sat
- Budilnik
- Digitron

\$249.95

U cijenu je uključena poštarina

**prevodi
u sekundama**

NAJBOLJI DO SADA!

POSJETITE NAS U NASOJ

PRODAVNICI

LINGVOBIT

31-21 31 Str., Long
Island City, NY

(718)728-5334

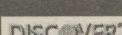
Riječnike možete nabaviti

Sabah Bosnian-American
Newspaper, 43-07 Broadway,
Long Island City, NY
Sunny Electronics, Inc., 827 8th
Avenue ("50 St. Lt.) New York, NY
Moon Electronics, 30-69
Steinway
St. Long Island City, NY
Consumer Best Choice
Electronics, 30-44 Steinway St,
Long Island City, NY
Resource Electronics, 1725
Kings Hwy, Brooklyn, NY
Z&Z Music Store, 6908 Fresh

Pond Rd, Ridgewood, NY
Kosova Commerce Co., 23-26
Arthur Ave. Bronx
Archer Electronics, 5310 S.
Archer Ave. Chicago, IL
European Electronics & Music,
103 Broad St, New Britain, CT
Euro Music, 6021 Belmont
Ave, Chicago, IL
Global Trade, 1626 Ottawa St,
Windsor, ON, Canada
Ksiegarnia Sezam, 1200 Joseph
Campau, Hamtramck, MI

Primamo čekove, Visa, MasterCard,
AMEX i novčane uplatnice

All returns are made within 7 days of delivery and are subject to a 5% restocking fee. RMA number is required for all returns

Naša adresa je:

ECTACO, Inc., 31-21 31 Street, Long Island City, NY 11106

1-800-710-7920 Na Bosanskom: Ext. 316

JAKE POLICIJSKE SNAGE U PODGORICI

Na svim ulicama u glavnom gradu Crne Gore nalaze se jake policijske snage. Posebne jedinice MUP-a Crne Gore i pripadnici specijalnih jedinica policije u crnim uniformama obezbjeđuju sve glavne saobraćajnice koje vode ka centru grada.

Prema nekim nezvaničnim informacijama promiloševićeva Socijalistička narodna partija će upravo večeras u Podgorici proglasiti pobjedu svog predsjedničkog kandidata Slobodana Miloševića i organizovati proslavu tim povodom. Prema istom izvoru, Miloševićeve pristalice iz svih krajeva Crne Gore večeras će se okupiti u Podgorici. Da situacija u Crnoj Gori nije »redovna« svjedoče i stalna aktivnost i pokreti Vojske Jugoslavije kroz Podgoricu. Vojni helikopter je više puta danas, leteći iz pravca Beograda, sletio u krugu vojne kasarne. Zvanična Podgorica strahuje od mogućeg vojnog udara kojim bi Slobodan Milošević skrenuo pažnju javnosti sa predsjedničkih izbora na kojima je, kako je već jasno, postao gubitnik.

Izbijanje nemira u Crnoj Gori Miloševiću bi pomoglo da proglasi vanredno stanje u SR Jugoslaviji i tako poništi rezultate upravo održanih saveznih izbora.

Sve važnije objekte u Podgorici i zgrade državnih organa obezbjeđuju brojne policijske snage pod punim naoružanjem.

STRATEGIJA EVROPSKE BANKE ZA BALKAN

Banja Luka, (BHP) - Direktor Evropske banke za zapadni Balkan Henri Rasel izjavio je da je Evropska banka zainteresirana za ulaganja u proces privatizacije i razvoj privatnog sektora u bosanskohercegovačkim entitetima. Prema njegovim riječima, Evropska banka je posebno zainteresirana za infrastrukturna ulaganja u gradove i općine u Republici Srpskoj, ne precizirajući o kojim sredinama je riječ. Rasel je naglasio da će prioritet za kreditna ulaganja imati oni gradovi ili općine koje budu imale stabilne prihode i tačne knjige poslovanja.

POTONUO GRČKI TRAJEKT - PREKO 60 MRTVIH

Najmanje 63 osobe poginulo je nakon što je grčki trajekt "Samina" udario u otočić Portes u blizini luke Paros i potonuo.

Na brodu je bilo više od 500 putnika. Mnogi od njih su u panici skočili s palube u more. Među poginulima veliki je broj male djece, čija se imena obično ne unose na popise putnika. Jedan je lučki službenik umro od srčanog udara nakon što je primio vijest o potonuću trajekta. Kapetan Vassilis Yannakis i još

četiri člana posade uhićeni su pod sumnjom da su skrivili nesreću tako što su gledali nogometnu utakmicu umjesto more i navigacijske uređaje. - Morali bi biti slijepi da ne vidite te hridi - izjavio je šef grčke Obalne straže Andreas Sirigos - Neobjašnjivo je kako je brod mogao udariti u dobro poznatu stijenu, na kojoj je postavljeno svjetlo vidljivo s udaljenosti od 11 kilometara. -

Prema izvještajima preživjelih, posada je ignorirala pravilo o prednosti žena i djece pri spašavanju.

Na brodu koji je vozio na redovnoj liniji do Pireja do turskog otočja Lipsis nalazio se veliki broj stranih državljana. Ribarski brodovi, plovila Obalne straže i britanski vojni helikopteri pitali su u pomoć preživjelim, no spašavanje je bilo otežano jakim vjetrovima.

Enotrade, Inc.

**1332 E. Lake Ave
Glenview, IL 60025
Tel.: (847) 657-8434
Fax: (847) 657-0283**

Web: www.enotrade@eno-trade.net

HELP WANTED

Enotrade has immediate openings for the following positions:

Experienced truck drivers (local, regional, and long distance with "hazmat" endorsement

Experienced owner/operator drivers with "hazmat" endorsement

Dispatcher (must speak English and Bosnian) - former truck driver is a plus Experienced sales people (Chicago/Illinois, California, Georgia, and Texas area)

Truck mechanics

POSAVINA VIDEO-AUDIO
Veliki izbor Audio - CD izdanja,
solidan broj video kaset (oko 300 kom.)
sa muzikom i filmovima

**Snimamo Americko - Evropski
ili
Evropsko - Americki Sistem**

**Prodaja na veliko ili malo
Garancija kvaliteta i saradnje**

**SEAD ADO ZOHOROVIC-TOTA
Tel/Fax: 770-205-9616
Cell: 770-361-8222**

**Magaza Hallal
Meat Catering**

"LJULJHAMI"

**Brace Aga, Dine
i Hajra
REDŽIĆA**

**44-08 30. Ave.
Astoria, NY**

718-545-6566

Trideset šesti nastavak

SJEĆANJA DOKTORA
NEDŽIBA ŠAĆIRBEY-a

Organizacije Sovjetskih građana u Jugoslaviji bile su organizacije onih koje su preuzeli na sebe obavezu da služe svojoj domovini, ne Jugoslaviji u kojoj su živjeli nego Sovjetskom Savezu iz kojega su oni ili njihovi roditelji izbjegli. Znao sam da su izbjegli Rusi nosili u sebi negativna osjećanja prema komunizmu. Oni su imali i posebno organiziranu pravoslavnu crkvu neovisno od SSSR-a, a u Sarajevu i skaute. Dolaskom komunista na vlast u Jugoslaviji ovo se promijenilo. Neki Rusi koji su se isticali svojim protukomunističkim radom su tiho likvidirani, neki protiv svoje volje poslali u Sovjetski Savez gdje im se izgubio svaki trag. Oni koji su ostali morali su djelovati kao lojalni sovjetski građani, dio prisustva Sovjeta u Jugoslaviji. Koliko je njih prihvatilo, bolje reći prisiljeno da radi za NKKD kako se tad zvala tajna sovjetska služba? I sada poslije Rezolucije Informbiroa UDBA je htjela da zna s kim ima posla. Trebalo je ustanoviti ko je sovjetski špijun, a pretpostavljalo se da je većina: Imali su da izaberu jedno od troga: prigon u Sovjetski Savez, često zaobilaznim putem, išlo se prkeo Bugarske. Drugi izbor je bio da prihvate saradnju sa UDBOM i treći je bio odlazak iz Jugoslavije u neku treću zemlju koja ih prima. Spisak koji sam vidio na stolu u isljednikovoj sobi imao je oko 15 imena, sve ruska. O tome sam razgovrao s Aleksandrom Čartovskim. Koliko se sjećam za Kriškova mi je rekao da je svešteno lice. Staljin je za svoj utjecaj, kontrolu u svijetu koristio komunističke partije čiji članovi su trebali pokazati lojalnost prema prvoj zemlji socijalizma, Sovjetskom Savezu. Pored partija Staljin je koristio i Rusku pravoslavnu crkvu i podupirao saradnju pravoslavnih crkava od kojih je ruska bila najbrojnija. Osnovani su i Sveslavenski komiteti koji su objedinjeni u Opći sveslavenski komitet čiji je predsjednik bio Božidar Maslarić a sekretar pukovnik Crvene Armije Gundurov. Napravljena su i društva saradnje pojedinih država i SSSR. Predsjednik društva SSSR - FNRJ bio je Rodoljub Čolaković, suđen radi atentata na kraljevskog ministra unutrašnjih djela Milorada Draškovića a prvi poslijeratni predsjednik vlade, prvo NRBH a potom RBiH. Sve je to trebalo da čvrsto poveže te organizacije, a preko njih i države sa Sovjetskim Savezom i osigura njihovo služenje Sovjetskom

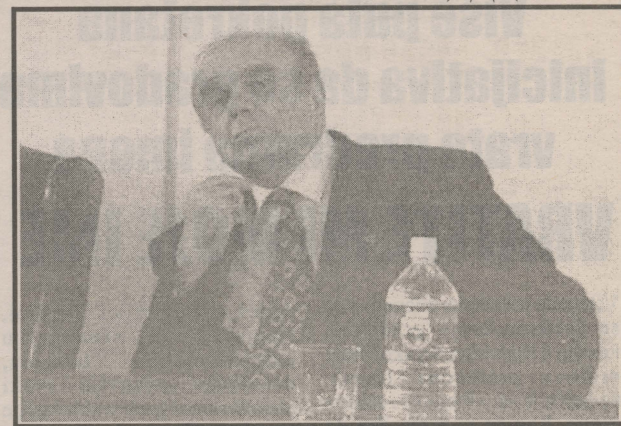
Savezu.

Kako sam ležao do Čartovskog često smo razgovarali i postali bliski. Obećali smo jedan drugom da ćemo potražiti jedan drugog po izlasku iz zatvora, a tko prvi izađe da će odnijeti vijest porodici drugog. Čartovski je izašao prije mene i zaista posjetio moju porodicu, rekao im da nije suđen i da je izabrao da dobrovoljno napusti Jugoslaviju i da je dobio ulaz u Belgijski Kongo, gdje su trebali stručnjake kao što je on. Nismo se nikada vidjeli poslije toga niti čuli. Ustručavao sam se kod ostalih Rusa u Bosni raspitivati o njemu, pretpostavljajući da ih je većina pod pritiskom prihvatila saradnju s UDBOM. Ostao mi je u dragom sjećanju, a ostavio je prijatan utisak i na moje.

Dva dana iza mog dolaska u ćeliju poslije podne su pozvali na pro saslušanje Vidu Lonca, kako je on računao sto drugog dana po njegovom hapšenju. Vratio se, crvenih obraza, dobio je u toku saslušanja šamare. Njegovo saslušanje se svelo na jedno pitanje. Što je govorio kada se vratio iz Dubrovnika gdje je boravio. 30. juna 1948. On nije znao što isljednik cilja te nije znao što da odgovori, te je zato dobio šamare. A Vide Lonac je bio visok i krupan čovjek i mogu zamisliti kako se osjećao kada ga je jedan kepec šamarao zaštićen samim tim da je oficir UDBE. Rekao je nekome da na 30. juna 1948. godine u Dubrovniku nije mogao kupiti novine, jer su sve bile rasprodane, te je čuo o Rezoluciji od drugih ali je nije pročitao do povratka u Sarajevo gdje je našao novine kod kuće. Vide Lonac nije pozivan više na saslušanje, osuđen je na 6 mjeseci zatvora i odmah pušten kući jer, je toliko već odležao. Vide je uspio preći granicu i vjerovatno se pridružio bratu koji je bio u Argentini. Saslušanja nisu bila česta. Jednom prilikom oko ponoći jedan od strajnih stanovnika naše ćelije pozvan je na saslušanje. Bio je probuđen, prestrašen jer je vjerovatno imao od ranije neugodno iskustvo, te dok se oblačio ventili su mu popustili te se umazao. Milicioner je požurivao, te se on nije imao priliku očistiti nego se tako obukao i otišao s milicionerom. Mi se nismo mnogo obazirali na ovaj "incident" - nego smo brzo zaspali. Ponovo smo se probudili 2-3 sata kasnije kada se naš sapatnik vratio sa saslušanja. Bio je malo uzbuđen, ne nezadovoljan saslušanjem, ali malo postidjen što mu se dogodilo. Odmah po povratku očistio se i prao nad zahodskom šoljom. Milicioner je bio pažljiv te je

ostavio svjetlo 30 do 40 minuta a da bi se naš sapatnik mogao oprati. Nismo imali nikakvih knjiga ili bilo što za čitanje te nam je razgovor bio jedini način da prikratimo vrijeme. Pošto sam ja zadnji došao u ćeliju bolje reći u zatvor, te su me pitali o novostima, filmovima koji se daju, te sam im ispričao film Ali Baba i 40 lopova. Film je bio amerčke produkcije a glavnu ulogu igrao je Sabu, glumeći Ali Babu. Film sam gledao nekoliko dana pred hapšenje, davao se u ljetnom kinu, koje je tada bilo smješteno idući uz Mejtaš na desnoj strani odmah na početku. To je utjecalo te su i drugi počeli pričati o knjigama koje su čitali ili filmovima koje smo gledali. Vrlo lijepi prikaz i knjige i filma dao je Draško. On nam je slikovito ispričao Zolin (Emile Zola) roman, a film koji je po njemu rađen "Čovjek zvijer". U filmu je glavnu ulogu igrali Žan Gaben i Simon Simone. Draško je bio viši željeznički službenik, a Zola je dao izvrstan opis života željezničara. Čitao sam knjigu a gledao i film i uživao sam u Draškinom pričanju.

Možda sam namirio desetak dana u ćeliji kada u nju ubaciše dvojicu Mađara, vrlo mladih. Čitajući mađarske novine povjerovali su da je u Jugoslaviji kapitalizam i sloboda te su prebjegli vjerovatno s planom da se prebace na zapad. Granicu su prešli, sjeli na voz, našli se u Bosni i tu su uhapšeni. Bili su zbunjeni, pogođeni da ne možemo razgovorati i znati ko su oni a ko mi i to je utjecalo na njihovo držanje. Trebalo im je nekoliko dana da shvate da mi nismo kriminalci, a naš odnos prema njima osjetili su. Bili su mladi u ranim dvadesetim godinama i vidjelo se brzo na njima da teško podnose glad. Teško mi se prisjetiti da li su dani prolazili brzo ili sporo. U toku dana nisu nam dozvolili da ležimo. Kroz malu rupu na vratima stražari su svakog sahata, neki i češće provirivali da vide što se događa u ćeliji. Kada se leglo to nije bilo samo da se spava, nego i da se čovjek osami u mraku ćelije pribere svoje misli, posveti ih razmišljanju o svojim najbližim a i da razmišlja o dolazećem skoro svaku noć a nekada i u toku dana čula su se zapamaganja zatvorenika i zatvorenica i gruba dreka isljednika i govori, nekada i priznaji. Zapamaganje je bilo različito. Nekada je to bio samo jauk nekada plač, često molba: "Molim vas ne udarajte ili ne bijte me!" Vrlo rijetko, ali vrlo glasno zašto me mučite, zašto me tučete i slično. To je nekada bilo toliko glasno da nas je budilo, a sigurno da nam je odgađalo san, pa bilo

DR. NEDŽIB ŠAĆIRBEY

uzrok i nesanicu.

Napunio sam mjesec dana u zatvoru i upravo razmišljao što me sve čeka: salušanje, suočenje. Najednom u rano poslije podne otvoriše se vrata i stražar prozva moje ime naredi da pokupim svoje stvari i čekao je u otvorenim vratima. Pogledao sam u druge, obukao cipele, uzeo zadržalu konzervu koju sam koristio kao "porciju" i zadržalu kašiku i pružio ruku svakom. Gledali su me a i ja njih kao da u tim pogledima tražimo odgovor na pitanje: Kuda idem. Pomislio sam možda i kući, ali u to nisam vjerovao. Sišao sam u prizemlje i tu je stražar koji je čekao na mene preuzeo jednu kesu sa stvarima koje su mi oduzete prilikom hapšenja. Čekala je "crna marica" i sjeo sam u nju zajedno sa stražarom. Nakon kratke vožnje našao sam se pred Čemalušom, kako je zatvoreničkim žargonom zvana Gradska UDBA. Tu su ćelije bile na tavanu. Uveden sam u tijesnu sobu pred ulazak u tavanaški dio. Tu je bio registar upisnik zatvorenika i tu su od milicionera preuzeli "moje" stvari. Upravnik zatvora bio je Popović, kojega sam odmah prepoznao a i on mene, 1946. kada sam tu bio zatvoren prvi puta on je došao za stražara. Doznao sam da je iz okoline Vlasenice i znao sam mu i prvo ime, kojega se danas ne mogu sjetiti. Prisjećam se i danas imena i izgleda stražara iz 1946. godine. Glavni stražar je bio neki Bašara, a možda i Bašarić. Govorilo se da je rođak Dane Olbine, ličkog Srbina koji je u to vrijeme bio šef gradske UDBE u činu pukovnika, a prije odlaska u šumu u partizane radio je kao bravar u željezničkoj radionici u Sarajevu. Bošarin zamjenik je bio Stupar, a od stražara su mi ostali u sjećanju Božo, omalehan, plav, pristojan i Slobodan, za kojega mogu reći da se uvijek ljudski ponašao prema zatvorenicima. Obadvojica su kao i Popović bili iz okoline Vlasenice. Nakon kratke procedure u toku koje mi je Popović pristojnim tonom rekao: "Zar opet?" Odveli su me u ćeliju broj 12, 1946. godine, u toj ćeliji je bilo najviše dva zatvorenika. Kada sam ja ušao bio sam peti. Tu sam zatekao Azema Ljubljankića, učenika G.B. medrese sumnjam da je u to vrijeme imao više od 17 godina. Rodom je iz nekog sela iz okoline Gračanice ili Gradačca. Drugi je bio visok, koščat, povučen po imenu Čatić. Stanovao je u Kulina

bana ulici u kući nasuprot ulasku u Požeginu ulicu. Djelovao je zabrinuto povučeno. Bio je rodom iz okoline Rogatice. Drago je bio Sarajlija sa Babića Bašče, Srbin radio je kao kvalifikovani radnik u preduzeću Alija Alijagić, kojem su promijenili ime u Standard. Rado je pričao o svemu a posebno su bile interesantne njegove priče o Voji Ljujiću, prvom komandantu grada Sarajeva a po ulasku partizana. Kasnije je Vojo postao član vlade BiH (mislim ministar drvene industije) i kao takav se izjasnio za Rezoluciju Informbiroa, izgubio ministarski položaj i dobio zaposlenje u Standardu, kao kvalifikovani radnik. O petome skoro da ništa ne mogu reći osim da je dospio u Sovjetsko zarobljeništvo preživio, vratio se kući u Sarajevo i vodio normalan život do hapšenja. Bio je saslušan o svom zarobljeništvu i priznao je da je potpisao obavezu da radi za Ruse kako je on rekao, ali da po dolasku u Sarajevo on nije nikoga tražio niti je njega iko tražio. Radi se o muslimanu koji je bio na istočnom frontu.

Ova ćelija bila je mala za nas pet. Nije se spavalo na podu nego na "palaci" - skovanim daskama postavljenim na "kozama". Bilo nam je tijesno i vrlo neudobno. Hranu "kuposni" čaj djelili su nam tri puta, a i ta tri puta su nas ispuštali u zajednički nužnik i umivaonu. Po koji put sam čuo neke poznate glasove te sam prepoznao tako glas Muniba Korkuta i Mubere Pašić. To je bio za mene znak da su i žene zatvorene. To je bila atmosfera brige, pa i straha više prisutna, a tome je doprinijela i tjeskoba i pomanjkanje svjetla. Jedino svjetlo je dolazilo kroz staklene crijepe na krovu, a bilo je i hladnije. Ni u Čemluši kao ni u Centranom zatvoru nije se imalo veze s vanjskim svijetom. Nisu se dobivali paketi, nije bilo novina, a ni posjete porodice.

Nakon nekoliko dana otkrio sam da je u susjednoj ćeliji Edhem Glibić, moj prvi komšija, prijatelj iz djetinjstva. Kroz rupu prokopanu između dvije ćelije moglo se razgovarati. Edhem nije bio sklon razgovoru, vjerovatno radi doušnika. Stavili smo jedan drugom do znanja da smo tu i to je bio naš posljednji razgovor. Nikada se više nismo sreli. Edhem je umro vrlo mlad, prije nego je dočekao četrdesetu godinu života. Uzrok smrti je bio carcinom.

Više puta pokretana inicijativa da se gradovima vrate predratna imena VRATITE MI MOJE IME

Više puta pokretana inicijativa da se velikom broju gradova i naselja u Republici Srpskoj vrati njihova prethodna imena, nailazila je na odbojnost i zidove šutnje. Kao da se želilo dati do znanja i reći predlagateljima (i onima koji godinama priželjkjuju ta logična događanja) da vlasti u Republici Srpskoj imaju važnijeg i prečeg posla. Na sličan način odgovoreno je na posljednji zvanični zahtjev delegata u Narodnoj skupštini Republike Srpske - Hasana Bećirevića i njegovo insistiranje da se svim naseljenim mjestima ovog područja vrati njihovi prijeratni nazivi.

Tada bi Novi Grad opet postao Bosanski Novi, Kozarska Dubica ona stara Bosanska Dubica i svi oni "prekršteni gradovi" postali bi mnogoljudniji, pitomiji, gostoprimljiviji, "malte ne kao što su nekad bili".

Dok se ne vrati stara imena ne može se ni pomišljati na vraćanje punog povjerenja. Istina, svaki novi povratak donosi i novo uvjerenje da se ide naprijed, da se može i mora, ali u svemu tome traži se i ono izvorno, pripadajuće, što se korijenski nalazi samo u matičnom imenu. A imena naselja i gradova diljem Bosne ne predstavljaju samo identifikacione oznake, već su nastajala u danima ovjekovječene duhovne tradicije, kao integrirana obilježja za sve one koji su "trbuhom za kruhom" dolazili u ta naselja, u te gradove.

Sa pravom povrijeđenog čovjeka,

danas u Republici Srpskoj, stenjući pod nametnutim uzurpatorskim terorom, neumorno ponavlja svaki preimenovani grad, svako naselje i svaka ulica, sa jedinstvenim zahtjevom: VRATITE MI MOJE IME...

U imenu moga grada oličeni su svi njegovi žitelji, oni mnogo godina prije, oni od jučer (kao što smo mi rasuti Bošnjaci), ali i oni koji u njega sutra trebaju doći, sa bilo koje strane svijeta - da nađu "mjesto pod suncem", da nađu svoj željeni raj.

Vraćanje otetih i otuđenih imena naseljima i gradovima u Republici Srpskoj ne može se smatrati nikakvim sporednim pitanjem, niti se može i smije odlagati. Dok se ne izvrši ta neophodna transformacija život Republike Srpske neće ići savremenom tokovima, već će voditi stagnaciji i nazadovanju.

Na kraju, da se upitamo: Ko može i smije uzeti meni moje ime? To se danas pitamo mi protjerani Bošnjaci Bosanskog Novog, Bosanske Dubice i svih drugih gradova i naselja, koja čekaju svoj stari imendan.

Zbog svega toga potrebna je šira politička i društvena podrška opravdanom zahtjevu Hasana Bećirevića na narednoj sjednici Narodne skupštine Republike Srpske, a možda i intervencija odgovornih međunarodnih činbenika "bosanskog mira".

Z.B.

Ko to kome muti RAZLIČITI PODACI O BROJU PROGNANIH I VRAĆENIH BOŠNJAKA

Od početka rata u Bosni pa sve do današnjih dana demografske promjene u Bosni i Hercegovini, nastale prije svega kao posljedica rata i dosljedne primjene strategije etničkog čišćenja, ilustruju se različitim, često netačnim podacima. Govorilo se da je sa svojih kućnih ognjišta protjerano preko dva miliona ljudi, od čega oko jedan milion u druge zemlje svijeta. Mnogi su bili zbunjeni sa tom "crnom bosanskom statistikom", jer se radilo o egzodusu skoro polovine ukupne populacije Bosne i Hercegovine. Čudna je činjenica da ni danas nemamo preciznih podataka za sve područja bh. države, iako je prošlo već deset godina od prvih rantih operacija na jugoslovenksom tlu. Prema prvim zvaničnim podacima UNHCR, objavljenim u vrijeme stvaranja Dejtonskog mira, iz BiH je u inozemstvo protjerano oko 1,3 miliona Bosanaca, a oko 866.000 je raseljeno po čitavoj zemlji. U to vrijeme je objavljena i statistika o broju izbjeglih i protjeranih po državama, iz koje se moglo vidjeti da je novi privremeni dom našlo 290.000 u Njemačkoj, 160.000 u Hrvatskoj, a čak 253.312 u SR Jugoslaviji. Ovi veliki borjevi u to vrijeme imali su svoju svrhu i cijenu, naročito za BiH, a imaju je i danas. U Njemačkoj se cijelo vrijeme operisalo sa cifrom koja se kretala između 330.000 do 350.000, naročito u vrijeme kada

je trebalo početi vraćati nesretne prognanike. Toliko godina danas nema zvaničnih, potvrđenih podataka o stvarnom broju Bošnjaka koji su prognani, kao ni o borju onih koji su ostali na "etnički očišćenim teritorijama". Istina, bilo je objava, ali su sve bile parcijalne, nedorečene, upravo onakve kave su najbolje mogle poslužiti za određene zahvate.

Tačna statistika nikada nije skupa i treba je što prije napraviti, odnosno pripremljene podatke treba prezentirati svijetu i nama Bošnjacima, kako bi sada sa jedne nove vremenske distance mogli davati potrebne ocjene. One trebaju svakom gradu, svakoj skupini sugrađana u svijetu, trebaju nam da bi znali vrijednost ovih teško proživljenih godina. U bivšoj Jugoslaviji pedeset godina psolije drugog svjetskog rata sa pravom se operisalo sa brojem žrtava fašističkog terora, kao radi nadoknade ratnih šteta i reparacija, tako i za jačanje "antifašističkog bloka". Bosni trebaju sređeni podaci ne samo da traži i dobije naknadu za naneseu bol i gubitke, da vrati prognane i izbjegle, već da sebi i svijetu dokumentuje viđene činjenice i u brojkama ovjekovječi doživljeni "bratski" zločin, kako se više nikad ne bi ponovio.

Prognanim Bošnjacima sada više nego ikad trebaju aktuelni nedjeljni podaci o broju povratnika

u područja sa kojih su prognani. Istina, čuju oni od svojih znanaca, preko stratio da ličnim uvidom - da se vratio taj i taj, da njihov prvi komšija popravljaju kuću da bi i on pod jesen u njoj zanočio, ali da bi mogli donijeti odluku o svom novom "životnom koraku" moraju čuti i znati više.

Kome još mogu služiti polivčni, netačni i lažni podaci o broju onih koji su se vratili. Mi svi prognani želimo da se vratimo danas, ili sutra, ili u novo sutra - ako ga bude. Do tada budno pratimo šta se događa u regionu sa koga smo itišli, u kome još imamo svoj dom, svoju zemlju, drage stvari i uspomene.

Zbog toga želimo znati - koliko je ljudi stradalo u bosanskom ratu, koliko postalo invalidima, koliko raseljeno, koliko se vratilo ili nije vratilo, i još mnogo tih KOLIKO???

Potrebno je to Bosni kao platforma za korake kojima sada hodi, za korake koje tek treba ili može napraviti, ali i za korake koje nikad ne treba više praviti.

Građani Prijedora, Dubice, Bosanskog Novog... žele u detalje saznati svoju "crnu" i onu malo "svijetliju" statistiku. Zavaravanje polovičnim i djelimično tačnim brojkama svima je dojadilo, svima šteti.

Kad će Bosna namiriti svoje stanovnike - i kako? To je pitanje sad...

Zijad BEĆIREVIĆ

BOSANSKO-AMERICKA TELEVIZIJA!
TRI PUTA SEDMICNO U NEW YORK-U
A USKORO I NA SATELITU!!!

WWW.INFORMATOR-ONLINE.COM/BATV

NARUCITE NASE EMISIJE NA KASETI
PO CIJENI OD \$25 ZA CETIRI EMISIJE
BATV, P.O. BOX 6278, LIC, NY 11106

TEL: 718 956-8423

BIČAKČIĆ RAZGOVARAO SA DELEGACIJOM EBRD

Sarajevo, (ONASA) - Evropska banka za obnovu i razvoj (EBRD) pripremila je nacrt nove strategije za BiH koji bi trebao biti finaliziran do 14. novembra ove godine. O tome su danas u Sarajevu razgovarali predsjednik Vlade Federacije BiH Edhem Bičakčić i delegacija ove bankarske institucije koju je predvodio Henry Russell, direktor za zapadni Balkan, saopćio je Ured za informiranje Vlade Federacije BiH. Ova banka do sada je u projekte u BiH uložila 88 miliona američkih dolara. Na sastanku su u utorak prezentirani osnovni pravci saradnje u narednom periodu.

Evropska banka za obnovu i razvoj do sada je u projekte u BiH uložila 88 miliona američkih dolara. To

su, prije svega, nastavak pomoći malim i srednjim preduzećima putem kreditnih linija posredstvom domaćih komercijalnih banaka i ulaganja u projekte vodosnabdijevanja i prikupljanje otpada na lokalnom nivou. Premijer Bičakčić istakao je značajnu pomoć EBRD u realizaciji projekata u oblastima telekomunikacija, energetike, transporta, te na Međunarodnom aerodromu Sarajevo. Značajna je bila pomoć u projektima privatizacije kroz pronalazjenje strateških partnera, kao u slučaju Cementare Kakanj. "Takvu saradnju FBiH očekuje i u narednom periodu u kojem se očekuje brza i kvalitetnija privatizacija, uz pronalazjenje strateških partnera iz svijeta",

kazao je premijer Bičakčić. Razgovarano je i o proširivanju saradnje u sektoru hotelijerstva za koju u EBRD postoji poseban odjel. U oblasti vodosnabdijevanja posebno je zanimljiv projekt Tvornice vode u okviru Termoelektrane u Tuzli. Jedan od bitnih segmenata, gdje bi ova institucija mogla pomoći je i pokretanje putničkog željezničkog saobraćaja, koji će BiH priključiti evropskoj mreži željeznica i projekat STRUJA 3, u kojem je EBRD svoje učešće sada povećala na 50 miliona eura, navodi se u saopćenju. Tokom razgovora sa Bičakčićem, delegacija EBRD je predstavila novog direktora predstavničkog ureda ove banke u Sarajevu Serbana Ghinescu.

POLICAJCI I DALJE NA KASTELU

Predstavnici Centra javne sigurnosti Banja Luka obavijestili su IPTF da će nastaviti obilazak lokaliteta Kastela i ukloniti bilo koga ko pokuša podići šatorsko naselje bez odobrenja gradskih vlasti Banje Luke, izjavio je Alun Roberts, glasnogovornik UN-IPTF-a za regije Banja Luka i Bihać. Do sada nije bilo pokušaja izbjeglica i raseljenih osoba iz Sanskog Mosta, Zenice ili Travnika da podignu šatorsko naselje na Kastelu ili bilo kojem lokalitetu u Banjoj Luci.

Roberts je, na pres-konferenciji, kazao da je IPTF u Banjoj Luci upoznat kako su raseljeni, posebno iz Sanskog Mosta, još odlučniji u namjerama da podignu šatorsko naselje u centru Banje Luke. "Misija UN-a je upoznata sa zahtjevom nekih predstavnika raseljenih osoba da se izvrši pritisak na odsjek resornog ministarstva kako bi se povećao broj zakazanih deložacija", kazao je Roberts, dodajući da se broj deložacija u Banjoj Luci "već ranije povećao i odvija po već utvrđenom tempu".

DO 18. SEPTEMBRA PONOVNO REGISTRIRANE 129.302 OSOBE

Prema podacima Ministarstva za izbjeglice i raseljena osobe RS, od 25. jula, kada je počeo proces ponovnog upisa, do 18. septembra evidentirane su tek 129.302 osobe, pišu banjalučke "Nezavisne novine".

Među evidentiranima je 102.750 raseljenih, a 3.629 osoba izbjeglo je iz Republike Hrvatske.

Broj povratnika u RS još nije poznat jer podaci o tome nisu sređeni, tvrde u entitetskom ministarstvu, uz objašnjenje da je popis počeo sa zakašnjenjem od mjesec dana zbog izrade novih obrazaca.

Do 18. septembra na regiji Banja Luka podnesena su ukupno 29.632 zahtjeva za reviziju statusa izbjeglih i raseljenih, među kojima je 3.190 osoba izbjeglih iz Hrvatske.

U gradu Banja Luka 7.832 osobe su podnijele zahtjev za reviziju, od kojih je 749 izbjeglih iz Hrvatske.

U bijeljinskoj regiji zahtjev za reviziju podnijelo je 38.245 raseljenih i izbjeglih, od kojih je 304 iz Hrvatske.

Na području vlaseničke regije evidentirano je 27.014 osoba, među kojima nema izbjeglica iz Hrvatske.

U regiji Višegrad do sada se prijavila 23.821 osoba, među kojima je i 21 izbjeglica iz Hrvatske, dok je na trebinjskoj regiji do sada registrirano 10.590 osoba, od kojih je 114 iz Hrvatske.

Ponovni upis će trajati do 25. oktobra.

Mali kapital - za male programe

Mnogi Bošnjaci Amerike žele ulagati u Bosnu

Bošnjacima Amerike kao i većini u Bosni i Hercegovini je poznata obostrana težnja da se sitnim privrednim ulaganjima, tek stvorenog bošnjačkog kapitala, pokrenu privredne aktivnosti na nivou manjih privrednih jedinica, u okviru porodica kojima bi se relativno brzo oživjelo još prisutno "privredno mrtvilo" a krupnoj privredi pomoglo da se laške pokrene i zamahne. Ali put od ideje i težnje da se realizira sitni

školu punu kompjutersku naobrazbu, ili otvorio servis po zahtjevima najnovije tehnologije. Da bi to mogli sa ove prekookeanske distance ostvariti Bošnjacima treba koordinatna veza na solidnoj poslovnoj razini, sa sve širim lepezom sitnih pa i krupnijih programa, a u koje se može ući individualno ili sa grupisanim kapitalom. U nedostatku aktuelnih programa nije zanemarljiva ni

štednji, iako se i korz nju još širim kanalima podstiču korisne investicije, vče u sitnim programima koji bi pomogli i ojačali bošnjačku porodicu u Bosni, ali i privredu u cjelini. Isto tako nije izlaz u individualnim neposrednim kontaktima, sa kojima se mogu za neko kraće vrijeme ostvariti zamišljeni programi. Potreban je planski organizirani istup, koji bi kvalitetno predstavio "sitne" aktualne potrebe

Foto: R. Karat

PONEDJELJAK PIJAČNI DAN U SANSKOM MOSTU

program sa malo para i puno umijeća uspjeli su ostvariti samo oni najuporniji, što je premalo i nedovoljno u odnosu na već raspoloživi "sitni" bošnjački kapital.

Vrijednost novca potvrđuje se u punoj mjeri samo proizvodnjom, a sitna proizvodnja i sitne usluge trebaju sitnom kapitalu da se potvrdi i oplodi. Čuvanje novca u kućnim ormarima i brojnim američkim bankama, ne donosi željene efekte. Kupovanje akcija, investimenta i drugih berzanskih kapitalnih vrijednosti nije ono jedino što većina Bošnjaka želi. Ni stvaranje privatnog biznisa na bazi proizvodnje i usluga nije uvijek dovoljno snažan motiv za emotivne Bošnjake. Mnogo je onih koji žele da se čuje da je taj i taj u svom selu, svom gradu, podigao farmu, napravio mlin, otvorio fabriku, uveo u

potencijalna štednja maraka i dolara u bošnjačkim bankama, koje bi postepeno jačale banke i činila ih sposobnijim da prate privredno pokretanje, pa i eventualni budući zamah. Ali za štednju nije dovoljno samo buditi interes, već treba postepeno vraćati izgubljeno povjerenje štediša, naročito nakon one poznate "pljačke deviza" koju je podno devedesetih izvršio "Milošević", zadajući time smrtni udarac deviznoj jugoslovenskoj štednji, naročito onoj bosanskoj. Privlačnije devizne štednje u bh. bankama, nema i ne može biti sve dotle dok se ne postigne ugovor o osiguranju depozita i štednih uloga, koji bi štitio depozite i uloge do mogućnih rizika.

Ipak, za sitni bošnjački kapital, prije svega iz motivacionih razloga, nije pravo rješenje u

bošnjačke privrede, sa efikasnim modelima rješavanja, u kojima bi obostrani interes bio prevashodan motiv.

Zašto nebi već sutra neko od nas sa desetak ili više hiljada dolara, ili više nas sa nekoliko desetina hiljada dolara, dao posao i kruh nekolicini bošnjačkih porodica, a sebi obezbijedio rast i profitabilnost. Nažalost, godine prolaze. Ima želje, ima i para, ali još uvijek ide po onom starom vremenu i zemanu. Neka sačeka do sutra - a to sutra, kad se predugo čeka, često nikad ne dođe. Nemojmo dozvoliti da i ovaj put bude tako. Sitne pare bošnjačke čekaju na sitne programe bošnjačke. Možda se trebamo upitati: "Da li su te pare toliko sitne, toliko nepotrebne, da ih ne trebaju oni koji ih najviše trebaju..."

Z. B.

KOMPAS TRAVEL, INC.

Tel: (973) 256-6030
Fax: (973) 256-2817

1975-2000

25 GODINA POSTOJANJA U AMERICI

224 Lackawanna Ave.

West Paterson, NJ 07424

**Avionske karte za Hrvatsku,
Bosnu i Hercegovinu, ostale dijelove
Europe i bilo gdje u Americi i Svijetu**

Brza usluga na maternjem jeziku;
pošten odnos i iskrena briga za putnike

Možete nas uvijek besplatno nazvati na
1-800-63ROMAN (1-800-637-6626)
Samo ptice lete jeftinije!

**Veoma povoljni aranžmani za odmore
(specijalno Hawaii, Florida i Caribi)**

VAMA NA USLUZI:
**OLIVERA OPAČIĆ
ROMANA ATLIĆ**

**CROATIA AIRLINES
AUTHORIZED AGENT**

Intervju sa primarijusom dr. Mehom Kapićem, ortopedom hirurgom humanistom i jednim od paćenika hercegovačkih logora koji su bili pod kontrolom HVO

BORIO SAM SE ZA LEGALITET DRŽAVE BiH U STOCU

Intervju vodio: Rašid NUHANOVIĆ

Ovaj razgovor sa Mehom Kapićem objavljujemo u dva dijela. Prvi dio se odnosi na njegovu upornu borbu da se radeći kao ortoped a i direktor Koštane bolnice u Stocu u početku rata odupre svim nasrtajima da se bolnica zatvori a on makne iz Stoca. On je smatrao da je njegova prvenstvena obaveza da ostane u svom gradu i tu se najdirektnije založi za legalitet države BiH. Zbog takvog svog stava provučen je kroz iglene uši po zatvorima i logorima HVO-a. U drugom dijelu smo razgovarali u periodu poslije njegova izlaska iz zatvora i logora i poslije njegova dolaska u Sarajevo i uključivanja i angažovanja u poluklinici Crvenog polumjeseca kao i povratku na svoja imanja u Dubravama kod Stoca.

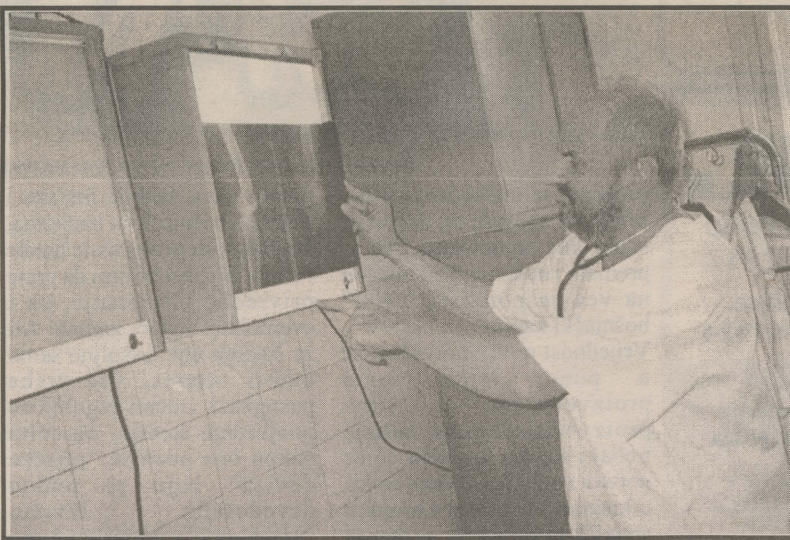
Primarijus dr. Meho Kapić je rođen u Stocu, studirao u Ljubljani, specijalizirao u Beogradu i Parizu inače je specijalista ortoped. Potiče iz bogate familije koja mu je omogućila ovakvo školovanje. Nakon specijalizacije postao je direktor ortopedsko-traumatološke bolnice sa rehabilitacijom u Stocu, kako on kaže koja je bila ponos Hercegovine, Bosne i Hercegovine pa da ne krijem, ponos i bivše Jugoslavije. Jer to je specijalizirana bolnica i jedna od rijetkih koja je pravljena namjenski upravo za bolnicu. Ta bolnica je pravljena u vrijeme Franje Josipa prije više od sto godina. Nažalost i ona je napravljena na granici prema Crnoj Gori kao vojni hospital za odbranu od Komita i Crnogoraca. Kasnije je služila i za civile. Imala je 150 kreveta u jednom divnom parku u jednom vrlo lijepom ambijentu. U stvari bolnica se može napraviti ukoliko postoje sredstva za godinu dana a park treba čekati više od 50 godina. Ta bolnica je iza Drugog svjetskog rata proširena na 250 ležajeva zbog toga što su posljedice toga rata naročito uzrokovale tuberkulozu kostiju pa

i sifilis kosti što je zahtijevalo takvo proširenje. Iako je primarijus dr. Meho Kapić srednja generacija kada je stupio na dužnost direktora ove bolnice zateko je 50% bolesnika oboljelih upravo od ovih bolesti a 50% je bilo sa degenerativnim oboljenjem kostiju neka upalna oboljenja artroze, sponroze, reumatološka oboljenja sa posljedicama. U toj bolnici je primarijus dr. Kapić bio 25 godina direktor gdje je operiran i liječen velik broj pacijenata iz čitave BiH i jednog dijela Crne Gore Dalmacije pa i Srbije. Upravo su to i razlozi zbog čega se on maksimalno zalagao i borio da se

to je bolnica koja je služila sto godina u tom kraju pa i šire. Svi Stočani su vezani pupčanom vrpcom za tu

bolnicu. Koja je na kraju imala 150 kreveta i blizu 150 uposlenih. Ako se uzme ta materijalna strana onda je od nje imala koristi i trgovina i ugostiteljstvo a normalno i uposleni radnici i ja sam upravo svu svoju snagu upotrijebio da se ona ne ugasi a što je pokušano od strane naših neprijatelja.

SabaH: Kada ste odvedeni u logor kao kaznu za Vaše zalaganje da se bolnica održi u

MEHO KAPIĆ

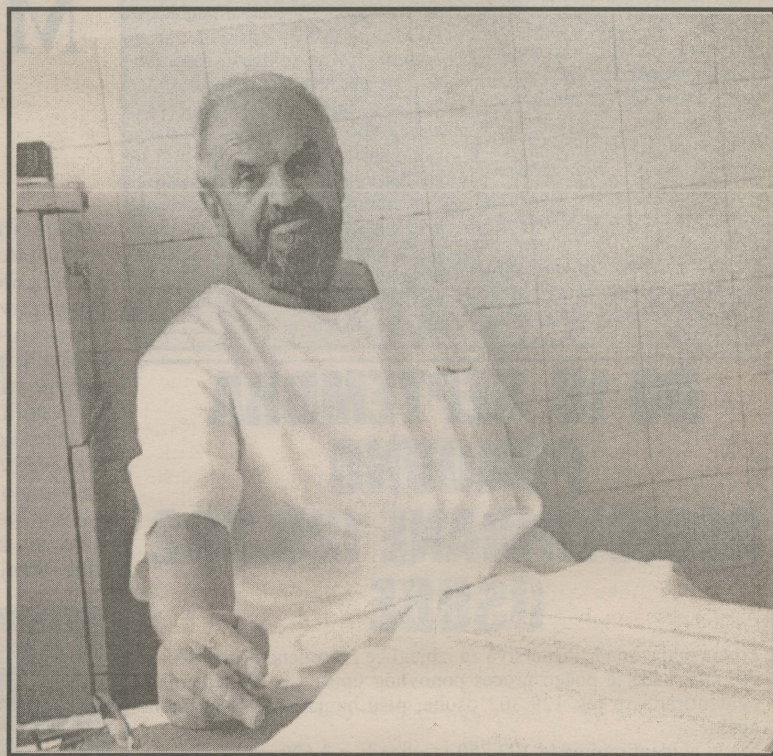
ova ustanova i u ratno vrijeme održi u životu.

SabaH: Poznato je da ste se maksimalno zalagali i borili da ova bolnica opstane u životu sve dok nisu došli i odeveli Vas u logor. Šta je bio Vaš osnovni motiv da se borite za to da ta bolnica radi?

M. Kapić: To nije obična zgrada

životu. Dugo vremena su Vas držali u tamnici. Možete li malo detaljnije o tim Vašim danima provedenim u tamnici.

M. Kapić: Ja sam za razliku od mnogih pobjegulja ostao u svome gradu sa malo građana koji su ostali. Ostao sam u bolnici sa pacijentima. To bi i sada napravio, mada sam nastradao zbog toga. Dok su mnogi otišli, ja sam do

MEHO KAPIĆ

zadnjeg dana ostao u bolnici i pomagao i operirao sve ranjene svih nacionalnosti i Srbe i Hrvate i naše Bošnjake i sve vojske, jer na kraju krajeva ja sam ljekar i nisam ni pitao niti piše ikom na čelu šta je i ko je. To su za mene ranjenici bolesnici i tako sam se ponašao. Jedna grupa sestara njih 30-tak i samo dva doktora, ukupno nas 70 je bilo ostalo. Spavali smo u podrumima nije se imalo šta jesti

ni piti. Nažalost u toj operacionoj sali sam i uhapšen iako sam procentualno gledano više operirao HVO vojnika, nego vojnika armije BiH, jer u početku u Stocu nije bilo Armije. Kada je došlo do sukoba između Armije BiH i HVO-a 1993. godine ja sam među prvima uhapšen a među zadnjima oslobođen. Praktično sam proveo po zatvorima oko jednu godinu. Bio sam u zatvoru u

Dok su mnogi otišli, ja sam do zadnjeg dana ostao u bolnici i pomagao i operirao sve ranjene svih nacionalnosti i Srbe i Hrvate i naše Bošnjake i sve vojske, jer na kraju krajeva ja sam ljekar i nisam ni pitao niti piše ikom na čelu šta je i ko je. To su za mene ranjenici bolesnici i tako sam se ponašao.

danas se prepričava da ste uvijek nalazili nekog načina kao humanista i doktor da pomazete ljudima. Kako?

M. Kapić: I ja se pitam kako? Dragi Bog mi je dao neku snagu i neko znanje da nisam pokleknuo i kao takav sam se nametnuo i predvodio našu sabraću logoraše koji su me dobro slušali, pa čak i jedan dio policajaca. Nekako sam išao jednim određenim dostojanstvenim stavom. Sjećam se nekoliko slučajeva, mada ih je bilo na desetine. Dopirali su i jauci do naše sobe u kojoj je bilo u jedno vrijeme nas desetak u Gabeli, tih takozvanih kapitalaca kao što su

(NASTAVAK NA SLIJEDEĆOJ STRANI)

SabaH: Iako ste bili u samici,

(nastavak sa prethodne strane)

Nažalost u toj operacionoj sali sam i uhapšen iako sam procentualno gledano više operirao HVO vojnika, nego vojnika armije BiH, jer u početku u Stocu nije bilo Armije. Kada je došlo do sukoba između Armije BiH i HVO-a 1993. godine ja sam među prvim uhapšen a među zadnjima oslobođen. Praktično sam proveo po zatvorima oko jednu godinu.

komandant brigade predsjednik SDA i neki drugi. Iz samice su svaku noć do nas dopirali jauci i pucnjave. Jednu noć ti su jauci bili posebno žestoki. Ja sam odglumio da imam proliv i strašne bolove u stomaku. Lupao sam da me puste. Policajac je došao i pustio me. Kada sam došao do samice bilo je oko ponoći i znao sam da nema zloglasnog Boke - upravnika logora. Rekao sam otvori i ponašao sam se kao da sam ja njima šef. On je bojažljivo otvorio. U toj samici sam našao Veleđara Alaudina. To je jedan divan čovjek kroz koga su bila prošla četiri metka. Jedan od tih zrna je prošao kroz stomak i kuk i kroz ruku. Ta samica je bila jedan i po sa jedna i po metar. Vrata su okrenuta prema suncu. Bio je juli mjesec. Samica je bila betonirana. Možete misliti kolika je to temperatura bila. Alaudin je imao preko 40 stepeni plus spoljašnja temperatura koja je bila neizdržljiva. Izgledalo je da gori i umire. Alaudin je visok skoro dva metra jak čovjek i kada sam došao do njega imao je sepsu. Ja kao hirurđ znam da treba gdje je god gnoj ispustiti ga. Zato sam uvukao dva prsta u tu ranu koja je bila na stomaku, otvorio i ispustio gnoj. Takođe sam našao neke antibiotike što je bilo vrlo važno koje sam mu dao i na taj način spasio sam mu život. On bi sigurno do sutra umro. Tako sam spašavao mnoge druge ljude koji su bili u određenim nevoljama. Sa Alaudinom sam se sreo iza rata u Mostaru. A Mostar se posebno sjećam, jer sam u njemu bio osuđen na smrt strijeljanjem a tu presudu imam i sada kod sebe. Međutim, ona normalno nije izvršena zato što su poslije Vašingtonskog sporazuma svi zatvori i logori zatvoreni i ja sam praktično među zadnjim izašao. Još dok sam bio u zatvoru u Ljubuškom imao sam od nekih predstavnika iz Evrope, konkretnije od Švicaraca koji su tamo dolazili ponudu za određenu radnu dozvolu i tada su mi nudili 8000 švicarskih franaka i dozvolu na rad na što ja nisam pristao i ostao sam do kraja, jer je moj cilj bio da se ipak na kraju nađem u dijelu Bosne gdje su Bošnjaci kontrolisali i vlast i teritoriju odnosno u Sarajevu i da nastavim pomagati ljudima. Da se ipak vratim na susret sa Alaudinom u Mostaru. Dakle, susreli smo se i to je bila pomalo tragi-komična scena. Ja sam išao glavnom ulicom

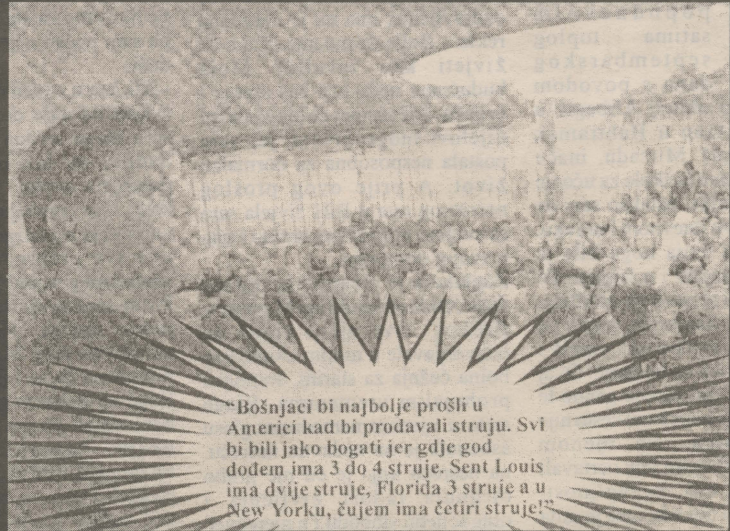
u jednom pravcu a on je išao iz drugog pravca kada me je prepoznao kleknuo je na asfalt i počeo glasno vikati: "Narode svetac je sišao sa neba. Kleknite svi!" Narod ne zna šta se dešava. Meni malo neprijatno, ali sam osjećao oko srca jednu toplinu da sam takvim ljudima koliko sam mogao pomagao i da to oni ipak pamte. Mada nisam radio za to da mi neko kaže hvala. To bi ponovo napravio i svome narodu i svim ljudima koji su u patnji.

SabaH: Iako je Vaš san bio da dođete do Sarajeva kada ste došli pričali ste mi da su Vas jednu noć uhvatili i odveli u zatvor?

M. Kapić: U Sarajevu su mi bila oba sina kao studenti. Oni su se uključili odmah u početku u Armiju i borili su se od prvog dana. Jedva sam čekao da se vidim sa njima. Posebno je interesantno napomenuti što ja smatram da su ti moji sinovi veliki ljudi možda veći i od mene. Mlađi je malo žešći. Kada je on čuo da sam ja odveden u zatvor on je jednog od HDZ funkcionera uhvatio zatvorio i svezao ga za radijator. Međutim, u Sarajevu se to nije baš tako dozvoljavalo i kad se digla kuka i motika na njega da odma smjesti pustiti tog funkcionera on je rekao neka mi puste babu i ja ću pustiti njega. To je bilo logično razmišljanje. Mi smo svi po Hercegovini bili pohapšeni od strane HVO-a a po Sarajevu su slobodno šetali funkcioneri HDZ i ne samo oni nego i Srbi čiji narod je pucao na nas. Međutim, kada sam ja poslije logora došao u Sarajevo a pošto sam puno bio u samici i dočekao ipak nekakvu slobodu šetao sam se čitavu noć da udišem zraka i da se neba nagledam. Naša patrola me uhapsila jer su me našli bez dokumenata a nisam im mogao dokazati ko sam. Priveli su me. Ja to nisam doživio ružno, jer sam već navikao na zatvore pa hajde da malo i kod Alije prespavam u zatvoru. Kasnije me gospodin Alija Izetbegović koji je u to vrijeme bio i predsjednik Predsjedništva BiH a koji je za mene usput rečeno jako čestit čovjek. Da li su svi oko njega takvi to ne znam. Ali me on kasnije pozvao na jedan duži razgovor, da o tom sad puno ne pričam i tom prilikom mi se izvinuo.

(nastavak u slijedećem broju)

Burlington: Gostovanja "STRUJNI UDAR" EMIRA HADŽIHAFIZBEGOVIĆA

"Bošnjaci bi najbolje prošli u Americi kad bi prodavali struju. Svi bi bili jako bogati jer gdje god dođem ima 3 do 4 struje, Sent Louis ima dvije struje, Florida 3 struje a u New Yorku, čujem ima četiri struje!"

Prepuna dvorana Bošnjaka izmiksana sa nekolicinom srodnih američkih duša, u malom Vermontskom gradiću Essexu, podno Burlingтона, doživjela je kulturni nadražaj, ravan "strujnom udaru". Zvonkim glasom nadahnutog glumca i pjesnika, velikana "bosanske zime", "bosanskog ljeta i proljeća", prožimati su damari svih generacijskih uzrasta, od tek stasale lepršave djece do namiruzanih starijih bošnjačkih obraza. U dušu je ubrizgavano nešto još i ranije dobro znano, a sada osnaženo i obnovljeno u svakom usmjerenom pogledu nagrađenom vedrinom suze, kakvo može biti samo - otadžbinsko rodoljublje. Plakali su i smijali se Bošnjaci, smijali malo postidjeno, dok su upijali eho toliko dobro osmišljenih poruka, izgovorenih, izrecitovanih srecem i mislju originalnog i neponovljivog Tuzlaka Emira Hadžihafizbegovića.

Slušali su mnogi ovog velikog, sada malo smršavljenog gospodina, nekoliko godina ranije u mnogim gradovima Njemačke i širom Evrope. Možda, po prvi put, od kada postoji jaka emigrantska skupina Bošnjaka na ovim prostorima, Bošnjaci Burlingтона i okoline shvatili su da ONI sada predstavljaju jednu ogromnu veličinu, skoro recipročno najvišim vrijednostima uma, koja mora sama sebe prepoznavati i oblikovati, kako bi mogla u sebi sačuvati osnove svoje postojanosti. Nije pretjerano reći da je veliki Emir učinio mnogo više nego što se ovaj put nadao i želio. Dovoljno jasno i dovoljno glasno dao je do znanja ovoj zahvalnoj skupini da je ONA isto toliko vrijedna i toliko ponosna kao njena matica zemlja, da u njoj već postoji i izrasta snaga veća i vrijednija od njene globalne veličine, da njen životni put nije nikakvo "plutanje", već dizanje i širenje voljom i putevima koje Allah dž.š. određuje. A put nas Bošnjaka neodvojiv je od naše drage Bosne. "Opet se čuje pjesma, ko bistra rijeka teče", "u Bosni je pjesma vječna, ona nikad umrijeti neće" metaforično je dovikivao Hadžihafizbegović svojim dragim zemljacima, želeći ih uvjeriti da da u toj "čarobnoj zemlji" ima dovoljno sunca i neba, vode i kruha, za sva usta i sve duše, za sve njene sinove i kćeri, kojih se ta zemlja nikada

ne stidi, već ih neizmjernom majčinskom ljubavlju voli. Sigurno je da se svaki čovjek, svaki Bošnjak, ove važne burlingtonske večeri osjetio većim, vrijednijim, ponosnijim. Ako je nekad i pomislio da ga prati zao usud jer je Bošnjak, jer je musliman, ili neka smjesa i primjesa raznih svojatanja, ovaj put se našao važnim, potrebnim, skoro određenim da pomaže sebi i svojim, svugdje gdje se zateku i za njih čuje.

Jest, obišao je Emir Hadžihafizbegović više od 15 gradova Amerike. Pisale su i pišu o njemu razne novine, bošnjačke i one druge, vođeni intervju - do onog SabaH-ovog, ali po prvi put ovdje u Burlingtonu on je istinski osnažio u jednu emigracijsku skupinu blagoslovom i pjesničkom nadarenošću, dajući joj snagu i pravo, rušeći sve njene nevjerice i sumnje. Jedan od prvih Bošnjaka ovih prekrasnih američkih predjela gospodin Hidajet Lendo, dok je u društvu ozarenih Bošnjaka ispraćao velikana večeri Emira Hadžihafizbegović, izrazio je sreću i zadovoljstvo što je imao prilike vidjeti i slušati tako snažnu ličnost, kakvu u sebi oličuje bosanski glumac i pjesnik. "Sa tvojim dolaskom - rekao je Lendo - bošnjačka emigracijska skupina u punoj mjeri spoznaje svoje životno usmjerenje, neodvojivo od matice Bosne". Zaista, po svemu izgleda g. Lendo je imao pravo. Dok su mnogo snažnije bošnjačke skupine širom Amerike nagrizale sumnje i nevjerice, podvojenost, kolebljivost i zamor, dok su ih odvajali različiti rukavci i struje, ovdje u Burlingtonu tinjala je i jačala samo jedna jedina - koja se sada sa Emirovim dolaskom može hvalospjevno nazvati bošnjačka. Vjerujemo da više niko ne može promijeniti smjer ovom narodu, koga dragi Allah blagosilja i čuva, a vodi u budućnost samo jedna jedina želja: da bude svoj i na svome, koristan sebi svom rodu, svom narodu...

"Moja najveća želja - rekao je na polasku Emir - da se svi vi jednoga željenog dana vratite svojoj kući, u svoju Bosnu". U toj želji rasula se matica Bošnjaka niz burlingtonske ulice, kao da teče rijekom baš u tom naznačenom pravcu. "Strujni udar" koji je dobro protresao njihove damare i blago uznemirio duše, nosi u sebi otjelovljenje bića u vječnom liku bošnjačkom. Hvala ti Emire, hvala veliki narodni pjesniče...

Zijad BEĆIREVIĆ

Hamtramck: Ljudske sudbine

MIRSADIN TEŠKI UDES

Mirsada Alibegić 18. jula teško povrijeđena na radnom mjestu* Viljuškar prešao preko desne noge
Viljuškarom upravljao vozač koji je iz treće smjene produžio da radi u prvoj smjeni

U kasnim popodnevnim satima toplog septembarskog dana s povodom sam posjetio obitelj Alibegić u njihovom stanu u Hamtramck (Hamtramiku). Mirsadu, inače moju poznanicu iz škole za učenje engleskog jezika, zatekao sam da leži na kauču u dnevnom boravku. Njena desna tanja noga bila je previjena zavojem i u langeti. Po rukama su joj se nazirale modrice. Pored kauča, kao aveti, stajali su crna duboka ortopedska cipela i pomoćna kolica za hodanje. Ovaj nemili prizor me veoma ganuo te sam shvatio da nam život često nije baš naklonjen. Na njenom bljedom i mršavom licu ocrtavali su se težak bol, bezvoljnost, depresivnost i dosada. Ona je sada postala sjena prijašnjeg svog lika. Kod nje su bdjeli njen muž Muho i njihova maloljetna kćerka Sadija koja ima samo devet i pol godina. Ona pohađa četvrti razred osnovne škole. Primjerna je i odlična učenica. Muho i Sadija svoju Mirsu služe, tješe i ublažuju joj dosadu i težak bol koji i oni u svojoj duši teško preživljavaju. Kada sam joj izrazio svoje duboko

žaljenje za njen udes i poželio brzo ozdravljenje, ona mi je nervozno rekla: - Bolje da me nije. Kako ću živjeti kao invalid? Moja budućnost neće biti baš sretna i svijetla. Jad i čemer će biti sastavni dijelovi moga života, jer sam postala nesposobna za normalan život. A prije ovog prošlog nesretnog rata u BiH živjela sam sa svojom porodicom sretno i tiho u svojoj domovini. Zaplakala je jecajući iz dubine duše četrdesetogodišnja Mirsada iz Brčkog. Ove njene riječi su odzvonjavale u mojim ušima kao bolna čežnja za starim, sretnim i prohujalim vremenima. Blaga sjeta u njenom nemoćnom glasu asocijala je na nedavnu nesreću, na nesreću koja je od nje grubo otrgnula radost življenja i dragocijenu slobodu i u njenu već ispačenu dušu uselila crne misli i tegobu. Njene oči napunile su se suzama i pomutile. U njima se nisu nazirali tragovi životne vedrine, jer još uvijek živi u neizvjesnosti da li će ikada, bar polahko moći hodati. Da li će u njenoj povrijeđenoj duši zacijeliti rane ili će zauvijek ostati ožiljci psihičkih trauma. Izgledala je kao da je tražila utješni odgovor od svih

prijatelja. Pred njenom nevoljom ne možemo zaista biti ravnodušni pa sam počeo osjećati tjeskobu u duši. - Ali, eto u ovom dalekom tuđem svijetu od naše domovine uzdam se u Boga, svoga Muho i svoju Sadiju, jer bih bez njih već i poludjela ovako "prikovana" na kauč. Oni osmišljavaju moj život i ulijevaju mi snagu i sigurnost da ovo sve prebrodim, te su oni simbol mog najdublje povjerenja. Pošto smo ovdje teško živjeli od jedne manje plaće koju je zarađivao moj Muho, bila sam prinuđena da se i ja zaposlim. A, Boga mi trebamo pomoći i našim nemoćnim starim roditeljima u Bosni. Zaposlila sam se u Fitzgerald Finishing Company, nedaleko od ovog grada, u koju se već ranije zaposlio moj muž. Radila sam na špineru broj dva, mašini za izbacivanje trakom različitih šarafa (vijaka) i matica u bakse (velike limene posude), koje su odvozili vozači viljuškarima na određeno mjesto radi daljeg transporta kupcima. Ova fabrika nema baš dobre uvjete za rad. Slaba zaštita radnika na njihovim radnim mjestima, velika prljavština i metalna prašina, štetna kiselina, nesnosna buka mašina,

šarafa, kranova... Ali mormao raditi da bi živjeli, dadžbine su velike. Oko mašine imala sam svoju putanju za rad koja nije ogradom zaštićena. Vozači viljuškara imaju putanju, svoj prilaz za odvoženje napunjenih baksi šarafima. Lahko je primijetiti da među vozačima ima bahatih, neodgovornih, i nekontrolisanih ljudi. Kobnog 18. jula ove godine u 7:30 ujutro sa mnom se poigrala surova sudbina sa sevepom. Doživjela sam na radnom mjestu težak udes. Iznenada, kao grom iz vedra neba, dok sam postavljala papir i najlon u baksu kao podlogu za šarafe s leđa me je u desnu nogu udario vozač viljuškara. Sve se dogodilo munjevitom brzinom. Pala sam naprijed na prsa na betonski pod hale! U tom momentu viljuškar je svojim zadnjim točkovima pregazio moju desnu nogu, sjećam se kao da je bilo u nekoj magli. Vidjela sam u svojoj blizini razlijepljeno u kašu tkivo (mišić) moje desne potkoljenice. Uhvatila me panika. Moje tijelo je grozničavo drhtalo. Neko me pokrio dekom. Sjećam se da su me malo kasnije odvezli kolima hitne pomoći u bolnicu u Detroit. Nekim sredstvom su mi zaustavili krvarenje i smjestili mi

na bolnički krevet. Nisu mi ništa dali za umirenje bolova noge. Užasni bolovi dovodili su me do ludila, jer kosti su mi popucale. Osjećala sam da sam na samrtničkoj postelji. Od mojih bližih nikoga nije bilo kod mene. To je bilo užasno! Plakala sam i moj plač je prerastao u vapaj za pomoć. Ali, niko mi nije priticao da mi pomogne. Valjda su se najprije bavili papirologijom. Vidjela sam kako pored mene prolaze hladna lica. Moji bolovi su sve više postojali nepodnošljivi pa sam osjetila potrebu da vičem, da prijetim, da urličem... Tek oko šest sti popodne položili su me na operacioni sto povezali mi udove i dali nerkozu. Više ništa nisam znala. Izgubila sam svijest. - Predstavnici moje firme su u međuvremenu dovezli automobilom moga muža i kćerku kod mene u bolnicu. Nakon operacije i mog buđenja, ugledala sam ih pored mog bolničkog kreveta. To je za mene bio najradosniji trenutak u životu. Nisam vjerovala da sam živa i da su oni pored mene. Muž mi se obratio toplim ganutim

(nastavak na slijedećoj strani)

TURKISH AIRLINES
AUSTRIAN AIRLINES
KLM AIR FRANCE
AMERICAN AIRLINES
Delta Air
Swissair
Lufthansa
MONTENEGRO AIRLINES
UNITED

GLOBE TRAVEL & TOURS

2600 W. Peterson Ave.; Chicago, IL 60659; E-mail: GLOBETRAVEL2000@aol.com
TEL: (773) 274-4300 FAX: (773) 274-5490

Najpovoljnije cijene avionskih karata za domovinu iz svih gradova Amerike

FROM	SARAJEVO	ZAGREB	DUBROVNIK	TIRANA	PRIŠTINA	SKOPLJE	PODGORICA	BEOGRAD
NEW YORK	\$590	\$525	\$599	\$595	\$599	\$580	\$800	\$530
CHICAGO	\$599	\$530	\$599	\$619	\$619	\$615	\$819	\$580
DETROIT	\$610	\$540	\$610	\$622	\$622	\$630	\$870	\$590
ST. LOUIS	\$677	\$590	\$670	\$762	\$762	\$677	\$895	\$640
S. FRANCISKO	\$710	\$640	\$712	\$740	\$740	\$730	\$999	\$690
CLEVELAND	\$645	\$570	\$715	\$700	\$700	\$680	\$835	\$620
CINCINNATI	\$645	\$570	\$645	\$610	\$716	\$680	\$835	\$620

Pružamo i druge usluge za naše cijenjene mušterije kao što su:
Notari, garancija, pasoši i drugo, sa povoljnim servis charge

Za sve informacije nazovite: TOLL FREE # 1-866-274-4300

(nastavak sa prethodne strane)

se osjećaš?" Nisam mu mogla ništa odgovoriti, jer me je moja nevolja gušila u prsima. Gorko sam zaplakala. Shvatila sam svoj položaj. Ja, oni i tuđina. Kćerka me je ljubila i milovala. I u njihovim očima pojavile su se suze. To su bile suze tuge i ujedno suze radosti, jer su se radovali što sam ostala živa. U toj bolnici sam ostala 25 dana. Pretrpjela sam devet operacija i imala devet narkoza. Primila sam do sada više od dvije stotine injekcija i veliki broj infuzija. Očekujem još jednu završnu plastičnu operaciju u afirisanjoj bolnici Ann Arbor, Sint Joseph Mercy Rehabilitation Services koju će izvršiti dr. Steinberg. Iz ove bolnice redovno dolazi bolničko osoblje i previjaju moju nogu i oblogama liječe modrice po mom tijelu. Sada sam pod zaštitom ove bolnice. Otkako sam nastradala osjećam se kao da sam u nekoj mreži smosažaljenja. Još se ne mogu osloboditi pomisli da sam u ovim godinama postala invalid. Još se ne mogu da pomirim sa ovom činjenicom. Neće mi san na oči. Uzimam i tablete za spavanje. Samo gledam tlevizijske programe. Moja leđa i noga su utrnjeni, - završila je Mirsada priču o svojoj nedavnoj nevolji koja se iznenada uvukla u njenu obitelj i poremetila njen normalan tok života. Ovom prilikom i Muho mi je ovaj događaj još više osvijetlio: - "Vozač viljuškar, a koji je povrijedio moju suprugu, je Amerikanac po porijeklu Afrikanac. On je najprije odradio svoju redovnu treću smjenu a nakon toga produžio raditi i prvu smjenu, tog nesretnog 18. jula kada je teško povrijedio Mirsadu. Najvjerovatnije je bio umoran pa nije imao dobru distribuciju pažnje te je moja supruga postala njegova žrtva.

Nakon stradanja moje supruge odgovorni ljudi u ovoj firmi su ovog vozača suspendovali i uveli strožiji režim rada. Svaki vozač prije starta na radnom mjestu mora obavezno provjeriti tehničku ispravnost viljuškara i u vezi s tim, ispuniti poseban formular i potpisati ga. Obavezni su, također da strogo profesionalno rade i za njih u buduću nema prekovremenog rada (over tima), jer moraju biti odmorni. Ne smiju više izvoditi egzibicije viljuškarima u hali. U vezi sa Mirsadinom nesrećom nismo dobili nikakav izvještaj o uviđaju. Za sada ona dobiva oko 700 dolara mjesečno od "Inšuransa". Međutim rješavanje njenog socijalnog i radnog statusa slijedi nakon svih operacija i njenog oporavka. Ja sam u velikom behutu. Svakodnevno gledam patnje moje Mirse, a Boga mi imam i mnogo obaveza - rekao je Muho.

Ovaj moj zapis o poremećenom sretnom ljudskom životu poklanjam obitelji Alibegić kao znak da duboko suosjećam sa njihovom nevoljom i također ovaj zapis je ujedno dobronamjerna poruka svim radnicima u kompanijama da se dobro čuvaju, jer je zdravlje naše najveće bogatstvo. Narušeno zdravlje i izgubljeni ljudski život ne mogu se ni basnoslovnom sumom novca nadoknaditi. Neko je rekao: "Znati živjeti je velika umjetnost". U lancu ljudskih života i generacija jedan život veoma brzo proleti. A život je pun zamki i opasnosti koji nas vrebaju svuda. I zasita mudrost življenja je u opreznosti i umjerenosti.

B. ČULESKER

Arbitražna odluka na provjeri POČEO POVRATAK U GRADSKO JEZGRO BRČKOG

U zadnjih tri mjeseca u gradu Brčkom je ključeve od svojih nekadašnjih stanova i kuća dobilo oko 300 prognanih brčanskih porodica. Među povratnicima koji ovih dana intezivno čiste i uređuju svoje prilično devlastirane stanove, nalazi se i 5 univerzitetskih profesora, nekoliko profesora srednjih i osnovnih škola, kao i jedan broj nekadašnjih općinskih radnika, privrednika itd.

Piše: Almasa HADŽIĆ

- U Brčkom je vraćen stan prof.dr.Mustafi Sinanagiću. On se već sa svojom suprugom koja je dobila zaposlenje u Ekonomskoj školi, djecom koja su od ove školske godine polaznici tamošnjih škola, vratio u Brčko i kako očekujemo profesor Sinanagić će od jeseni biti predavač na Ekonomskom fakultetu u Brčkom. Također, ključeve svojih stanova dobili su i prof.dr.Murat Sinanagić, zatim prof.dr.Mehmed Dedić, prof.dr.Fehim Mujanović, što je izuzetno ohrabrenje za cjelokupan proces reintegracije Brčko Distrikta - rekao nam je mr.Muhamed Mujkić predsjednik udruženja Brčaka "Povratak" koje već nekoliko godina egzistira u Tuzli.

Prema najnovijim podacima u sam grad Brčko vratilo se do sada oko 500 porodica. Uzme li se u obzir povratak na prigradska naselja koji traje već tri godine, broj nekadašnjih stanovnika Brčkog koji žive na području koje je ratom etnički bilo očišćeno svakim danom je sve veći.

- Mislim da su uloženi naporu supervizora Gerija Metjuza već pokazali rezultate. Posebno je važno što je oko 1000 učenika srednjih škola koje su doskora egzistirale na federalnom dijelu općine, ovu školsku godinu započeli u u svojim nekadašnjim školama u gradu. Oko 30 srednjoškolskih profesora podnijelo je zahtjeve da se vrati na posao i već su neki od njih počeli raditi - rekao nam je mr.Mujkić. Kako će teći povrat imovine, dobrim dijelom zavisi od volje onih koji su zaduženi za sprovođenje imovinskih zakona u Distriktu. Zasad, sve je pod strogom supervizijom Gerija Metjuza i daleko je od situacije kojom bi Brčaci trebali da budu zadovoljni.

Kako tvrdi mr.Mujkić razlog za to je nepostojanje velikog broja zakona Distrikta, usljed čega se još uvijek radi po propisima

MR. MUHAMED MUJKIĆ

Republike Srpske. - Pomaci su vidni samim tim da danas u Brčkom dnevno cirkuliše nekoliko hiljada njegovih prijašnjih žitelja. Ali, kako se tamo vratiti, ako je pred Vladom Distrikta još uvijek obilježje "Trokrst babe Stane", ako jedini bulevar u gradu nosi ime Draže Mihajlovića, i drugih

sjednice ove Komisije srpska strana se nije odazivala još, ali se nadam da će i oni shvatiti da je to realnost - ističe mr.Muhamed Mujkić - Brčaci se nadaju da će Vlade Federacije i Republike Srpske, posebno nakon nedavnog sastanka entitetskih premijera Edhema Bičakčića i Milorada Dodika, shvatiti da je Brčko "neminovnost koja Bosnu vraća u njene okvire" te da će obaveze preuzete Arbitražnom odlukom početi da ispunjavaju.

Do sada je u naseljima Brod, Broduša, Suljagića sokak, Dizdaruša i Rijeke obnovljeno blizu hiljadu kuća. Samo donacijom Visokog saudijskog komiteta za stanovanje je osposobljeno 720 kuća. Ovih dana započinje i obnova do temelja porušenih kuća u naselju Klanac. Kako je najavljeno prilikom nedavne posjete saudijskog princa Selmana, već su prikupljena sredstva za obnavljanje 40 kuća na

U Brčko i brčanska prigradska naselja već su se vratili mnogi poznati Bošnjaci. Osim Sulejmana Kusturice jednog među prvim povratnicima u grad su se vratili i Zekerijah Osmić sadašnji predsjednik SDP-a, Sazim Suljević predsjednik SDA, Ivan Krndelj dogradonačelnik, pjesnik Islam Žiga, a ovih dana vraća se i mr.Muhamed Mujkić kojemu je nedavno vraćen stan. Prema još neproverjenim informacijama, pregovara se oko početka gradnje do temelja srušene Bijele džamije, a većina brčanskih imama već je u svojim nekadašnjim kućama čiju je gradnju donirao Visoki saudijski komitet.

osvjedočenih ratnih zločinaca, ako se bolnica zove "Sveti Vasilije Veliki" itd, itd. Već je formirana Komisija koja će razmatrati ove probleme i dobili smo od OHR-a stav da u roku od 90 dana damo prijedloge za izmjenu naziva ulica i institucija i simbola koji iritiraju sve one koji su tu nekad živjeli i treba da se vrate. Doduše na

Klancu. Na Klancu je započela i obnova kuće nekadašnjeg prvog čovjeka Brčkog i sadašnjeg poslanika i potpredsjednika narodne skupštine RS Muniba Jusufovića. Sam Jusufović, na skupštinskom zasjedanju izjavio je da želi da mu "kuću obnove oni koji su mu je i rušili".

File Edit View Favorites Tools Help

Address http://www.theafan.com

theafan.com
web development

SabaH
BHDanas
BATV
Bos. Lonac
informerator
Canonicus
Photo Vision
Abudhapci
Karadjoz
Balegari
LittleChooChoo

InStyle
OXMOX
American Craft
USAVitamins
Ricki Show
Real Simple

**dizajniranje,
programiranje,
održavanje
web stranica...
po najpovoljnijim
cijenama**

**banneri,
animirana grafika,
reklamni email-ovi**

theafan.com, Inc.
35-38 11th St., Astoria, NY 11106
718.812.7689
www.theafan.com, afan@theafan.com

Vozite se i Vi Internet highway-om

Done My Computer

Nakon sastanka u Ali-pašinoj džamiji u Njujorku

BILO JE I STIHIJSKOG RADA

U četvrtak, 21. septembra u prostorijama Ali-pašine džamije u Njujorku, održan je zbor građana povodom prikupljanja novčanih sredstava za kupovinu zgrade vrijedne milion dolara u kojoj se planira otvaranje prvog bošnjačkog centra u ovoj zajednici. Akcija prikupljanja novčanih sredstava traje već nekoliko mjeseci. Glavni imam Ali-pašine džamije, Bajram ef. Mulić prezentirao je prisutnim džematlijama značaj i arhitektonsku strukturu ovog objekta. Koristeći slajd-projektor kao pokazno sredstvo, prisutnim je prezentovao svaki detalj budućeg Centra. Efendija Mulić, posebno je istakao da su određena finansijska sredstva već prikupljena i da su se donatori odrekli tih novčanih sredstava u tom cilju. – To znači, rekao je ef. Mulić, da se od ove namjere neće odustati tj. Ako se skupi milion dolara, pristupiće se kupovini ovog objekta a ako ne, novac će ostatu u zajednici i shodno prikupljenoj sumi pristupit će se kupovini adekvatnog objekta sa istom namjenom i ciljem.

Po završenom izlaganju efendije Mulića, kao i pojedinaca koji su već prikupili značajnu sumu novca za buduću Centar, prisutnima se, kako reče, «u ime grupe građana» obratio Zaim Kolenović pročitavši sljedeće pismo:»

POŠTOVANI SKUPE

Prije svega da u ime prisutne grupe građana Plava i Gusinja i u svoje lično ime pozdravim odbor, odbor naše džamije sa sjedištem u New York-u. Takođe se zahvaljujem, svim prisutnim na ovoj sjednici skupštine džemata. Posebno mi je drago što smo mi grupa građana Plava i Gusinja izrazili svoju želju i zainteresovanost, da se danas bratski, drugarski, prijateljski sastanemo sa odborom islamskog centra Plava i Gusinja. Zahvaljujemo se efendiji Muliću i njegovim saradnicima na njihovom veoma dobrom razumijevanju, upravo zbog toga što je došlo do ovakvog sastanka, između vas to jest odbora džamije i nas prisutnih gdje ćemo pokušati da dodjemo do jednog zajedničkog, razumljivog stava i rješenja, stav koji bi ublažio napetost našega naroda. Kao što svi znamo, kruže svakojake priče na skupovima, sjednicama, u kafanama itd, pa ipak mislim da je ova zajednička sjednica veoma bitna i važna na kojoj ćemo razmotriti mnogo bitnih stvari vezanih oko džamije i džamijskog odbora na čelu sa efendijom Mulićem. Svi dobro znamo kako i na koji način se pristupilo kupovini i izgradnji ove džamije, i koji su organizatori donatori i ljudi koji su lili svoj znoj oko izgradnje, ti ljudi su danas totalno zapostavljeni i zanemareni. Mnogi su bili članovi odbora, da li su napustili samovoljno ili su napustili zbog nepravilnog rada u odboru, na ovoj sjednici je prilika da se dodje do nekih pravih saznanja. Moramo priznati da mnogi naši ljudi to isto priznajem i za sebe, ne posjećuju ne klanjaju i ne plaćaju godišnju članarinu u džamiju, dolaze od hajtara do hajtara, ali ipak mislim da se ti ljudi ne mogu tretirati kao nevjernici ili muslimani samo na papiru. Prema tome, ipak trebao bi džamijski odbor i predsjednik efendija Mulić

sebe zapitati zbog čega je to tako. Zbog čega je, kada je osnovana džamija koja je u startu imala oko ili više od 600 članova da bi danas članstvo drastično opalo na 120 članova, ako je to tačan podatak i za takav rezultat rada džamijski odbor trebao bi da se zaista zapita, u čemu je problem, dali je problem, narod Plava i Gusinja ili je problem rukovodstvo džamije ili je problem nešto sasvim treće što mi ne znamo, tako, što bi vi - džamijski odbor - mogli objasniti ili riješiti ovo što se sada dešava. Svi znamo, da nas ima više od deset hiljada Plavo-Gusinjana u New York-u, zar nije žalosno i sramota da od tolikog broja ljudi, samo što do dvijesta ljudi izvršavaju svoje obaveze, kao što je godišnja članarina itd... I pored ovako lijepe naše džamije, dosta našeg naroda ide klanjajući u arapskim džamijama. Istina je, da je džamija otvorena za svakoga, pa zašto bi išli tamo kad možemo ovdje, ovdje u našu džamiju i sa našim ljudima. Jer džamija je ta, koja treba zbliziti, a ne razjediniti narod. Takođe ima primjedbi od strane naših građana, da se džamija ne otvara pet vaktova namaza, vjerovatno i to nam možete objasniti. Istina je da se efendija Mulić plaća kešom oko \$740.00 jedanput mjesečno i plaćanje njegovog stana u iznosu od devetsto i nešto dolara od strane džemata, pa se ipak ponekad ne odaziva ili nije tu na pozivu ljudi, za potrebe koje su njegova dužnost. Zašto se zakazuju izbori na sami dan uoči nove godine, zbog toga da bi izbori prošli mirnim tokom bez gužve i buke, znajući da se narod neće odazvati i ostaviti svoje porodice ili prijatelje za doček Nove godine. Izbori se mogu vršiti dva tri dana prije ili poslije nove godine. I onda građani ruže odbor džamije, a odbor se brani njihovim neprisustvom. Džamija hoće da se otudi, Centar se kupuje, jedino se sazna kada je u pitanju novac, i kada nekom padne na pamet da to trebaju dotirati građani Plava i Gusinja i to unaprijed određena suma \$1000.00 i ništa manje. Sve se radi bez dogovora, bez saglasnosti naroda, ponekad nam zaista nije jasno šta se radi, mnogo ima plemena koja nemaju svoje predstavnike u džamijskom odboru, ili ih ima a koji nisu izabrani od strane svoga bratstva, pa čak ih bratstvo ne priznaje za svoje predstavnike, nego se ljudi postavljaju, kako ko kome odgovara. Normalno je da su građani revoltirani, ovakvim ponašanjem i radom odbora i predsjednika efendije Mulića. Braćo, prijatelji, drugovi dajte da pogledamo jedan drugom oči u oči i da kažemo jedan drugom šta je istina šta je razlog koji su problemi, da se koliko se može smanjiti međusobna ogovaranja, jer smo mi zaista jedna mlada imigracija gdje nas najviše veže i što imamo najviše, to je ova džamija, od koje se ne bi trebalo udaljavati da nebi došlo vrijeme, da izgubimo svoje običaje, tradiciju i kulturu.

Prema tome na prijedloge grupe građana, koji smo večeras prisutni

Bajram ef. Mulić

na ovoj sjednici zahtjevi su sledeći, koji će biti na dnevnom redu, na narednoj sjednici džemata, sjednicu koju ćemo mi zakazati i vaš odbor džamije obavjestiti, kada i u koje vrijeme. A to su:

Efendija Mulić da se razduži predsjedničke dužnosti i da svoju dužnost obavlja kao imam.

Da se sačini ili dopuni džamijski odbor, ljudima iz plemena, kojeg će svoje bratstvo predložiti, jednog ili dva člana u zavisnosti od broja domaćinstava toga bratstva, te kao član džamijskog odbora, odgovoran je informisati i prikupljati godišnju članarinu od svog bratstva, i sve ostale potrebne stvari koje su vezane oko džamije. Bratstvo je

Zaim Kolenović

Po završenom izlaganju Zaima Kolenovića, riječ je uzeo Bajram ef. Mulić replicirajući na gore iznijeto pismo Zaima Kolenovića u ime grupe građana. «Neke stvari iz vašeg izlaganja svakako su na mjestu. Neke stvari se mogu gledati dobronamjerno a iz drugog ugla, i obrnuto. Ja ću poći sa aspekta da je sve što ste iznijeli – dobronamjerno, jer nama je prije svega potrebna mudrost i sloga među nama. Svakako da ima propusta i grešaka u našem radu ali, niko nije bezgriješan. Slažem se da ima stihijiskog rada a

nadležno izvršiti njegovu smjenu, u slučaju njegovog nekorektnog ili nepoštenog rada u džamijskom odboru.

Ni u kome slučaju, džamija se ne može otuđiti i da džamija ostane samostalna za potrebe našega naroda i svakog dobronamjernog muslimana.

Da se sačini jedan stručni odbor ili komisija od par ljudi, van odbora, koji će imati takvu ulogu, gdje bi mogli u ime džemata vršiti, nadzor i kontrolu džamijskom odboru.

Razmatrati o centru.

I na kraju nam samo ostaje da poželimo jedan demokratski, zajednički, bratski, razumljivi i korektan rad, i razgovor na ovoj sjednici u interesu, sviji nas, što se odnosi na cjelokupan Plavsko-Gusinjski narod.

Grupa građana Plava i Gusinja

od kojih se ne može odstupiti. Prema tome, svako ko poštuje te zakone i principe a želi stupiti u Savjet slobodno neka dođe, a mi mu možemo samo reći bujrum. Kur'an jasno kaže ko može učestvovati u održavanju džamije. To mogu biti samo ljudi koji čvrsto vjeruju u Boga, koji obavljaju namaz, koji daju zekat i koji se samo Allaha boje. Dakle, mi smo sa te početne stihijske faze davno prešli na ovu, Kur'anom datu i koji kaže da član Odbora IZ treba da bude predstavnik islama. Gdje god se nađe on treba da podsjeća ljude oko sebe na prisustvo vjere i Boga. Član odbora IZ treba biti onaj koji redovno klanja. Taj čovjek ne bi smio biti onaj koji konzumira alkohol i tako dalje. Znači, nismo mi te ljude odstranili, oni su odstranili sami sebe. Još jednom ponavljam, ko god hoće, a ispunjava uslove Kur'anom zapisane, neka izvoli biti član Odbora IZ i mi ćemo ga prihvatiti kao i svakog drugog našeg brata».

Govoreći o broju članova IZ i plaćanju članarine, Bajram ef. Mulić je između ostalog rekao:

«Ja neznam odakle vam podatak o broju članova koji nije tačan jer mi imamo preko 500 članova. Normalno da svi ne plaćaju članarinu na vrijeme. Dešava se da neki ljudi po nekoliko godina ne izmire svoje obaveze ali ih ipak na kraju izmire. Međutim ja sada radim na tome da se članarina potpuno ukine. Nama ne treba članarina, nama trebaju vi draga moja braćo. Svi ste vi članovi, plaćali ili ne plaćali članarinu jer, na primjer. Kad neko umre, iako nije bio član, mi prema njemu i njegovoj porodici potpuno isto kao i prema onome ko je član. Mi tu ne pravimo nikakvu razliku.»

Odgovarajući na postavljeno pitanje vezano za primjedbu da džamija nije otvorena svih pet vakata namaza, ef. Mulić je rekao da u sedam dana možda 1-2 namaza nije lično prisutan a džamija je otvorena za svaki namaz. Ujedno je predložio Kemala efendiju da mu bude pomoćnik koji će ga u njegovom odsustvu zamjenjivati.

Komentarišući primjedbu oko zakazivanja izbora, ef. Mulić se složio sa iznijetom primjedbom uz obećanje da će ubuduće izbori biti zakazani nekoliko dana prije ili poslije Nove godine.

Na primjedbu o uvođenju «komisije» koja će nadgledati rad Odbora IZ, ef. Mulić je rekao:»To je jako dobar prijedlog i ja ga podržavam». I nastavio: «Slobodno možemo proširiti i Odbor IZ čak i na 30 ljudi, samo da ti ljudi koji treba da uđu u Odbor, žive i djeluju u duhu islama.»

Pitanje predsjednika IZ, ef. Mulić je vrlo kratko i jasno riješio rekavši:»Ako odete u većinu džamija, tursku, arapsku ili bilo koju drugu – predsjednik je imam, ali eto ja od večeras nisam predsjednik IZ. To je najmanji problem. Tu odluku je Odbor donio prije nekoliko godina i ja sam je nerado prihvatio jer sam znao da je ta dužnost nezahvalna».

Nakon replike ef. Mulića, nastupilo je još nekoliko govornika koji su na jedan, iznad svega pristojan način, iznijeli svoja zapažanja i prijedloge. Svi govornici su pažljivo saslušani a svaki konstruktivan prijedlog usvojen je isto veče. Sve u svemu, bio je to jedan veoma značajan skup u cilju zajedničkog bitisanja na ovim prostorima uz puno razumijevanje članova Odbora IZ na čelu sa imamom Bajramom ef. Mulićem.

Susreti sa slikarom Omerom Berberom KAKO UČI U TAJNE SINANA MIMARE

Dobitnik prvih nagrada na svjetskim konkursima za idejna rješenja i slikar čije izložbe putuju po cijelom svijetu poslije osam godina odsutnosti izlaže u Bihaću

Piše: Kemal COCO

Omer Berber je po zanimanju arhitekta. To zanimanje "odredio" mu je rahmetli otac koji mu je kazao. Merse je slikar, ti budi nešto drugo.

Sin je poslušao oca. Zvršio je arhitektonski fakultet, ali je tajno učio u bratovoj radionici, tačnije rečeno ateljeu.

Slikao je i stidljivo pokazivao prijateljima. Poznavao slikarstva odmah su prepoznali "rođenog slikara". Tako je Omer postao slikar - arhitekta.

Veoma brzo počela su da stižu priznanja i za idejna rješenja raznih hotela i robnih kuća, ali i na konkursima za slike.

- Imam dvadesetak prvih nagrada na raznim svjetskim konkursima. Ipak, najdraža mi je prva nagrada

Mimara ostavio Bosni i Hercegovini - kaže i otkriva nam, na našu žalost, jednu istinu: - U Bosnu se ne mislim tako brzo vraćati, a

prihvatio. Sada sam glavni projektant jedne velike firme. Mnogo putujem i još više radim. Kao projektant ili kao slikar - kaže i obavještava nas da će njegova i služba poslije Bihaća (traje od 15. septembra do 15. oktobra) biti otvorena u Amaderdamu, a krajem

posebno ne mislim djeci to sugerisati. Ipak bih veoma rado i to, potpuno besplatno, radio na obnovi banjalučkih džamija. Banjaluka je moj rodni grad i volio bih da ponovo bude ono što je nekada bila, tačnije rečeno grad koji u sebi nosim.

za idejno rješenje kuće mode u Bagdadu - kaže Omer koji ovih dana, poslije ravno osam godina, ponovo boravi u Bosni i to u Bihaću. - Nisam mogao dobiti poziv Gradske galerije u Bihaću da otvorim izložbu slika u tom gradu. Bihać volim, a moja porodica i potiče iz "bihaćkog kraja" iz Bosanskog Petrovca - dodaje.

Sa suprugom Nidžarom, sinom Tarikom (ove godine završava Likovnu akademiju u Veorni) i kćerkom Nevla (studentica stranih jezika) ovaj istaknuti slikar već osam godina živi i radi u Italiji.

- Došao sam sa dvije torbe. Ljudi su mi ponudili posao i ja sam ga

godine u Tokiju. U Japanu je nekoliko puta izlagao i njegove slike oduševile su ljude zemlje izlazećeg sunca.

Posebnu zanimljivost ljubitelji slikarstva u Bihaću pokazali su za ciklus slika "Kodža Mimara Sinan". Omer to objašnjava.

- Čini mi se da sve što je vrijedilo u Bosni i Hercegovini (na žalost mnogo je toga porušeno od zlotvora) je djelo velikog arhitekta i graditelja Mimara Sinana. Ja sada slikama pokušavam da "uđem" u njegovo razmišljanje prije gradnje bilo kojeg objekta. I kao arhitekta i kao slikar sam oduševljen onim što je Sinan

Pored projektovanja i slikanja Omer Berber veoma rado ilustruje knjige banjalučkih književnika. Tako je nedavno ilustrirao knjigu "Tunjina nedovršena priča" (sjećanje akademika Muhameda Filipovića) kao i knjigu Ismeta Bekrića "Banjalučki zubori".

U posljednjih osam godina Omer Berber je izlagao u Španiji, Tunisu, Izraelu, Italiji (u 11 gradova) Japanu (u četiri grada), Švicarskoj, Sloveniji i Holandiji.

- Želim da što više ljudi iz cijelog svijeta vidi moje slike, bolje rečeno slike moje Bosne - reče na kraju Omer Berber

Humoristička razglednica Bosne i Hercegovine HATKA I MUMIN O DEMOKRATIJU

Piše: Kemal COCO

Hatka nervozno šeta po kuhinji. Ponekad pogleda kroz prozor. Tiho govori.

- Davno su ljudi rekli da je papir i olovka za pisanje. Ne može se sve pamti.

- Šta si zaboravila?, - pita je Mumin. - Reci da ti, ako budem znao, pomognem.

- Kako se zvao Sulje šumara sin što je knjige pisao, odjednom će Hatka.

- Uh, Hatka, sestro moja. Tebi naum palo ono što je bilo kada smo mi djeca bili. Odakle ti samo, davno rahmetli Ismet pjesnik u glavu dođe - smijući se pita Mumin.

- Znaš, Mumine, ide oktobar, a to je bio mjesec knjige. Toga mjeseca pjesnici su dolazili djeci u škole, knjige se darivale najboljim prijateljicama. A i ti si meni podario stihove našeg Ismeta.

- U ovo vrijeme kada narod nema dovoljno kruha, ti razmišljaš o knjiga. Vidiš li, bolan Hatka, da knjige i književnici danas nisu nikome potrebni. Daj narodu kruha, a knjige mu nemoj ni spominjati.

- Ja, onako, nešto mislim kako je onda bilo lijepo.

- Tada niko nije razmišljao da li će šta imati jesti. Posla bilo i u selu i u gradu, a ako ti se ne radi na "rodnoj grudi", a ti izvadiš pasoš pa u svijet. Gdje ti se sviđaju posla tražiš. A danas? Posla nigdje, a sa našim pasošem možeš do granice i nazad. A da bi došla do kakvih viza treba ti više papira nego što su ranije tražili kada hoćeš kuću da praviš - ljutito će Mumin.

- Jest, jest, moj Mumine, ali sve prođe pa će i ovo današnje stanje. Ništa ne traje dugo. - Šta misliš da ćemo mi trajati duže od ovog stanja. Pusti to Hatka. Nego stalno u sebi ponavljaj onu narodnu izreku: sagni se više da prođe brže. Trpi i čuti.

- Ja to i radim, ali oni na tribinama svašta govore. Te ne valja, ovaj, te onaj te... niko im ne valja.

- Ne valjaju oni sami sebi, a kamoli da će valjati narodu od koga glasove traže. Njima je do vlasti. Oni ne biraju ni sredstva ni riječi da do nje dođu. A i sama si vidjela ko su šta su, kavi su i šta znaju. Ima ih kojima ne bih dao ovce da čuvaju, a hoće s ljudima da

vladaju. Ali... i to je ta demokratija koja hoće da se naseli na naše prostore - uzbuđeno će Mumin.

- Nemoj se ti, moj mumine, uzbuđivati. Ti znaš šta ti je ljekar rekao. Što manje uzbuđenja to duži život - oglasi se Hatka i svog supruga upita šta je to demokratija u koju se svi oni što se za vlast bore zaklinju.

Mumin zapali cigaretu. Naravno počeo prelistavati novine koje su stajale na stolu.

- Pitaš me šta je demokratija? Nekada sam znao pravo značenje te riječi, ali sada ne znam. Mislim da su demokrati ljudi koji žele svom narodu dobro. Što više demokratije to je narodu bolje - dok mu crven obuzima lice kazuje Mumin.

- Ako je tako, a ja znam da si ti pametan i načitan čovjek što je onda na uvezu što više i što prije. Ionako novine pišu da uvozimo svega i svačega - Hatka će.

- Nije demokratija roba koja stiže u vagonima kao što su kod nas stigle krave i ovce pa sada imamo te bolesti i narod skoro da je prestao jesti meso. Demokratija je nešto što i narodu donosi bolji život - tiho govori mumin.

Hatka čuti. Nekoliko puta je htjela da nešto kaže, ali glas nikako da se čuje.

- A jesu li bolesne krave i ovce stigle iz demokratskih zemalja - odjednom će Hatka. Sada se Mumin počeo preznojavati.

- Ti Hatka kao da si univerzitetski profesor pa postavljaš pitanja kao da sam ja bio uvoznik i kao da o tome sve znam. Odakle su dole nije ni važno. Važno je da su bolesne, da je jesti njihovo meso opasno i to je sve što znam.

- Hvala našoj vlasti što se brine o nama penzionerima. Oni znaju da mi penzioneri ne smijemo jesti meso, a pošto su naše penzije tolike da meso možemo samo gledati, onda su se oni sjetili da kažu kao je uvezena stoka bolesna, i da je njeno meso opasno po život. Hvala ti, draga moja vlasti, što se o nama tako lijepo brineš - ljutito će Hatka.

Mumin se smije dok sluša Hatkino "izlaganje". Mahsuz selam od Hatke i Muminu.

Intervju sa Miljenkom Jerogivićem, poznatim pjesnikom, prozaistom i političkim kolumnistom više hrvatskih i bosanskohercegovačkih novina

MOJA REPREZENTACIJA JE BOSANSKA

Piše: Safeta OBHOĐAŠ

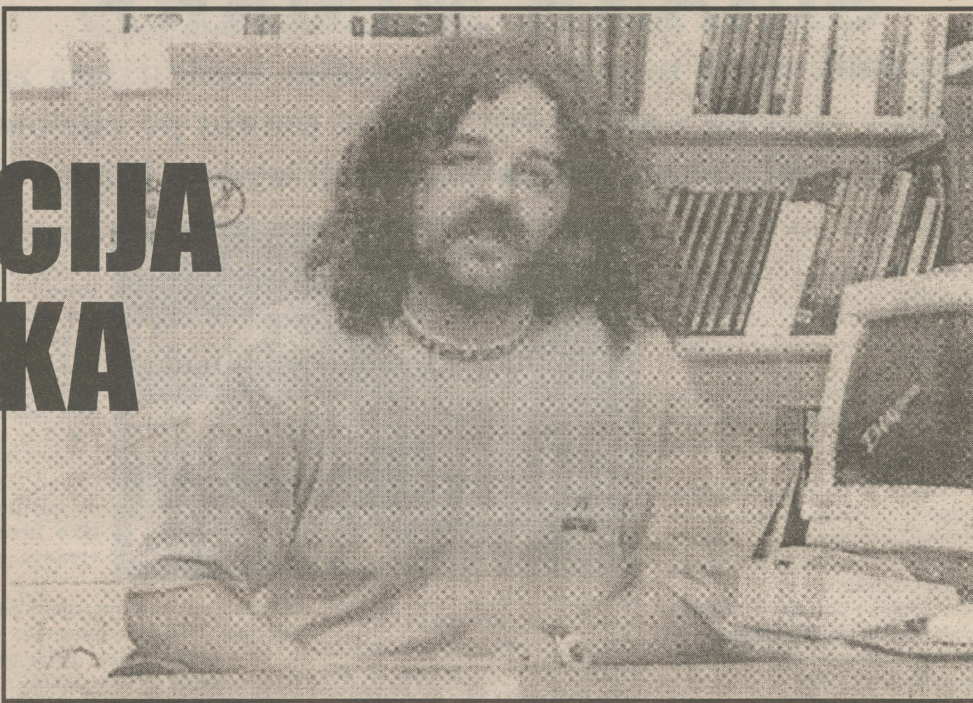
Jerogović je rođen 1966. godine u Sarajevu, u rodnom gradu je počeo pisati i objavljivati. Nekoliko godina prije rata je bio stekao ugled lucidnog analitičara jugoslovenskih političkih zbivanja. Od 1993. godine živi u Zagrebu ali nikad nije prekinuo duhovnu vezu sa rodnom gradom. Sve njegove knjige proze su napisane u Zagrebu, ali su njegovi junaci Bosanci. Njegova literatura je naišla na srdačan prijem posebno mladih čitalaca u Sarajevu. Poznata je njegova rubrika u magazinu "Dani" pod naslovom "Istorijska čitanka". Ovaj intervju je dijelom nastao u vozu između Hannovera i Hamburga, dijelom u Hamburgu, velikom njemačkom lučkom gradu, kamo nas je odveo jedan zajednički posao.

Već odavno sam izgubila entuzijazam sa kojim sam nekad susretala intelektualce iz Bosne i Hercegovine. Prije pet-šest godina sam mislila kako je ipak moguće da nas, ljude od pera, ponikle na tim prostorima, veže ideja naše zajedničke domovine. Moja iluzija je bila da mi intelektualci tamo moramo zajednički stvarati klimu razumijevanja i mjesto za sve naše kulturne raznolikosti, zatim povezivati ljude koji sad žive u dijaspori. To možemo postići samo ako se uzajamno upoznajemo, povezujemo i podržavamo. Ali me stvarnost ubrzo uvjerila da od povezivanja, bez obzira koje smo vjere i nacije, nema ništa, da smo

svi mi individualci koji se snalaze svako za sebe, kako ko zna i umije. Koliko ćemo imati uspjeha u Evropi i da li ćemo privući interesovanje javnosti, i da li ćemo se moći ponovo predstaviti i u vlastitoj domovini, zavisi isključivo od toga koji je i kakav lobi spreman da nam otvori vrata i tamo i ovamo, da nas pogura prema mjestima gdje se mogu zaraditi ili dobiti pare za preživljavanje i istovremeno omogućiti prisustvo u medijima. Svaki od tih pojedinaca se hvatao nekog takvog oslonca i nije više gledao niti ga je zanimalo šta mu rade kolege, da li se sa njima može poduzeti neki projekt od općeg značaja, da li su oni uopšte živi ili su odavno preselili na ahiret, duhovni i stvarni.

Sve ovo što važi za sve ostale, važi i za Miljenka Jerogovića. On je čovjek navikao da bude pitan i da kaže svoje mišljenje ali ne i da sam pita šta drugi rade i on je, kao naši drugi intelektualci, od glave do pete okorjeli individualista. Naš ponovni susret nakon 10 i više godina samo je potvrdio moja već stečena iskustva, uglavnom sam ja bila ta koja je postavljala pitanja, druga strana je bila potpuno nezainteresirana za to što ja radim, da li ja uopšte dalje pišem ili ne, od čega se sastoji moja evropska iskustva. Ali tome sam se već odavno prestala čuditi, više se i ne pitam da li me to smeta.

Ali sam ja zato smetala nekima iz publike. Doduše, ja te večeri u Kući literature u Hamburgu i nisam bila kao pisac, bila sam samo simultana prevoditeljka i uz to sam čitala odlomke iz Jerogovićeve knjige „Mama Leone“. Publika je bila „trodimenzionalna“, Nijemci, zatim mješavina jugonostalgicara, dakle bilo je među njima i Srba i Bošnjaka, i naravno Hrvati, koji su došli da pozdrave Jerogovića kao velikog hrvatskog pisca. I Nijemci i jugonostalgicari su me prihvatili kao njegovu saradnicu, dok je Hrvatima i te kako smetala takva kombinacija. Sam Miljenko se

MILJENKO JERGOVIĆ

predstavio kao pisac iz Bosne i Hercegovine. „Jeste, ja pišem hrvatskim jezikom, ali bosanskim hrvatskim, što stoji na na mojoj knjizi, odgovorio je na neka vrlo provokativna pitanja o jeziku, koja su postavljena iz publike. „Bosanski jezik postoji, jer svako ima pravo da zove svoj jezik svojim imenom. Austrijanci i Nijemci imaju isti jezik, jedni ga zovu njemačkim, drugi austrijskim.“ Iako u njegovoj knjizi skoro nema politike, ili ima vrlo malo, on je ipak odgovarao na mnoga politička pitanja. I te večeri je bila prepoznatljiva njegova ideja koju prezentira u svojim novinarskim političkim komentarima, Hrvati u Bosni i Hercegovini nisu hrvatski građani, oni su građani države u kojoj žive, i tu moraju pomagati stvaranju uslova za život koji će biti podnošljiv za sve ostale nacije u toj zemlji. Ali mnogi iz publike su ga željeli čuti isključivo kao hrvatskog intelektualca, koji se bori prevashodno za promidžbu hrvatske kulture, pa ih njegovi odgovori nisu u potpunosti zadovoljili. Za knjigu su ipak pokazali veliki interes.

Gastarbeiter u Zagrebu

SabaH : Miljenko, ti od 1993. godine živiš u Zagrebu, duboko si u toj kulturi, sa Sarajevom si vezan samo preko tvojih tekstova, i to uglavnom onima koji govore o nekim prošlim vremenima. Kako se ti zapravo osjećaš, Hrvatom ili Bosancem?

JERGOVIĆ : Pa, u socijalnom

smislu mislim da me je najtačnije odrediti kao „gastarbeitera“, znači radnika u gostima. Ja radim u dopisništvu „Feral Tribune“ u Zagrebu ali moja domovinska i zavičajna razmišljanja su uvijek vezana za Bosnu. Ja sam državljanin Bosne i Hercegovine, imam bosansku ličnu kartu i redovno produžavam pasoš te države. Istovremeno sam i državljanin Hrvatske, tj. imam dvojno državljanstvo, ali kad razmišljam o svojoj nogometnoj ili košarkaskoj reprezentaciji, ja razmišljam o reprezentacijama BiH, što je nekako dokaz prave pripadnosti. Kad su igrali kosarkaši Bosne i Hrvatske, ja sam naravno navijao za Bosnu.

SabaH : Da li to važi i za tvoje kulturno biće?

JERGOVIĆ : Pa, ja sam se u Sarajevu formirao kao ličnost. To je kraj koji sam osjetio iskustvom vlastite kože i jednom sam tu našao svoj identitet. Ja se grozim promjena identiteta, prisilnog mijenjanja identiteta, nema smisla u životu biti jedno pa drugo, nije to nešto što se može mijenjati ko čarape, život prođe dok ga promijeniš. Ja ne želim svoje vrijeme i energiju trošiti na to.

SabaH : Ja ne bih da puno pričala o politici, jer su i onako sve novine pune tog otrova. Ali ipak, kako ti procjenjuješ političko stanje bosanskohercegovičkih naroda?

JERGOVIĆ : Mislim da se o stanju naroda teško može govoriti. Može se govoriti o stanju njihovih političkih elita. A to stanje je,

rekao bih, prilično konfuzno. Sve promjene na bolje idu vrlo sporo, a nadali smo se da će nakon promjene hrvatske vlasti i politike prema Bosni i Hercegovini, bar sa te strane doći do bržeg otapljanja. Meni se čini da su i ovi izbori prerani, da su kasnije, sigurno bi HDZ Bosne i Hercegovine do tada izgubio daleko više od svog radikalizma, da ne kažem da bi se možda i pretočio u neke demokratske stranke. To bi vjerovatno pozitivno djelovalo da i druge političke elite počnu stvarati političke strukture koje će aktivno raditi na obnovi Bosne i Hercegovine kao cjelovite države, države u kojoj će svaki građanin te zemlje biti građanin na cijelom njenom teritoriju.

SabaH : Zar ti se ne čini da bi tome ipak trebalo predhoditi i neko izvinjenje ili priznanje genocida nad Bošnjacima od strane onih koji su ga planirali i izvršili? Jer, Bošnjaci se osjećaju uvrijeđenim što ih se prisiljava da sve zaborave...

JERGOVIĆ : Ja se bojim da ta vrsta geste u bosanskom slučaju nije nažalost moguća. Izgleda da ćemo svi zajedno morati preći preko takvih stvari i direktno se okrenuti budućnosti i to ne radi dobra komšijskih naroda nego radi svog dobra. Mislim da je imperativ Bošnjaka da počnu razmišljati o budućoj konstrukciji Bosne i Hercegovine kao o državi sva tri naroda, ponavljam, prevashodno zbog svog interesa. Ne vjerujem

(NASTAVAK NA SLIJEDEĆOJ STRANI)

(NASTAVAK SA PRETHODNE STRANE)

da će uskoro a možda i nikad kod bosanskih Srba biti stvorena ta svijest o onome što je od 92. godine pa na ovamo u njihovo ime ili njihovom rukom učinjeno Bošnjacima. Ali za dobro Bosne i za dobro svakog njenog građanina preko tog problema se jednostavno mora preći. Sa hrvatske strane je to daleko lakše, hrvatska opozicija, koja je sad na vlasti je uvijek imala svijest o tome i neka izvinjenja su već stigla. Možda to ubza promijene svijesti kod bosanskih Hrvata. Za sve njih važi, međunarodna zajednica vidi tu zemlju kao državu sva tri naroda, i ona će raditi samo u tom pravcu. Što prije to shvatimo i mi sami počnemo gurati kola u tom pravcu, biće bolje za nas sve.

SabaH : Ti maloprije reče da je identitet nešto što se teško mijenja. Često se čuje konstatacija da su bošnjački intelektualci upravo oni koji su u koliziji sa svojim identitetom. Oni su se najteže odrekli svog jugoslovenskog identiteta. Njima se prebacuje da nikad nisu dovoljno predstavljali, zapravo da nikad nisu bili povezani sa svojim narodom, ni onda kad im je zbog vlastitog profiliranja bilo lakše govoriti da su Srbi ili Hrvati, a ni poslije ovog posljednjeg genocida? Kakvo je Tvoje mišljenje o tome?

JERGOVIĆ: Ja nikad ne govorim generalno, hrvatski intelektualci, njemački, bosanski ili bošnjački. Za mene je to pitanje individualaca, pojedinaca. Mislim da su mnogi pojedinačno, svaki na svoj način učinili da se svijetu pokaže ono drugo lice Bosne, oni su dokazali da to nije nikakva urođenička zemlja...nisu ono što se vidi na CNN, nesrećnici sa najlon kesama...

SabaH : Meni se čini da je to neko idealističko uopšteno mišljenje. Ja sam ih gledala i u situaciji kad su se upinjali da dokažu kako oni sami nemaju ništa sa onim dole što se krve, oni su bili veliki multikulturnjaci, postali svjetski ljudi, pitanje pripadnosti je po njihovom mišljenju anahrono... A upravo je njihov narod krvorio.

JERGOVIĆ : To je upravo ono što ja govorim, smije se govoriti samo na osnovu pojedinačnih primjera. Ja lično više volim govoriti o pozitivnim ličnim primjerima, nego o negativnim. Sad mi padaju na pamet ljudi tipa Muhameda Nezirovića, našeg bivšeg ambasadora u Španjolskoj, koji je profesor španjolskog i francuske književnosti, koji je u Španjolskoj i Francuskoj ugledni proučavatelj njihovog jezika i literature, značajan za njihovu kulturu i identitet. Njegova pojava tamo znači više od ne znam kakve reklamne kampanje. To je ono najviše što su intelektualci za Bosnu mogli učiniti. Ja ne mislim da se za nju sada, nakon rata može učiniti puno hodajući okolo i šireći

neke političke ideje. To je prošlo. Sada se svijetu treba pokazati da je to jedna normalna, civilizirana, kulturna zemlja koja je u svojoj bliskoj prošlosti imala strašne probleme i da joj treba pomoći da ih riješi.

SabaH : Ipak moraš priznati da su intelektualci druga dva naroda povezani, a Bošnjacima nije uspjelo stvoriti ništa što bi ličilo na lobi. Tako se dešava da kulturnu Bosnu bilo kojim povodom više predstavljaju intelektualci iz druga dva naroda. Uzmimo samo kao primjer roman Nenada Veličkovića „Konačari“ koji je, naprimjer, ovdje u Njemačkoj, odmah proveden, promoviran..., jer ga je lobi jugoistočne Evrope i srpski svakako, odmah označio kao najbolju ratnu knjigu...

JERGOVIĆ : Roman „Konačari“ govori o ratu u Sarajevu na sarajevski način i može se reći da je slučajno njegov autor čovjek koji ne nosi bošnjačko ime. A to što se Srbima u Njemačkoj sviđelo što se on zove Nenad Veličković, odlično, neka oni daju novac za prevođenje naših knjiga. Ne možemo se mi i ne smijemo odricati svojih vrijednosti, zbog toga što te vrijednosti svojata i neko drugi. Mislim, čim neko drugi stavi šapu na naše vrijednosti, mi odmah kažemo, e, to nije naše, eto vam ga. Tako se odričemo i Andrića i Nikole Sopa pa i Maka Dizdara, i Selimović je neprestano pod upitnikom. A kad bi se toga odrekli, šta bi nam ostalo, ništa nam ne bi ostalo. Samo neka se ti drugi otimaju i neka daju novac...

SabaH : Ali oni misle da daju novac za svoje.

JERGOVIĆ : To oni misle da daju novac za svoje a ja sam sigurna da daju novac za naše, to je bosanskohercegovačka književnost i tako će i ostati, to ne može niko prisvojiti.

Literatura i stvarnost

SabaH : Da ostanemo u književnosti, ali tvojoj. Tvoja knjiga, zbirka priča, „Mama Leone“, imala je u Sarajevu i Zagrebu veliki uspjeh, sada je stigla i do njemačkih čitalaca. Meni se čini da su prvi i drugi dio knjige dva nespojiva dijala, na mjestu gdje bi trebalo biti riječi o ratu koji je ljude tvoje generacije rastjerao po svijetu, zjapi praznina...Jesi li to napravio svjesno?

JERGOVIĆ: (smijeh) Pa ja sam to svakako uradio svjesno. Ova knjiga je tako strukturirana da u njoj nije bilo mjesta za rat. A kako sam ja o ratu već pisao jako puno, ovog puta sam odlučio da ga izostavim. Ovdje se desilo da drugi dio knjige zapravo predstavlja rasulo prvog dijela. Prvi dio je

jedno srećno, zaštićeno djetinjstvo, djetinjstvo pod staklenim zvonom, kako bi se to reklo, kakvo je bilo moje, a drugi dio knjige je rasulo u mnoštvo likova od kojih više ni jedan nisam ja, ali bih ja opet mogao biti svaki od njih. To je ono što me apsolutno ono što me fascinira u sudbinama tih ljudi koji su se rasuli po svijetu gdje rade mnoge nesretne poslove za koje se nikad nisu pripremali. Fascinira me to što ja vidim da je malo nedostajalo, užasno malo, da i ja zvršim negdje na nekom baustelu, ili perući suđe ili čisteći ulice ili reaktore atomskih zentrala. Isključivo iz ovog mog normalnog, mogu reći dobro situiranog života, u neku drugu sudbinu, promašio sam za nekoliko milimetara. Ni jedan od mojih likova nije imao predpostavku da će mu se dogoditi emigracija.

SabaH : Pa, kako ti vidiš budućnost tih ljudi rasutih po svijetu, koji su postali junacima drugog dijela tvoje knjige? Misiš li da postoji mogućnost da se oni nekada vrate?

JERGOVIĆ: Ne, mnogi sigurno neće. Neki su u emigraciji već i umrli, nedavno sam čuo da u pustinji Arizone,

kod grada Phenixa postoji bošnjačko groblje. Mezarje bosanskih muslimana u centralnoj Americi, ljudi, kojima je sigurno jedina želja bila, vratiti se u domovinu. Ali govorimo o živima. Nije problem u tome hoće li se naši ljudi iz Amerike, Kanade ili Australije vratiti u maticu. Neki koje žele, vrate se, drugi žele ostati tako gdje su i to je njihov izbor. Vlast bi se prema tom izboru morala odrediti potpuno pozitivno. Ali određujući se pozitivno, vlast bi morala učiniti sve da ti ljudi sačuvaju svoj identitet, trebali bi se otvarati bosanski kulturni klubovi, ali stvarno bosanski. Zamislite da već sada bosanska djeca koja se rađaju u nekim Amerikama nemaju više dodira sa maternjim jezikom. To je katastrofa, to je zločin bosanskih vlasti koje zapravo nisu učinile ništa da animiraju naš svijet vani da zadrže svoj identitet. A bitno je da ga zadrže, jer je vrijednost dijaspora u današnjim uslovima neprocjenljiva. Irska, naprimjer, svoj status na mapi svijeta gradi upravo na toj dijaspori, na ljudima koji se nisu odrodili. Bosna bi bar taj dio tragedije, mislim to raseljavanje naroda, mogla i trebala iskoristiti u pozitivnom smislu.

SabaH : Moglo, trebalo, sve je to toliko neodređeno. Ko bi to zapravo trebao uraditi? Vlast nije spremna za tako nešto a nisu ni

kulturne ni školske institucije.

JERGOVIĆ : Pa, ja baš govorim da bi se vlast u tom smislu morala promijeniti. Ne mislim sada na personalne promjene, otišao Haso sa vlasti, došao Marko ili obratno. Mislim na promjene u načinu razmišljanja. Bez promjene mišljenja i pozitivnog određenja prema dijaspori, Bosna će imati jednu budućnost. Ljudi moraju shvatiti da je zatvaranje u te male provincijske kasabe pogubno za sve. Situacija je nažalost takva, bosanski mediji u dijaspori imaju puno izvješća iz domovine, u domovini se rijetko kada pojavi koja notica o ljudima koji su izvan domovine. Svakako da bi bilo više nego potrebno, ne samo zbog Bosanaca, nego zbog opšte globalizacije i opštih političkih kretanja, da naše novine i medijske kuće imaju dopisnike iz inostranstva. Ali nažalost, ti dopisnici ne bi mogli biti plaćeni, pa bi to opet bio dobrovoljni omladinski rad. Mi smo u takvoj situaciji da se novina mora praviti za što manje pare i ta činjenica upropaštava svaki profesionalizam. A profesionalizam se opet stvara novcem, kojeg vitalne djelatnosti u Bosni nemaju. To je jedan začarani krug iz kojeg se možda može izaći stvaranjem nekog fonda u dijaspori za finansiranje kontakata sa domovinom.

ADRIATIC SUNSHINE

Sa Vašom putničkom agencijom cijeli svijet je kao na dlanu! Naša osobitost su letovi u domovinu! Vršimo rezervacije hotela, rent-a-car, krstarenja, prljevođe i ovjere dokumenata. Nazovite nas za obavijesti o koncertima i drugim kulturnim manifestacijama u Chicagu a i u SAD. Uvjerite se i vi u naše brzo usluge na maternjem jeziku.

**ADRIATIC
SUNSHINE
Travel**

4619 N. Lincoln Ave.
CHICAGO, IL 60625

NEW!
HEALING PROGRAMS AND
MEDITATION TOURS

Come and experience the wisdom and healing power of ancient Korean Healing Art at the Sedona Retreat & Healing Park In Arizona.

Our bodies have the ability to heal themselves and Dahn-hak Centers teach you how.

The benefits of reduced stress, increased energy, and heightened self-awareness will enhance your mind, body and spirit!

Call for more information.

Telephone 773.561.7444 or 1.800.247.5353 Fax 773.561.6399 e-mail asti@megsinet.net

Obrazovanje

KORPUS BOSANSKIH TEKSTOVA NA UNIVERZITETU U OSLU

Spisak knjiga prve javne bosanske biblioteke u Čikagu

Tekst: Selen SEFEROVIĆ

I ako već dugo vremena Bosna više nije na prvim stranicama svjetske štampe, interesovanje naučnih krugova za bosanski jezik, književnost, istoriju i kulturu uopšte i dalje je veoma veliko. Tako je na Univerzitetu u Oslu, kao zajednički projekat Odsjeka za istočnoevropske i orijentalne studije i Laboratorije za obradu tekstova, sastavljen korpus bosanskih tekstova koji sadrži oko million i šesto hiljada riječi i obuhvata različite žanrove: beletristiku (romane i priče) sa 34 teksta, ukupno 655250 riječi iz oblasti fikcije; esejistiku sa 37 tekstova i 453123 riječi iz oblasti eseja; dječiju literaturu sa 10 tekstova i 91643 riječi, iz oblasti dječjih priča; narodnu književnost sa 1 tekstom i 3774 riječi, iz oblasti folklornih tekstova; pravne tekstove sa 7 djela i 23078 riječi, iz oblasti legalnih-zakonskih tekstova; islamske tekstove sa 7 djela i 43483 riječi, iz oblasti islamskih tekstova, i publicistiku sa 11 djela i 258070 riječi, iz oblasti novina i časopisa. Ukupno 105 djela sa 1528421 riječi.

Autori tekstova su iz Bosne i Hercegovine, a tekstovi su uglavnom objavljeni u periodu od 1990-1997. godine. Autori projekta su docent Janne Bondi Johannessen i dr. Svein Moennesland, koji je odabrao i kompilirao tekstove. Gordana Vranić i Kemila Bašić skenirale su i adaptirale tekstove, a Diana Santos je napravila Web interfejs. Svi vlasnici tekstova su prethodno dali odobrenje za korišćenje, a tekstovi iz knjiga ne obuhvataju više od tri četvrtine dotične knjige. Tako su se u korpusu, koji će služiti naučnicima, prije svih slavistima, ali i svima drugima kojima je Bosna u bilo kojem vidu polje istraživanja, našli književnici: Midhat

Ajanović, Bjelevec Abdulrezak Hifzi. Nura Bazdulj-Hubijar, Mirza Fehimović, Sead Fetahagić, Irfan Horozović, Alija Isaković, Jasmin Imamović, Nedžad Ibrišimović, Dragoslav Janjić, Miljenko Jergović, Dževad Karahasan, Nermina Kurspahić, Nikola Krstić, Tvrtko Kulenović, Ahmed Muradbegović, Jasmina

Musabegović, Vlado Mrkić, Sejo Omeragić, Hajrudin Ramadan, Marsela Šunjić, Sead Trhulj, Zlatko Topčić, Damir Uzunović, Marko Vešović, Nenad Veličković, Karim Zaimović, Alija Dubočanin, Rizo Džafić, Advan Hozić, Ahmed Hromadžić, Hasan Kikić, Skender Kulenović, Alija Musić, Kemal Mahmutefendić, Šukrija Pandžo, Emir Arslan Sekib, Dženana Buturović, Dženet Garibović, Ibn Kajan, Ibrahim Kajan, Šefket Krcić, Muhamed Mujić, Noel Malkolm, Alija Nametak, Ševko Omerbašić, Alija Pirić, Goran Beus Richembergh, Sakib Dulabić, Vehid Gunić, Alma Lazarevska, Ivan Lovrenović, Zvonimir Redeljković, Mesud Sabitović, Enes Ratkušić, Elbisa Ustamujić, Džemal Humo, Alija Pirić, Hivzija Hasandedić, Muhamed Sator, Jusuf Kurtović, Miroslav Prstojević, Džemal Sokolović, Tanović Nenad Bosanski, Edib Muftić, i mnogi drugi.

Sa velikom radošću ugledala sam među našim književnicima i ime moga babe Mensura Seferovića i njegovu priču "Vrijeme čavki", koju je časopis Most iz Mostara objavio 1995. godine. Njegov tekst ima tačno 839 riječi. Prijatno se obradovao kada sam mu pokazala ovaj dokument, a možda će i neki drugi književnici naći svoje ime u ovoj listi koju objavljujemo u SabaH-u, pa ćemo ih, vjerujem, i na taj način malo razveseliti. Među novinama i časopisima su, pored mostarskog Mosta, časopisa za kulturu i društvena pitanja, koji izlazi u istom tehničkom ruhu kao i prije rata, znači veoma lukuzno tehnički i likovno opremljenim, još i: Evlad, List za pouku i zabavu mladih muslimana, izdavač je Islamski centar Mostar, zatim svima poznati Preporod, koji

izdaje Rijaset Islamske zajednice u BiH, potom Službeni list RBH, Ustav RBiH, Oslobođenje, Svijet, Večernje novine, Žena 21, i drugi.

Predloziću kolegama slavistima u Oslu da pogledaju i naše njujorške i čikaške novine, pa ako budu smatrali da su vrijedni njihove pažnje, neka razmotre mogućnost da i njih uključe u buduće obrade tekstova i izvore za primjere savremenog bosanskog jezika.

Inače, vjerujem da ste primijetili da su u korpus tekstova ušli i muškarci i žene kao autori, a takođe i pripadnici sve četiri etničke grupacije: Bošnjaci, Hrvati, Srbi i Jevreji, pa i jedan Crnogorac, koji po sopstvenom opredjeljenju i rođenju piše bosanskim kao svojim prvim jezikom. Najviše je, takođe bošnjačko-muslimanskih autora, a nisam imala vremena da izračunavam procenat, niti je to za ovu priliku toliko važno.

Još par informacija o mogućnostima korišćenja korpusa: Na primjer, ako vas interesuje lista 1000 najbrojnijih riječi i oblika u korpusu, možete je dobiti, i ona će vam biti isprintana na čak 18 stranica teksta. Ovu listu uradio je sarajevski lingvist gospodin Nedžad Leko, koji je, sticajem okolnosti bio inspiracija za stvaranje čitavog korpusa. Citiraću sada jedan kraći odlomak iz pisma gospode Johannessen, koje sam primila kasno juče, upravo dok sam pisala ovaj tekst, a nešto kasnije javio se telefonom i jedan SabaH-ov čitalac vezano za našu čikašku biblioteku.

"I can also tell you how project started, which was a matter of co-

(NASTAVAK NA
SLIJEDEĆOJ STRANI)

Bosnian Book Club-Chicago

- Pravo pis bosanskog jezika, Senahid Halilović
- Bosna i Bošnjaci, Musin Rizvić
- Korijeni Bosne i bosanstva, Ismet Grbo
- Bosna i njezin narod- milenijum kontinuiteta, Ivan Lovrenović, Mustafa Imamović
- Istorija islamske kulture, Šaban Hodžić
- Pisma iz rata 92...i dvije godine poslije", Kemal Kurspahić
- Pokret za autonomiju Bosne, Ahmet Aličić
- Bošnjaci u emigraciji, Mustafa Imamović
- Svjedok uvijek ostane, Ilduza Tanović
- 1990-2000 Press Release-SDA statut, Sarajevo
- Trinaest muslimanskih šehida, Ismet Kusumagić
- Mostarski bez muke, anegdote, Džemal Raljević
- Ogledalo nasilja, Ismet Grebo
- Male novine -Bosančica, Abdulsalam Koradžić
- Između ostalog, Nermin Djonlagic-Neraz
- Ratniče voljno, Konrad Karel
- Abdićev put u izdaju, Hasan Bisević
- Uvod u kuransko pismo, Idriz Demirović
- Muslimanska lična imena, Senad Agić
- Ilmihal, H.Naim Hadžiabdić
- Na horizontima milosti, Šejh Nazim Haggani
- Na vrelu mudrosti, Šejh Nazim Haggani
- Vjerovjesnik Muhammed a.s, imam Vehbi Ismail
- Bosanski pogledi, nezavisni list muslimana Bosne i Hercegovine u iseljeništvu
- Daytonska podmornica, Erol Avdović
- Srebrenica, Besim Ibisević
- "The question of Bruno, Aleksandar Hemon
- Život i djelo Alphonsea Kaudersa, Aleksandar Hemon
- Making a Nation, breaking the Nation, literature and cultural politics in Yugoslavia, Andrew Baruch Wachtel
- Derviš i smrt, na engleskom
- Tvrdava, na engleskom
- Istorija islama, Besim Korkut
- Izabrane pjesme, Ismet Bekrić
- Pod pogledom zvijezda, Dragoljub Jerkić
- Mir, derviš Sulji
- Vojska za jedno ljeto, Mensur Seferović
- Bošnjak Adil Zulfikarpašić, Milovan Đilas
- Sihirbaz, Nijaz Alispahić
- Miris Bosne, Nedžib Alijagić
- Sarajevo na kraju svijeta, Gojko Berić
- Bijeli svijet, šareni svijet, Simo Esic
- Šestorica osuđenih, Mensur Seferović
- Crna duša, Ahmet Rahmanović
- Stolac, Mehmed Dizdār
- Istočno i zapadno od Neretve, Mensur Seferović
- Pustinjak, Edin Husković
- Mostarski koloplet, Mensur Seferović
- Krst i polumjesec u Bozurevom Dolu, Mensur Seferović
- Pred očima grada, Mensur Seferović
- Razmeđa Živke Damjanović, Mensur Seferović
- Vrijeme ratno Manojla Manojlovića, Mensur Seferović
- Trinaesta hercegovačka brigada, Mensur Seferović
- Jugoslovenska muslimanska organizacija u političkom životu kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca
- Imigranti i izbjeglice-stvorite novi život u Americi, Raimonda Mikatavage
- Amrina kletva, Alija Kebo
- Berači kamenih cjetova, Muhamed Elezović
- Sarajevo za početnike, Ozren Kebo
- Mostarska treha, Danilo Marić
- Plameni jezici nad Mostarom, Ratko Pejanović
- Diana-her True Story, Andrew Morton
- Zapečaćeni dženetski napitak, Safijurrahman Elmubarekfuri
- Sarajevo Dailu, Tom Gjelson
- Moj Ummete, Džemaludin Latić
- Iman i islam
- Tama i svjetlost života
- Sevdalinke o gradovima
- Rodna Bosna daleko odosmo
- Why are one thousand and one hundred Bosnian mosques destroyed
- Živi štitovi, Nusret Agić
- Moja prva enciklopedija
- Šehid, Zilhad Ključanin

(NASTAVAK NA
SLIJEDEĆOJ STRANI)

(NASTAVAK SA PRETHODNE STRANE)

Prokletstvo Muslimana, Nijaz Duraković
 Istorija Bosne, Mustafa Imamović
 Musa Cazim Čatić
 Narodne pripovjetke
 Ferije
 Patuljak
 Knjiga Adema Kahrmana, Nedžad Ibrišimović
 Da, mi smo muslimani, Mustafa Spahić
 Sarajevsko djetinjstvo ratom ranjeno, Nađa

Halilbegović

Muallim, časopis za odgoj i obrazovanje, Sarajevo
 Povijest Bosne, Noel Malkolm,
 Mama, neću u podrum
 Bajke cijelog svijeta
 Zlatna priča, Slavko Mićanović
 Glasovir na koturaljkama, Dubravko Detoni
 Alisa u zemlji čuda, Luis Karol
 Sutjeska, Dušan Kostić
 20.000 milja pod morem, Žil Vern
 Vezeni most, Nasiha Kapidžić Hadžić
 Orlovi rano lete, Branko Čopić
 Nesanica sanjalica
 Zambak, Čikago
 New women, Čikago
 Tribina Bošnjaka, Čikago

incidence. I was at an international linguistics conference in Athens in 1996, where I got to know the Bosnian linguist Nedžad Leko. He had spent three years in war-ridden Sarajevo, and was happy to be working temporarily for the University of Geneva. However, since that job was soon to end, he asked me whether I know anything at the University of Oslo". Vjerujem da su naši čitaoci razumjeli kako je slučajni susret na lingvističkoj konferenciji, pokrenuo plodnu saradnju u koju se uključilo još nekoliko vrsnih naučnika, kao što je, pored ovo dvoje već pomenutih, i profesor Monnesland, i nakon kompletiranja potrebne dokumentacije profesor Leko je proveo dvije godine u Oslu, radeći na raznim poljima i koristeći korpus. Sada je on predavač na fakultetu u Sarajevu na katedri za engleski jezik.

Kada se postavlja upit korpusu, može se tražiti konkordansa, tj ključna riječ u kontekstu, ili se može tražiti distribucija rezultata prema oblicima, ili prema izvoru teksta. Uz to, može se u jednom te istom upitu tražiti i konkordansa i distribucija. Ali, da ne zamaramo naše čitaoce opšteg profila stručnim detaljima i tehničkim podacima, a ukoliko bude zainteresovanih čitalaca na ovu temu, mogu mi se javiti preko

SabaH-a i ja ću im dati sve potrebne podatke. U svakom slučaju, korpus predstavlja važan izvor informacija za sve one koji se profesionalno bave jezikom i literaturom, a takođe je i potvrda uspješne saradnje između Univerziteta u Sarajevu i Univerziteta u Oslu.

I prije nego što pređem na kucanje spiska knjiga iz naše čikaške biblioteke, da kažem da me je sinoć iz grada Aleksandrije u državi Virdžiniji, pozvao gospodin Osman Guzina, nekadašnji inženjer iz mostarske građevinske firme Hercegovina-Putevi, a koji sada sa porodicom živi u Americi, da mi kaže kako je nakon čitanja mog članka u SabaH-u odlučio da pošalje za našu zajedničku biblioteku pet knjiga:

Zmaj od Bosne (Husein kapetan Gradašćević), poeziju Izeta Sarajlića, Čujem šum prijatelja, arapske poslovice, kao i dvije knjige iz islamske duhovne oblasti. Kaže da me je dobio preko svog prijatelja novinara Karabega sa kojim je tokom rata bio zatvoren u koncentracionom logoru na Heliodromu u Mostaru.

"Ja sam vam, znate, veliki zaljubljenik knjiga i čitanja, i kao što rekoste u vašem članku, u društvu sa njima zaista nikada nije dosadno".

O KULTURNOM IDENTITETU BOSNE: Kako njegovati kulturni identitet Bosne kao način života, a kako kao umjetnost

FAHRUDIN RIZVANBEGOVIĆ

Polazne definicije identiteta Bosne i njenog kulturnog identiteta, beskrajan podrazumijevanja umjesot razložnog razmatranja i končnog stvaranja pojmovnika koji bi omogućio razgovor o istom, a ne podrazumijevanom, hitnost je koja ne trpi nimalo odgađanja. Podrazumijevanje, i zbog toga "sveznanje", dio je našeg obrazovanja i usudujem se reći "znanja" svakoga o svemu, pa, razumije se, i o onome što je najteže definirati. A zar ima ista teže uloviti u razložnost definicije od kulture i identiteta?!

Jedan od najboljih pisaca rječnika engleskog jezika Raymond Williams napisao je i ovo: "Kultura je jedna od dvije ili tri najkompliciranije definicije u engleskom jeziku", a u francuskim pokušajima pojmovnog označavanja kulture ima više od 470 različitih definicija. Ipak, bez obzira na teškoće svi mi imamo poimanje kulture koje bi moglo, uprkos i potrebi i složenosti definiranja, relativno dobro predstavljati kulturni identitet Bosne. Međutim, kriza identiteta naše zemlje i države je posvemašnja. Nije ta kriza rezultat naše traumatične post ratne krize. Zapravo je obrnuto. Kriza našeg bosanskog identiteta je naša historijska poputnina, koju nose generacije Bosanaca od Kulina bana do danas, a evo danas ima historijsku šansu da se pokuša riješiti. Naša kriza identiteta je sitematski i organizirano produbljivana posljednjih 150 godina, i to tako intenzivno da cijele generacije Bosanaca, a naročito u posljednjih 80 godina, nemaju priliku da na svojim učilištima i kulturnim ustanovama, kao najorganiziranim institucijama, učvršćuju svoja znanja i osjećanja identiteta, nauče elementarno o svojoj zemlji, o svojoj historiji, o svojoj kulturi, književnosti, ekonomiji, politici. Sve je toliko pažljivo organizirano zatomljeno i sakriveno da i mladi ljudi i njihovi roditelji i njihovi djedovi gotovo ništa ne znanju o rezultatnosti bosanskog identiteta, a nešto sasvim malo i površno o njegovoj komponentnosti. Parcijalizacija i regionalizacija

NAŠA KRIZA IDENTITETA SEŽE JOŠ OD KULINA BANA

Fahrudin Rizvanbegović za "Ljiljan"

etničkog bića bosanskih Srba, bosanskih Hrvata i marginaliziranje Bošnjaka u jugoslavenskim identitetima, imala je mnogostruke negativne posljedice, ne samo na kulturni identitet Bosne nego je imala katastrofalne posljedice na egzistencijalni opstanak Bosanaca. Dovoljno je pogledati, otvorenih očiju, demografsku historiju Bosne u posljednjih 150 godina, pa da se vidi koje su posljedice odsustva svijesti o našem ukupnom identitetu i kulturnom identitetu napose. Ako se identifikacije cijelih etničkih skupina, koje su dragocjena komponentnost Bosne i Njenog sveukupnog identiteta, okrenute isključivo kulturama i glavnim gradovima susjednih zemalja, ništa nije prirodnije nego da se, kao i svugdje u Evropi, u sveopćim demografskim pomjeranjima, ti ljudi okrenu prema centrima sveopće identifikacije. Kako je to bio programiran i sistematičan pokušaj osvajanja Bosne, razumije se on nije vodio računa o cjelokupnosti bosanskog, uistinu heretičkog identiteta. Ta jednostranost i jednookost i samo naizgled jednodušnost, prevarela je i Vukana koji je denuncirao Papi Kulina bana i mnoge pape, i mnoge kraljeve, premijere i ministre i, razumije se, predsjednike, naše savremenike. Za sve koji gledaju izvana identitet Bosne je stalno u krizi i ne mogu da prihvate činjenicu da on stano i uporno postoji.

Danas, 600 godina nakon gubitka njezine sasmostalnosti, Bosna se intenzivno vraća svome punom identitetu. Taj povratak vlastitom prepoznavanju počeo je još 60-tih godina XX vijeka i intenzivirao se iz godine u godinu. Kad je kulminirao i postao nesumnjiv kvalitet koji se ne može ugroziti političkim smicalicama, tada je, zakonomjerno, izvršena agresija, genocid, ubicid i pokušaj kulturnog uništenja. Zapravo, tim snagama mraka ostao je rat kao jedino moguće sredstvo uništenja identiteta Bosne. One su se oslanjale na one snage u njoj samoj koje su epski agonizirale školovane da negiraju i, u najboljem slučaju, prešućuju identitet svoje domovine.

Očuvanje i jačanje identiteta, posebno kulturnog identiteta

Bosne, zadatak je koji ne trpi odgađanja, oklijevanja i prenemagajuće sveznanje. Osvrtanje na činjenicu da su nosioci sila deidentifikacije i negiranja bosanskoga identiteta, na koje se oslanja mrak barbarizma, na političkoj sceni Bosne, a samo ko neće taj ne vidi da su te snage poražene, može biti izvanredan dodatni impuls za promišljeno definiranje bosanske kulturne politike i njenog provođenja. Odgovornost za redefiniranja, programiranja i konstruktivnog korištenja nezaustavljive demokratizacije društva, zadatak je i vlada i nevladinih institucija, strukovnih i stručnih udruženja i istaknutih pojedinaca. Da su samo djelić svoje energije koji su naši intelektualci uložili u rasprave o dnevno-političkim pitanjima uložili u definiranja, promišljanja i programiranja našeg kulturno-obrazovnog, političkog, ekonomskog, međunarodno poštovanog bosanskog identiteta, danas bismo imali program koji oslobađa taj identitet okova naših predrasuda.

Zato je u svakoj kulturnoj grupi i udruženju potrebno imati dva do tri oslobodena čovjeka koji će definirati doprinos te grupe identitetu Bosne, grupe spremne da ostvari svoj pogled koji, slobodan i bez patetike i laži zna cijeniti i avangardu i folklor, zna napraviti mjeru za meju i primijeniti je. U definiranju našeg identiteta trebać će pronaći odgovor i na pitanje: kako njegovati kulturni identitet Bosne kao način života, a kako kao umjetnost, kako učiniti kulturu onom vrijednosti koja podstiče razvoj i kako aktivno i stvaralački sudjelovati u kulturnoj politici, kako se sačuvati od provincijalne samodovoljnosti i afirmirati vrijednosti, kao taj bosanski ponos vlastitosti uspoređivati sa drugim kulturama i avangardnim strmljenjima koja su nam neophodna, kako sačuvati kulturno naslijeđe i obnoviti ga, a da ono ne bude sterilna muzejska postavka, nego da živi i govori o našem identitetu u savremenom kontekstu...

Ovo je samo dio pitanja koja mogu pomoći u definiranju strategije. Zadatak i izazov su preveliki, a šansa historijska.

Bošnjacima Sandžaka, Crne Gore, Kosova, Srbije, Makedonije, Hrvatske, Slovenije i svim Bošnjacima u dijaspori

DOSTA SMO BILI NAROD BEZ IMENA

Piše: prof. Rizah GRUDA

Ime Bošnjak je staro ime, turski oblik imena Bošnjanim, koje od davnina označava čojeka iz Bosne. A Bosna se prostirala od Like na sjevero-zapadu pa sve do Šare na jugo-istoku. Čitav taj prostor u doba Tvrtka i Kulina bana i u vrijeme Turaka naseljavali su Bošnjaci i Albanci, a u malom procentu Srbi. Bošnjaci, Albanci i Crnogorci su potomci starih Ilirana najstariji narodi na Balkanu. Naime, od Austro-ugarske monarhije ime Bošnjak je bilo ustaljeno za muslimane Bosne, a i za pripadnike ostalih vjeroispovijesti, s obzirom da se Osmansko carstvo dijelilo po vjerskom, a ne po nacionalnom principu. Ipak, svijest o posebnosti unutar islamskog univerzuma od samih početaka je prisutna kod Bošnjaka. Bošnjaci su često sebe nazivali "pravim Turcima", dok su etničke Turke nazivali "Turkušama". Ovaj naziv se prvenstveno odnosio na odnos prema vjeri, jer je islam tada nazivan "turskom vjerom".

Ovo je samo jedan dio bošnjačkog paradoksa. Naime, dok su se Bošnjaci izvan Bosne upravo ponosili svojim bosanskim porijeklom tako da su kod pisaca česti dodaci al-Bosnaawi, Bošnjak i sl., u Bosni se uvijek naglašavala pripadnost univerzalnim vrijednostima. Tako su se Bošnjaci unutar Bosne ponosili svojom bezrezervnom odanošću islamu koja je uzrokovala da su deseci hiljada Bošnjaka kroz stoljeća u ime odbrane islama išli braniti granice Osmanskog carstva. Apсурd je dosegao svoj vrhunac za vrijeme bune Husein bega Gradašćevića i Đul-bega Šabanagića kapetana gusinjske kaze kada su se Bošnjaci digli na ustanak protiv Kaur-sultana u ime odbrane islama, iako su bili ugroženi ne kao muslimani, već u svojoj bošnjačkoj osobenosti, jer je sultanova reforma bila bazirana na turcizaciji carstva. Ipak, svijetla strana bošnjačke posebnosti pokazana je za vrijeme ustanka protiv austro-ugarske okupacije, kada nas je "majka Turska" prodala na Berlinskom kongresu 1878. Tada su se Bošnjaci svih vjera digli na ustanak protiv okupacije, a u Sarajevu je osnovana Zemaljska vlada i proglašena autonomija Bosne i Hercegovine, što je predstavljalo odluku bosanskog inata, da se radi Bosne suprotstave svim svjetskim silama. Odlukama Berlinskog kongresa suprotstavilo se bošnjačko i albansko stanovništvo Gusinja i Plava na čelu sa Ali-pašom Šabanagićem Gusinjskim. Od 1878. do 1913. Plav i Gusinje

bili su samostalni 34 godine, nisu priznavali odluke velikih sila, niti odluke turske porte.

Bosanska sklonost ka univerzalnom počela je da se pokazuje u Austro-ugarskoj monarhiji. Do danas historičari nisu razjasnili zašto se odjednom dogodio prijelaz sa bošnjačkog na muslimansko ime. Treba napomenuti da u Osmanskom carstvu nije bilo potrebno isticati svoju pripadnost islamu, kada je

historijsko opstajanje. Bošnjacima je neumorno nametnuto da budu nešto što oni nisu, druga nacionalnost. A jedan veliki dio bošnjačkog naroda već je pretvoren u Srbe, Hrvate, Crnogorce i Makedonce. Kada Bošnjaci nisu mogli biti natjerani da se opredijele kako drugi hoće, nije se prezalo od toga da im se ponudi da budu "neopredijeljeni". Sve su to bile i još traju perfidne igre državnih vlasti. Veliki srpski

ozbiljno upozoravni i opominjani da nacionalno i vjerski moraju držati odvojeno, a od njih je istodobno traženo da se vrate pradedovskoj vjeri kako bi mogli fizički opstati. Tako je historija Bošnjaka bila historija u kojoj se nije moglo imati pravo na nacionalno ime, pravo na jezik i književnost, pravo na nacionalne institucije, pravo na tradiciju i adete. I pored svega ovoga i bez obzira što su morali pristajati na nametnuta orpedjelenja kako ne bi postali posve narod bze imena Bošnjaci su duboko u srcima sačuvali nacionalno ime. Danas, kada se vraćamo svom nacionalnom imenu, Bošnjak, imenu koje nam je uvijek pripadalo, zasuti smo protivljenjima, pa i uvredama. Sa neakvim čuđenjem postavlja nam se pitanje šta to činimo. Na protivljenja, uvrede i ljutnje smo navikli. Mi danas, samo govorimo ono što jesmo, jer nerazumnima nije bilo dovoljno što smo do sada govorili da nismo ono što nismo. To nije puko preimenjavanje izmišljenog velikog "M" u ime Bošnjak, nego je to susret sa samim sobom. Mi ne smijemo ničim, ama baš ničim, njegovati nacionalnu neodređenost. Muslimani su sa svojom "nacionalnom neopredijeljenošću" bili najveći problem prve Jugoslavije. U drugoj, Titovoj, bili su pobornici bratstva i jedinstva s jedne, a ljuti borci za islam s druge strane, sve po cijenu negiranja vlastitog imena. Danas nam, paralelno s jačanjem bošnjačkog imena, prijete opasnost da izgubimo osnovu tog imena "Bosnu". Stoga je vrijeme da se još jače okrenemo sebi i svom zajedništvu, jer čekanja da nam drugi pomognu znači i pristanak da nam drugi kroje sudbinu. Vakati da da svako od nas u sebi povuče jednu crtu, izbriše dileme i prihvati da je biti Bošnjak nešto sa čime smo rođeni, sudbina koja se ne određuje partijskim dekretom ili voljom nekih intelektualaca. Da je to ona odrednica kojom smo određeni prema svijetu i kojom nas svijet određuje i bez naše volje.

U Kur'anu časnom stoji da je Allah dž.š. stvorio ljude različitim da bi se bolje poznali. Možda baš zato treba da jasno prihvatimo svoju različitost od drugih. Selam svim članovima bošnjačke zajednice!

islam bio dominantna religija. Tada je posebnost muslimana bila označavana zemljom iz koje dolaze, tako da su bošnjačko ime s ponosom nosili mnogi muslimani iz Bosne, novopazarskog Sandžaka Skadrskog, Pečkog i Prizrenskog Sandžaka. Dolaskom Austrije, kao katoličke monarhije, najgorženija je bila vjerska posebnost Bošnjaka, koji se po prvi puta našao u katoličkom okruženju. S obzirom na to da Austrijska monarhija nije bila protiv isticanja bošnjačkog imena, dolazi do toga da se Bošnjaci, u težnji da očuvaju svoju vjersku posebnost, počinju masovno izražavati kao primarni muslimani. To je historijski obrt čije se posljedice osjećaju do danas. No, paralelno s tim, dolazi do hrvatskog i srpskog nacionaliziranja bosanskih katolika i pravoslavaca u hrvatsku i srpsku naciju. Ideja nacije bila je nepoznata do austrijske okupacije. Historija bošnjačkog naroda je historija negiranja, osporavanja i zatiranja njegove nacionalne i kulturne posebnosti. Kada Bošnjaci nisu mogli biti fizički uništavani onda su, politikom denacionaliziranja i asimilacije stirani kako bi se bošnjačka nacija učinila nemoćnom, iznemoglom i izgubljenom, kako bi se lišila svake historijske energije neophodne za njeno društveno i

geograf Jovan Cvijić boravio je u plavsko-gusinjskom kraju tokom 1906.-1908., i između ostalog piše: "Muslimani Plava i Gusinja govore srpskim jezikom, a sebe nazivaju Bošnjacima, a jezik kojim zboru zovu bošnjački". Abdulah Kuć - bošnjački pjesnik iz Gusinja šalje poruku begu Mušoviću 1877. godine, (Pljevlja): "Čuvaj Nikšić, a Tasliđu pazi, a Akovu (Bijelo Polje) ko majku rođenu, a Kolašin kao svoju glavu, Plav i Gusinje čuvajte se sami". U ovakvoj prošlosti Bošnjaci nisu imali nikakvog podsticaja za svoju nacionalnu emancipaciju. Podsticaj njihovoj nacionalnoj emancipaciji sastojao se u presijecanju njihove nacionalne teritorije, tj. stvaranju svojih "ostrva" kako bi se oslabila njihova privrženost historiji i geografiji, kako bi bili izgubljeni u prostoru i vremenu, kako bi bili pocijepani, rasuti, rastjerani. "Podsticaj" njihovoj nacionalnoj emancipaciji sastojao se u nakani da se svim sredstvima odvoje od svog nacionalnog bića, da se udalje od svog kulturnog, psihološkog individualiteta, od svog jezika i vjere. Svako pozivnaje Bošnjaka na vlastite kulturne vrijednosti i njihov skoro svaki obrazac kulturnog ponašanja proglašavani su nacionalističkim činom. Bošnjaci su jedini bili nacionalisti bez nacije. Oni su

Da li ste znali?

Najstarije bošnjačko-muslimanske familije u Gusinju:

Burulići, Bardakići, Bekteševići, (Kobilići, Lončarevići), Omeragići, Kurtići, Sujkovići, Bajrovići, Kurtagići. Ove familije pominju se u turskim zapisima početkom XVI vijeka. Nosioci vlasti iz tog perioda bili su Omeragići. Bekteševići i Omeragići primili su islam krajem XV vijeka (1495.)

Početkom XVII vijeka 1603. godine jedan trgovac Omeragić iz Gusinja donio je Kolombo i od tada se počeo sijati u Plavsko-gusinjskoj dolini. (Zapisano u knjizi: "Geografija Kosovskog vilajeta iz Istambula 1852.)

Diskriminacija Bošnjaka u prosvjeti i obrazovanju u republici Srbiji i Crnoj Gori

Diskriminacija Bošnjaka u prosvjeti i obrazovanju ido je ukupne politike režima prema bošnjačko-muslimanskoj zajednici i ima sve osobine (mekhanizme, metode, oblike i forme) kao i diskriminacija u drugim oblastima društvenog života. Sprovodi se sistematski na svim nivoima, počev od nadležnih ministarstava do učitelja u osnovnim školama. Sprovodi se prema cijelom nacionalnom kolektivitetu ali i individualno. Motiv i osnov za diskriminaciju je nacionalistička politika režima, a cilj da se izvrši pritisak na cijelu nacionalnu zajednicu Bošnjaka, kako bi se jedan dio iselio, a drugi srbizirao i utopio u srpsku nacionalnu zajednicu. Najprisutniji i najpogubniji oblik diskriminacije u prosvjeti pripadnika bošnjačke nacionalnosti odvija se kroz izradu i primjenu obrazovnih programa (naročito u društvenim naukama), ali direktnom i individualnom diskriminacijom učenika i studenata tokom školovanja, prilikom samog zapošljavanja i usavršavanja u struci.

R.G.

SabaH-ov reporter na licu mjesta

Alija Elezović - stotinutrogodišnjak iz Bivolja Brda kod Čapljine

Dedo iz tri vijeka

Dedo Alija Elezović rođen je o "Jurjevu" davne 1898.godine. Bivolje Brdo - općina Čapljina. U avliji gdje sve miriše na višnjab i ružino šerbe umiveno sunčevom četeresnicom. Gdje pčela tamburom zuji i sabah svanjiva "prije Istoka".

Piše: Almasa HADŽIĆ

U svoje životne teftere složio je, kaže, mnogobrojne bune, ratove i regimente. Upisao cugfirere, domobranske narednike i partizanske komesare. Zadrugne predradnike, čapljinske finance i mostarske ofocire, sarajevske partijske dekrete i prve demokratske izbore. Predeverao Beč, Peštu i Mohac, nacionalbuđenja, sedam ofanziva, Informbiro, kongrese i vanredne sjednice CK...Preživio paljenja, eksproprijacije, agrarne reforme, nacionalizacije, opće interese, Trumanova jaja, Titine pruge i Alijin sabur...

Preživio sve frontove i bitke ovozemalske. Bez gubitaka, kaže. U posljednjoj bici, poznatoj pod šifrom "spasavanje bošnjačke nacionalne supstance" potkraj devedeset i druge, našao se na "rezervnom položaju". Grad Skendeberg, zadržava Danska. Mjesto gdje "teško svanjiva, a struja se na vjetar nagoni".

- Ja sam sigurno najstarija izbjeglica u Danskoj. Sidem ponekad u obližnju "londžu" na kafu. Ma nije im kafa ko kod nas. A sunce i kad ga ima, nešto žmiri. Ispušim cigru i vratim se u kuću. Malo s nevištom popričam, spavam...A kažu, svi će se vratiti svojim kućama. Znam, bit će to čim "Kvinton i ona njegova Medina Olbrajt naredi"...Drukčije teško - pripovjeda dedo Alija.

Dedo Alija jedan je od rijetkih koji život provodi u tri vijeka. Tečno govori kako bosanski, tako i njemački jezik, a pamti svaki detalj svog nimalo lahkog života. Ruke mu se, doduše ne tresu, a i "sepet mu je ko cekin zdrav". Sluša i dalje "Glas Amerike" i još četiri stanice što na "našem" pričaju.

- Najprije su pričali da će biti hrvatske, srpska, pa muslimanska. Eh sad ti promijenili priču, pa kažu nema te države, nego će opet biti Bosna kakva je i bila - veli i tečno pobraja imena svih novinara koji se javljaju za "Glas Amerike" "Slobodne Evrope" i ostalih "srpskih, hrvatskih i bosanskih stanica" koje neumorno sluša.

- Kad sam navršio sto godina donijeli mi iz komune veliki radio. Spakovao sam ga pa kad dođem na Bivolje Brdo da imam vijesti s čega slušati. I cvijeće mi donijeli. Za svaki rođendan mi dođu. Ma to ti je adet u Evropi.-

**P r e ž i v i o
p a l j e n j a ,
e k s p r o p r i j a c i j e ,
a g r a r n e
r e f o r m e ,
n a c i o n a l i z a c i j e ,
o p ć e i n t e r e s e ,
T r u m a n o v a
j a j a , T i t i n e
p r u g e i A l i j i n
s a b u r ...**

DEDO ALIJA ELEZOVIĆ SA ČUKUNUNUKOM

Raport carskom generalu

Daleke 1916.godine kao vojnik Austrougarske vojske dedo Alija Elezović je prilikom posjete frontu visokog vojnog komandanta izabran da mu preda raport.

- Ma Beč je Beč. Tamo se znalo ko je ekselenc, ko car, ko predsjednik vlade. Tri kolodvora, pa tramvaj. Sad bih ja ovarisao. Završio sam ja "nider ssule" rod veze, devetnaesti bicirk. I stajao mirno pred "ssajne ekselenc".

Da sam ja znao da ovi nas izgone "zaposve" išao bih ja u Beč i rekao im da sam ja taj "klajne Elezović" što je imao "osamnaest jare" koji je na Mohacu carskom generalu raportirao i što mu je general dao "finf tage urlap". To je bila vojska! Ko zna, možda sam jedini živi iz te regimente. Eh...- uzdiše dedo, savijajući svježju škiju, upravo pristiglu iz Mostara.

U državi gdje "teško svanjiva, a struju nagoni vjetar", gdje duhan "na duhan ne liči" i niko "kalema ne zna navnut", gdje u "krtoli crva nema" gdje "varenina na vareninu ni nalik nije", gdje avlija "odrine nema i osa za lijeka da proleti", gdje se sve zove tuđe, njihovo, gdje ima kralj "a niko mu ni mukajet" u svojoj sto trećoj godini žvota dedo Alija ima "golemu brigu" - kako će kad se vrati, omladiti svoj veliki vinograd.

- Čim dođem posjeći ću vinograd do korijena i onda fino "navnuti" lozu. Brzo će ona na rod - veli dedo i sjeća se vremena kad je od Bune do Zatona bio glavni kalemar voća.

Znao je, dok je bio mladi i zube vaditi "ko doktor" i šišati i brijati

"ko brico" i "Kuran učiti ko hafiz" i... nema šta nije znao.

-Volio sam uvijek raditi i svašta znati, ali nikad ja nisam bio neki što mnogo uživa u jelu. Za doručak varenine i hljeba, za ručak malo čorbe i pite, za večeru kisela mlijeka. Nekad buređlika, višnjaba, nišeste...To ti je moje jelo - objašnjava dedo umjetnost življenja.

Doduše, nedavno je, u šali kaže, proslavio "devedeseti rođendan duhanske industrije", ali šta može, veli, kad "na Dubravama samo kokoši nisu pušile".

- Čujem, našli mi havan na Mujinoj bašči pored kuće, Oduvijek sam samo škiju pušio. Ma pošalju mi iz Mostara duhana, a kad mi nestane ima i ovdje kupiti. Pa ja

fino sebi smotam. Naviko tako, dok nevista kahvu, ja već tri cigare smirim -.

Dedo je, kaže redovno obavješten šta se događa na njegovom Bivolju Brdu. Zna da se vratio bratići mu Huso i Salko, da je poginuo sin Osmana Torle i da se "Saha vratila u svoju kuću", zna da je "Vidojeva šcer u kući njegovog sina Ahme" da su mu čatrnju razvalili, poskidali prozore s čardaka, odnijeli i "donje i gornje tavane" i.. Šta sve ne zna, pitanje je.

Priča i slike dede Alije Elezovića obišle su Dansku. Dolazili novinari, znatiželjnici, doktori...Pitaju od čega je dedo s ovoliko godina i zdrav i pametan. On ih gleda i šeretski objašnjava da je život "Allahova mjera" i ništa više.

-I jedi, i pij, i radi i Allaha dž.š. vjeruj i moli Mu se samo onako kako je to zapisano. Doduše, ja sam samo u pušenju malo "pojačo", ali ...I to je Allahova volja - završava dedo.

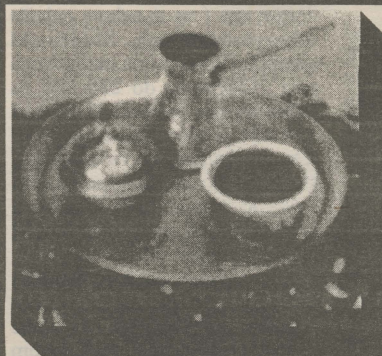
BLACK
BULL

Meat * Deli
* Grocery
* Grill Specialities

**42-10 30th Avenue
LIC, NY 11103**

**NARUČITE
pa ćemo vam poslati
(718) 267-9131**

**PAŽLJIVO IZABRANU,
SVJEŽE SAMLJEVENU**

**KAHVU
MI
DRAGA
ISPECI
ZA SAMO
\$5,50
POUND**

**KONAČNO KAHVA
PO VAŠEM UKUSU**

Studenti u BiH

STUDENTI - ONI SU
BUDUĆNOST OVE DRŽAVE

Piše: Elmin ZEBA

Studentski standard u Bosni i Hercegovini je i u ovoj 2000 godini na vrlo niskom nivou. Neadekvatan smještaj studenata, teški uslovi za obrazovanje i učenje, hronični nedostatak novca i nezainteresovanost države da riješi elementarne probleme – sve to dovodi studente u nezavidan položaj.

Loša ekonomska situacija u BiH mogla bi da bude osnovni razlog ovako teškog stanja u visokoškolskom obrazovanju. Međutim, to nije i jedini razlog. Zakon o visokoškolskom obrazovanju je donesen, ali se stavke ovog dokumenta rijetko primjenjuju u praksi. Sve se svodi na riječi: "neka, to ćemo riješiti sutra" ili "biće vremena za to", a vrlo često se čuje i sljedeće "ma pusti studente, pa ta omladina stalno nešto traži". Istina je da mi tražimo dosta toga, a u današnjim uslovima i usmeno odobravanje naših zahtjeva bilo bi ocijenjeno kao pozitivno, ako se već ne može nešto uraditi na konkretnim stvarima.

Ali, nažalost, studenti nemaju podršku koju zaslužuju, zapostavljeni su od državnih organa BiH, a često i od građana. Rijetko se o studentskim problemima raspravlja na državnom parlamentu i na nižim organima vlasti koji su zaduženi za donošenje odluka. Ministarstvo obrazovanja pokušava da unaprijedi studentski standard, ali su ta htijenja osujećena od političara i finansijske situacije, jer, uvijek ima nešto bitnije od studenata i studentskih problema.

Sve su ovo neki od razloga zbog kojih je ugrožen studentski standard. Cijela situacija iz neke druge – nebosanske perspektive, može izgledati rješiva, ali ako ste sudionik dešavanja u BiH onda se nalazite u lavirintu iz kojeg teško da postoji izlaz.

Univerzitet u Sarajevu je najveći u Bosni i Hercegovini i u okviru ove institucije je i najviše problema. U Sarajevu svake školske godine boravi veliki broj studenata iz drugih bosanskohercegovačkih gradova, a mnogo je studenata i iz drugih država (SR Jugoslavija, Hrvatska i zemlje Azije, Afrike itd.). Ove godine zbog velikog interesovanja mladih ljudi za sticanje visokoškolskog obrazovanja pojavio se i problem smještaja studenata. U Sarajevu su u funkciji dva studentska doma (Bjelave i Nedžarići) u kojima će i ove godine biti smješteno blizu dvije

hiljade studenata. Ipak, time nisu riješeni problemi, mnogi studenti će vjerovatno ostati na ulici, jer, mjesta nema dovoljno. Kako će se oni snaći u ovakvoj situaciji to niko ne zna, niti želi da povede računa o tome. Asocijacija studenata studentskih domova Kantona Sarajevo pokušava da učini sve kako bi se pomoglo ovim studentima. Međutim, ovi napori se omalovažavaju i pokušava se diskreditirati ova organizacija od strane nekih institucija kojima nije u cilju da se riješe nastali problemi. Često su članovi asocijacije pod pritiskom, a u posljednje vrijeme su neki od njih suočeni i sa otvorenim prijetnjama, pa je i sadašnji predsjednik zajedno sa članovima Upravnog odbora bio izložen direktnim prijetnjama. Ipak, asocijacija uspijeva nekako da se održi i da svoje zahtjeve u spješno realizuje, iako u teškim uslovima za djelovanje.

Tako je nedavno smijenjen i dugogodišnji direktor Studentskog centra Univerziteta u Sarajevu Mustafa Bašić, zbog, kako su studenti naveli, nepodobnosti njegove funkcije i nesposobnosti da izađe na kraj sa novonastalim problemima. Da li će novi čovjek na mjestu direktora Studentskog centra biti "pravi" čovjek, pokazaće vrijeme.

Uslovi u studentskim domovima

Što se tiče uslova u studentskim domovima (za te uslove najviše odgovornosti ima Studentski centar) o tome se ima mnogo toga reći. Cijene su do 220 KM za jedan mjesec boravka u domu (130 KM je cijena smještaja, a 90 KM je namijenjeno za ishranu), što je za bosanskohercegovački standard mnogo, kada se uzme u obzir da se prosječna plaća u BiH kreće između 300 i 400 KM. Veliku pomoć pružaju kantoni učesćem u participativnom plaćanju smještaja, tako da cijene postaju pristupačnije. Ipak, tokom školske godine neki od kantona nisu sposobni da učestvuju u participaciji zbog osiromašenog budžeta (kao što je bilo problema

sa tuzlanskim i hercegovačkom neretvanskim kantonom), a ove godine slične probleme bi mogli imati i ostali kantoni. Nepovoljno se na studente odražava i proces kreditiranja koji im nude matični kantoni, jer, pitanje je kako će se i na koji način kreditirani novac nakon studiranja vratiti u kantonalnu kasu. Asocijacija studenata studentskih domova zato traži revidiranje cijene smještaja i formiranje nove pristupačnije cijene u što kraćem roku. Uslovi života u studentskim domovima se razlikuju od sobe do

sobe. Mnogo su bolji uslovi za život u naselju Nedžarići koje je obnovljeno nakon rata. Dom je moderniziran i ima sve potrebne uslove za normalno odvijanje studentskog života. Jedini nedostatak bi mogao da se ogleda u udaljenosti ovog doma od centra grada u kojem se nalazi većina fakulteta. Drugačija situacija je sa domom na Bjelavama u kojem su mnogo lošiji uslovi. Istina, i na ovoj lokaciji ima obnovljenih zgrada, ali je to nedovoljno. Zgrade koje nisu obuhvaćene obnovom su "prošle" kroz rat, u njima su stanovali dugo vremena izbjeglice i sobe u ovim zgradama su neuslovne. Namještaj u sobama je iz sedamdesetih godina i po tome se može vidjeti koliko je sve to zapostavljeno i koliko se ne vodi računa. Novaca za obnovu nema, a slabo je bilo ko zainteresovan da se nešto uradi na ovom pitanju.

Sve ovo dodatno opterećuje studente i ometa ih u sticanju znanja. Uslovi za učenje nisu dakle adekvatni. Veliki problemi su unutar fakulteta gdje se malo pažnje posvećuje studentima. Na fakultetima nema uslova za praktično održavanje nastave i u tom pogledu su studenti oštećeni, jer ne stiču praktična znanja. Prijeratni obrazovni sistem dosta

usporava procese nastave i daleko smo od "modernog svijeta". Da li će se to stanje promijeniti zavisi od dosta činilaca. Trebalo bi promijeniti cijeli obrazovni sistem i prilagoditi ga modernim tokovima. Ono što ipak najviše koči ove procese jeste: odnos profesor – student, u kojem se ovaj drugi nalazi u podređenom položaju. Često se u posljednje vrijeme koristi fraza: "da su studenti tu zbog profesora (zbog njihovih plaća), a ne da bi profesori pružili studentima znanje". Profesori pokušavaju da učine sve

kako bi prenijeli potrebno znanje, ali su i oni ograničeni i nezadovoljni finansijskom situacijom, pa se i ne trude da predavanja učine više zanimljivim. Onda se u tom odnosu profesor-student, profesor ne brine puno o potrebama studenata. Ne može se ni u jednom trenutku očekivati konkretna pomoć i podrška profesora i studenata, ukoliko nemate materijalna sredstva da tu pomoć platite kao neki vid instrukcija. Desava se da se ispit zakazan za određeni dan bude odgođen za par sati ili čak i za par dana. Tako su najviše ugroženi studenti iz drugih gradova. Sve ovo utječe na koncentraciju studenta i na njegov uspjeh na ispitu. U takvoj situaciji prolaznost na ispitima je vrlo mala, i to je razlog za istraumljivost mladih ljudi.

U Bosni i Hercegovini postoje i slučajevi u kojima jedan ispit postane jako popularan, ali je to uglavnom u negativnom smislu. Naime, događa se da se kod nekih ispitnih predmeta iz godine u godinu dešavaju iste stvari. Na većini fakulteta imamo predmete koje je skoro pa nemoguće položiti, dakle, prolaznost je neznatna. Prema istraživanjima koje je provela grupa studenata sa Univerziteta u Sarajevu najteža situacija, koja se tiče prolaznosti, je na Medicinskom fakultetu sa posebnim osvrtom na katedru za anatomiju. Desi se da na nekim rokovima niti jedan student ne položi usmeni ispit. Neki od studenata anatomiju polažu i po nekoliko godina (tri-četiri godine). Za to vrijeme su mogli završiti i neki drugi fakultet, onda vam je vjerovatno jasno zašto studenti postanu praktično istraumatizirani. Da ne govorimo o velikim troškovima koje donosi obnova godine i ponovni izlazak na ispit. Ono što je još navedeno u izvještaju i što plijeni pažnju, jeste da je prolaznost na anatomiji veoma mala 3-11%, prema

računici izvještaja kaže se: "da bi jednoj generaciji studenata trebalo 15 do 20 godina da završi Medicinski fakultet". U tom slučaju dolazi do straha, odnosno, predrasude da zbog tako male prolaznosti neće biti položen ispit

Situacija na ostalim fakultetima

Ništa nije bolja situacija ni na ostalim fakultetima (Medicinski fakultet je uzet u razmatranje samo kao jedan drastičan primjer), jer na svakom od njih postoji neki ispitni predmet koji je teško položiti. Postavlja se pitanje do koga je: da li je krivac ovom stanju nesposobnost studenata ili su krivi profesori ili pak sistem obrazovanja? Trebalo bi što prije primijeniti evropske standarde, pravila, načine ispitivanja studenata, a sve to prilagoditi našim uslovima, jer, ovakvo stanje je praktično neodrživo i ne vodi ničemu. Na kraju ako znamo da većina studenata živi praktično na "grbači" roditeljima, dolazimo u situaciju u kojoj će student jedva preživljavati, jer, potrebna je velika suma novca za studiranje (kupovina obrazaca, upisnih materijala, kupovina knjig i ostalog materijala potrebnog za učenje). Pogotovo ako je student iz porodice u kojoj je samo jedan član domaćinstva zaposlen, ili je iz one porodice u kojoj niko nema zaposlenje. U takvom metežu studenti pokušavaju na sve načine da prežive. Često se zapošljavaju i rade "na crno", a to ih ometa u učenju i obrazovanju.

Zato se većina mladih ljudi nalazi u bezizlaznoj situaciji i odlučuje se napustiti Bosnu i Hercegovinu – državu u kojoj ne mogu da zadovolje svoje brojne potrebe. Znanje pokušavaju pronaći na Zapadu, a tamo su se Bosanci pokazali kao vrlo uspješni studenti, dok u BiH njihovo znanje nije bilo cijenjeno i prihvaćeno kako treba.

Ukoliko naša država ne bude uskoro povela računa o studentima i njihovim problemima, mogla bi ubrzo biti suočena sa negativnim posljedicama, a to je prije svega odlazak mladih kadrova iz BiH. Mladi ljude žele otići odavde, jer im se ne garantuje sigurno radno mjesto, povoljni finansijsko stanje i mjesto stanovanja.

Ostaje nam samo da čekamo i da se nadamo da će se naši studentski problemi riješiti u dogledno vrijeme, jer od toga ovisi i budućnost Bosne i Hercegovine i njenih građana.

BOSTON, UTICA, NEW HAMPTON, VERMONT, CONECTICUT...

7. OKTOBRA - SAMO ZA VAS

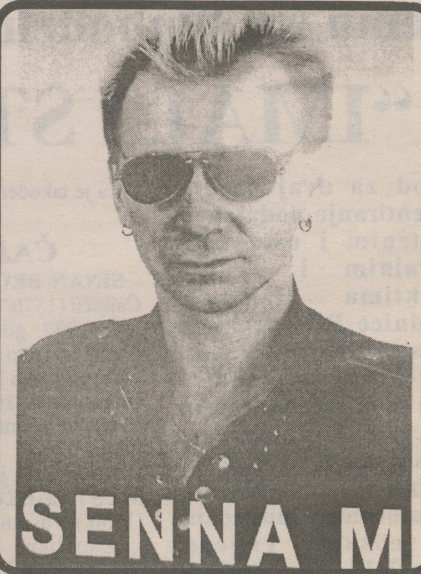
SENAD OD BOSNE

VILLA'S RESTAURANT AND SPORT BAR

EXIT 8, HIGHWAY 90

123 MAIN ST.

WARE, MA 01082

SENNA M

ZA DIREKCIJE, PREPORUKE, ŽELJE I SVE DRUGE INFORMACIJE NAZOVITE:
RESTORAN (413) 967-0200 ili BAR (413) 967-4490

USKOROU NEW YORKU *** RIZO HAMIDOVIĆ *** USKORO U NEW YORKU

ULAZ

\$30,00

ORGANIZATOR

M P

R L

K A

I' C

S E

USKORO 21. OKTOBAR U 8pm

PLAVI ORKESTAR

NEW YORK * GOLDEN PHEASANT

32-08 BROADWAY * ASTORIA, NY

Informacije na tel: (718) 274-8341 ili (718) 956-6308

Rušenje džamija i drugih objekata Islamske zajednice je istovremeno bilo sredstvo i cilj agresije na Bosnu i Bošnjake, ali i zorni pokazatelj patološke mržnje naredbodavaca i njihovih "izvođača radova" prema svemu što simbolizira bošnjaštvo i islam

"IMALI STE PREVIŠE DŽAMIJA!" (6)

Povod za ovaj osvrt i prezentiranje podataka o uništenim i oštećenim sakralnim i drugim objektima Islamske zajednice BiH prilikom agresije na našu zemlju 1992-1995 je mapa na kojoj su označene srušene, oštećene i neoštećene džamije, autora gospodina Bekira Bešića, Banjalučanina-muhadžira u Švedskoj; vrijedni statistički podaci, dijagrami i fotografije, kao prilozi i ilustracije mapi; slijedi prikaz podataka po općinama, opet u nastavcima;

BUSOVAČA

- Dana 22. septembra 1993. bojovnici HVO-a u BUSOVAČI su zapalili SULEJMAN-BEGOVOU džamiju, prethodno je opljačkavši. Potom je nekoliko puta minirana, zajedno sa munarom, da bi na kraju bila potpuno uništena. Bila je smještena u samom gradskom središtu. Imama i predsjednika Odbora Islamske zajednice, sa njihovim familijama, više mjeseci su držali u kućnom pritvoru te u konc-logoru.

- Djelovanjem projektila sa položaja HVO-a, oštećene su džamije u slijedećim džem'atima: KACUNI, BAKOVCI, MERDANI i PUTIŠ (izrešetana mecima iz streljačkog stroja).

- U SKRADNU, prigradskom naselju, miniran je novi mesdžid, a i LONCARIMA su pripadnici HVO-a demolirali tamošnji, također novi mesdžid.

- Teže je oštećen mesdžid i u džem'atu PEZICI - GORNJA ROVNA, granatiranjem sa položaja HVO-a.

- Uništeni su biblioteka i arhiva Odbora Islamske zajednice u BUSOVAČI.

CAZIN

- Džamija u MIOSTRAHU potpuno je uništena djelovanjem sa artiljerije sa srpskih agresorskih položaja.

- Srbi su na području ove općine oštetili džamije u slijedećim džem'atima: OSTROŽAC-GRAD, MAJETICI, GLOGOVAC i STIJENA.

- Na području Odbora Islamske zajednice CAZIN, šest vakufskih

kuća je također teško oštećeno.

ČAJNIČE

- SINAN-BEGOVA džamija u Čajniču (1570/71) raketirana je 8. juna 1992. godine, kada su joj teško oštećeni kube i munara. Nedugo zatim Srbi su je savnili sa zemljom, što je bio početak zatiranja islamske kulture u tom kraju.

- Razorena je i MEHMED MUSTAJ-BEGOVA džamija (1750.) u ovom gradu.

- Zapaljene su džamije u MEĐURJEČJU (1946), BATOVU, ZABORKU, HUNKOVICIMA, BEZUJNOM (srušena odmah na početku agresije, "by Serbs"), ĐAKOVICI (najprije zapaljena, a potom savnjena sa zemljom) i KRALUPIMA (razorena).

- Srbi ni u ovom kraju nisu poštediti mesdžide, pa su ih srušili u slijedećim džem'atima: HOČEVINI (1955), KAPOVOM HANU, KUKAVICAMA, MAKOTICIMA i OKOSOVICIMA (1969).

- Zapaljen je mekteb u džem'atu TREBEŠEVO.

- Srušeno je SINAN-BEGOVO turbe, koje se nalazilo pored vakifove džamije.

- U džem'atu HUNKOVICI, Srbi su srušili i imamsku kuću.

ČAPLJINA

- U višemjesečnom bombardiranju sa položaja srpskog agresora, došlo je do oštećenja džamije u ČAPLJINI. Kasnije su pripadnici HVO - a dodatno kidisali na nju i nanijeli joj znatna oštećenja.

- Dana 16. i 18. jula 1993. bojovnici HVO-a potpuno su razorili prelijepu džamiju u VIŠICIMA, kao i njenu munaru sa dvije sarefe. Time su uklonjeni svi ostaci njenog postojanja.

- Nakon progona Bošnjaka iz DUBRAVA, 1993. godine, HVO je prvo zapalio, a potom potpuno uništio džamiju i mekteb u BIVOLJEM BRDU.

- Na REČICI su pripadnici HVO a miniranjem srušili džamiju u julu 1993., a njenog imama, SEJFU ef. KAINOVICA, odveli u zloglasni konc-logor u GABELI.

- HVO je razorio džamiju, imamsku kuću i mekteb u LOKVAMA.

- Džem'at OPLIČICI također je ostao bez svoje prelijepje džamije, jer su je srušili hrvatski ekstremisti u septembru 1993. Istu sudbinu je doživjela i tamošnja imamska

kuća, s novim mektebom i abdesthanom.

- U HRASNU, selu koje pripada općini Neum, srušen je mesdžid.

- U STRUGAMA je devastiran mesdžid koji potječe iz XV stoljeća.

- Hrvati su devastirali mesdžid i u JASENICI.

- U TASOVČICIMA su prvo Srbi oštetili tamošnji mesdžid, da bi ga u ljeto 1993. bojovnici HVO a potpuno uništili.

- U STANOJEVIĆIMA je također miniran mesdžid, "by Croats".

- Teško je oštećen mesdžid (1964.) u ŠURMANCIMA, na desnoj obali Neretve.

- Mekteb na REČICI, u neposrednoj blizini džamije, miniranjem je savnjen sa zemljom.

- Demolirana je zgrada Odbora Islamske zajednice u ČAPLJINI.

- Uništeni su imamski stanovi u ČAPLJINI, VIŠICIMA i na REČICI.

ČELIĆ

- ČARSIJSKA džamija (1904.) u ČELIĆU je teško oštećena

granatama ispaljenim sa položaja srpskog agresora.

- ČARSIJSKU džamiju u KORAJU (1816.) srušili su Srbi. Ovo mjesto je okupirano u maju 1992. Za zločine počinjene nad Bošnjacima ovog kraja, uključujući i rušenje džamija, odgovorna je Majevička brigada srpske agresorske vojske pod komandom ratnog zločinca MOMIRA ZECA.

- U KOVAČEVIĆIMA je džamija (1903.) spaljena.

- ATIK džamiju (1516.) u KORAJU srušili su srpski zločinci u maju 1992.

- Srbi su sa svojih položaja oštetili džamije u RATKOVICIMA, NAHVIOCIMA, VRAŽIČU (1936. a u tom džem'atu su oštetili i mesdžid), BRNJIKU (1936), HUMCIMA (1620), BRDU i DŽIHANIMA (1937., a tamo su teško oštetili i mesdžid).

- Do temelja su uništeni imamski stanovi u džem'atu KORAJ-ČARŠIJA, KORAJ-KOVAČEVICI, KORAJ-ATIK džem'at, a teže su oštećeni oni u ČELIĆU-ČARŠIJA, DŽIHANIMA, RATKOVICIMA,

NAHVIOCIMA, VRAŽIČU, BRDU i BRNJIKU.

DERVENTA

- NOVU džamiju u gradu DERVENTI Srbi su do temelja srušili, odmah po okupaciji.

- Uništena je i GRADSKA džamija (1890.) u DERVENTI.

- Džamija u OMERAGIĆIMA je savnjena sa zemljom, "by Serbs".

- Srbi su srušili džamije i u slijedećim džem'atima derventske općine: DONJAČKU džamiju (u DERVENTI), BEGLUCIMA (1885), TURSKIM LUZANIMA, DUBOČU-AZIZIJI i VELIKOJ.

- Srbi su razorili mesdžide u POTOČARIMA, KUKAVICAMA i KALENDEROVICIMA, te SEJH-OMEROVO turbe u samom gradu DERVENTI.

- Uništena je imamska kuća te zgrada Odbora Islamske zajednice u DERVENTI.

(nastavak u slijedećem broju)

PRIPREMIO: Bedrudin GUŠIĆ

Alba Productions

Professional Video & Photography

Vasa najdraza veselja
zaslužuju biti u rukama
profesionalaca...

za povoljne cijene pozovite **718 769-1409**
AMIR SUKALIC **917 439-4971**

Zahvaljujemo se svim klijentima koji su se obraćali
za savjete, posjećivali naše seminare i
svim korisnicima naših kredita.

Obavještavamo vas da ovaj program
prestaje sa radom od 1. Oktobra, 2000

REFUGEE MICROENTERPRICE PROGRAM

125 Canal St. Suite 302
New York, NY 10002

AKO STE IZBJEGLICA
AKO ŽELITE - ILI AKO STE VEĆ POČELI
SVOJ BIZNIS

MI VAM MOŽEMO POMOĆI
SA KREDITOM OD

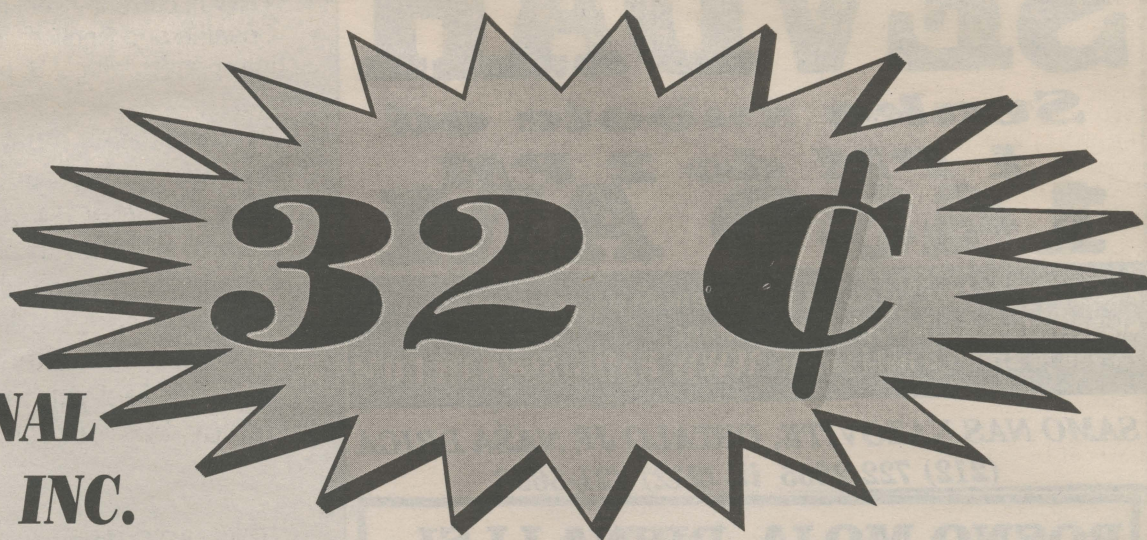

\$10.000

Samo nazovite (212) 966 - 7328

CALL BOSNIA FOR ONLY

**INTERNATIONAL
TELEPHONE, INC.**

**P. O. BOX 927900
SAN DIEGO, CA 92192**

- * 24 hours a day 7 days a week
- * No fees, minimums or any other surcharges
- * No need to change your long distance company

CALL 1-888-950-9501 TO SIGN UP

21-01 24. Avenue
Astoria, NY 11102
Tel. (718) 721-7777
Fax (718) 545-3419

Riccardo's

by the bridge

**VAŠA SVADBA ĆE BITITI
NEZABORAVNA ako je organizujete
u našem RESTORANU**

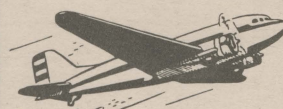
Riccardo's

- * Luksuzna dvorana za 450 osoba
- * Veliki podijum za igru
- * Osoblje u potpunosti poznaje Bošnjačke i Albanske svadbene običaje
- * Besplatan veliki parking za sve goste
- * Prihvatljiva cijena za Bošnjački džep

Bill travel.com, LLC

Iz USA za:

SARAJEVO; SPLIT; PRIŠTINA;
BEOGRAD; ZAGREB; SKOPLJE

* OD POČETKA
NOVEMBRA
"NSKA SEZONA"

od

\$470

SARAJEVO;
ZAGREB—
NEW YORK

\$457

Austrian---NorthWest---KLM---SwissAir---Lufthansa---Delta---AirFrance

UZ CIJENU TREBA DODATI AERODROMSKU TAXU

DA LI IMATE POTESKOĆA SA ENGLISKIM JEZIKOM?

Kupovinom elektronskog rječnika, Vaši problemi su riješeni. Rječnici sadrže preko 475.00 riječi i izraza, 36000 medicinskih termina, 29000 termina za biznis, 28000 pravnih termina, više od 2000 popularnih idiona, nepravilne glagole, TOFEL test, CD u vrijednosti od \$49.

ESC 200D

\$109

\$229

ESC 600T

SA
IZGOVOROM

4622 Morganford Rd
St. Louis, MO 63116

314-351-6200 PHONE
360-351-0273 FAX

TRANSLATIONS NEEDED For U.S. Army in the Balkans

TRW is currently seeking American citizens who are proficient in Bosnian and English and in good physical condition to work as interpreters with U.S. peacekeeping forces in the Balkans.

All candidates must pass a security background check, a language test, and a medical examination. TRW may offer one year agreements to those who pass and pay \$4.000 per month plus a \$2.000 bonus each six months. TRW will also pay transportation costs, housing, food, medical and life insurance. If you are interested in working as an interpreter in the Balkans, feel you meet our requirements and are able to deploy, fax your resume to (703) 968-1276.

TRW S&ITG (formerly BDM International) is a U.S. defense contractor who provides linguists to support US Military Operations overseas. Beginning with Desert Shield/Desert Storm in 1990., later with Operation Restore Hope in Somalia in 1993 and again to support the United States effort in the island of Haiti in 1994. Once again TRW is providing linguist support for US Military operations, this time in Bosnia, Croatia, Greece, Germany, Hungary, Italy, Kosovo and Macedonia.

For additional information, call (703) 968-1263

BN RADIO

SEVDAH

**Svake subote od
1 PM do 2 PM
1430 AM**

Ako ste subotom "Bizi", i s' vremenom u krizi
slušajte nas na našoj Internet strani
za vas je sređuju naši jarani **WWW.RADIOSEVDAH.COM**

SAMO NAS NAZOVITE, OSTALO JE NAŠA BRIGA
(212) 722-2855 ili (212) 421-6698

BOSNO MOJA, DIVNA LI SI...
EVO MENE STIZEM
- agencijom ALFA!

NAJNIZE CIJENE AVIO - KARATA
IZ SVIH GRADOVA AMERIKE
ALFA TRAVEL INC.

Tel: 1-800-406-ALFA (2532) - engleski
ili 1-973-237-0227 - nas jezik
www.ALFA TRAVEL.net

TURNEJA

EMIRA HADŽIHAFIZBEGOVIĆA

G
O
D
I
N
E

P
R
E
V
A
R
E

I
Z
A

S
N
A

EMIR
HADŽIHAFIZBEGOVIĆ

RASPORED TURNEJE:

- 18 Avgust * Grand Rapids, MI
- 19 Avgust * Detroit, MI
- 25 Avgust * Jacksonville, FL u VALENTINU
- 26 Avgust * Atlanta, GA
- 01 Septembar * San Jose, CA
- 03 Septembar * Phoenix, AZ
- 08 Septembar * Windsor, ONT
- 09 Septembar * London, ONT
- 15 Septembar * New York, NY
- 16 Septembar * Utica, NY
- 22 Septembar * Hartwork, CT
- 23 Septembar * Burlington, VT
- 30 Septembra * Chicago, IL
- 07 Oktobar * Seattle, WA

SPECIJALNI GOST

SAKIB
JAKUPOVIĆ

ESAD RAHIĆ - PRVI PUT U
MARADONA AMERICI
PROMOCIJA NAJNOVIJE
KASETE I CD-ja

SVI NA KONCERT,
HAJDE I TI BONA
PJEVAĆE NAM
MARADONA

Esad Rahić
nosilac priznanja
Bosanski Gazija i
PJEVAČ GODINE 95/96

CRYSTAL PALACE

Velika Sala
8. OKTOBRA U 7 pm

cijene ulaza:

* SA VEČEROM \$45

* BEZ VEČERE \$ 25

GOST-PJEVAČICA
NEŽADA ŽERIĆ

INFORMACIJE:

(718) 267-2771

(718) 490-9223

(718) 545-6566

VELIKA NAGRADNA IGRA
KO POBJEDI
OD TOLIKE RAJE
ZA DŽABE ĆE OTIĆ NA
HAVAJE

DVIJE
AVIONSKE
KARTE

U PROGRAMU UČESTVUJE:
BOŠNJAČKO FOLKLORNO DRUŠTVO

"SEDEF"

I JOŠ MNOGA IZNENAĐENJA SA BIH ESTRADJE

KOŠARKA: POČINJU EVROPSKA TAKMIČENJA

Sarajevo, (BHP) - Utakmicama prvog pretkola Kupa Radivoja Korača u srijedu će zvanično početi evropska košarkaška klupska takmičenja. Sva četiri bh. predstavnika u Kupu Korača nastupaju u prvom pretkolu. Jedini domaćin u prvom susretu pretkola je Sloboda Dita, koja u Tuzli u 20.30 dočekuje ekipu Nikol Fert iz Gostivara. Široki je gost rumunskoj ekipi Pitesti, Brotnjo igra u Rijeci protiv Sava osiguranja, dok Igokea gostuje u Skoplju, gdje se sastaje s ekipom Rabotnički. Uzvratni susreti na programu su 4. oktobra. Ukoliko izbore plasman u drugo pretkolo

bh. klubovi imat će još teži zadatak jer se svi sastaju s turskim klubovima. Sloboda bi igrala sa Galatasarayem, Brotnjo sa Turk Telekomom, Široki sa Darussafakom, a Igokea sa Fenerbahceom. Početak takmičenja u Kupu Liliane Ronchetti takodjer je u srijedu, a jedini bh. predstavnik koji igra u prvom pretkolu Bobar u Bijeljini u 20.30 sati dočekuje ekipu Besiktas. Uzvratni susret na programu je 4. oktobra. U drugom pretkolu 17. oktobra, Zrinjski je domaćin Gopici, a Željezničar ekipi Levski Spartak.

MIŠO SMAJLOVIĆ SELEKTOR FUDBALSKJE REPREZENTACIJE BIH OBJAVIO SPISAK ZA IZRAEL Nova imena Demirović, Musić i Rizvić

Enes Demirović, Vedin Musić i Munever Rizvić nova su imena na spisku selektora fudbalske reprezentacije Miše Smajlovića. Na listi kandidata za susret protiv Izraela 11. oktobra u Tel Avivu, u okviru Sedme grupe kvalifikacija za svjetsko prvenstvo u Japanu i Južnoj Koreji 2002. godine, zbog povrede nema Muhameda Konjića. Selektor je, ovom prilikom, pozvao 23 fudbalera, dva više nego za meč protiv Španije, koji je igran 2. septembra na sarajevskom stadionu Koševo. - Uoči prve kvalifikacione utakmice imali smo dosta povrijeđenih igrača, pa sam se stoga odlučio na veći broj kandidata - naglašava Smajlović. Na spisku su sljedeći fudbaleri:

Golmani: Adnan Guso (Željezničar, 8 utakmica) i Nenad Džidić (Brotnjo, -); **odbrana:** Faruk Hujdurović (Energie, Njemačka, 8), Mirza Varešanović (Austria Beč, 23), Mirsad Hibić (Atletico Madrid, Španija, 16), Mirzet Krupinac (Sarajevo -), Miro Klaić (Brotnjo, 4), Munever Rizvić (Budućnost, 1);

vezni red: Jasmin Mujdža (Hapoel Petah Tikva, Izrael, 9), Edin Mujcin (Dinamo, Hrvatska, 21, 1 gol), Nermin Sabić (Dinamo, Hrvatska, 24), Bruno Akrapović (Energie, Njemačka, 4), Hasan Salihamidžić (Bayern, Njemačka, 19, 4), Sergej Barbarez (Hamburg, Njemačka, 15, 2), Omer Joldić (Željezničar, 12, 1), Enes Demirović (Hapoel Petah Tikva, Izrael, 8), Vedin Musić

(Antalya, Turska, 8);

napad: Elvir Baljić (Fenerbahce, Turska, 15, 7), Elvir Bolić (Rayo Vallecano, Španija, 24, 14), Marko Topić (Austria Beč, 10, 2), Samir Muratović (Željezničar, 5), Nino Bule (Gamba, Japan, -), Emir Granov (Ujpest, Mađarska, 1).

- Posjedujemo dosta informacija o izraelskoj reprezentaciji. Radi se o vrlo jakoj ekipi. Naši ljubitelji fudbala rijetko imaju prilike gledati Izraelce, pa je i to jedan od razloga što mnogi vjeruju da je naš naredni protivnik slabiji nego što to doista jeste. Posebno su neugodni kada igraju kod kuće. U ranijim ciklusima nadigrali su Austriju sa 5:0 i Rusiju sa 4:1 - ističe Mišo Smajlović. Selektor je procijenio i izgled bh. reprezentacije u Tel Avivu: - Možemo svakog pobijediti, ali i izgubiti od objektivno slabijih selekcija. U Izraelu se nećemo braniti. Nastojaćemo sve susrete u kvalifikacijama odigrati na isti način. Bilo da se radi o Španiji ili, pak, Lihtenštajnu. U Tel Avivu pokušaćemo pobijediti, mada je i neriješen rezultat sasvim dobar. Reprezentacija BiH zapoće pripreme 5. oktobra. Zborno mjesto je sarajevski hotel Holiday Inn. Najbolji bh. fudbaleri do odlaska u Izrael treniraju dva puta svaki dan. Jutarnji treninzi održaće se na stadionu Grbavica, a poslijepodnevni na Koševu. Na put se kreće avionom 9. oktobra u 16 sati. U Tel Avivu će bh. reprezentacija trenirati 10. oktobra uveče, te na sam dan utakmice ujutro.

NOGOMET:

SABAHUDIN RESIĆ,
DIREKTOR FK SARAJEVO,
NAKON LJUBLJANSKIH
PREGOVORA

"Odgovaraju nam sve opcije"

Mirno čekamo epilog "slučaja Škoro". Odgovaraju nam sve opcije, jer će Sarajevo sigurno pobijediti, izjavio je direktor kluba sa Koševa Sabahudin Resić, dan nakon povratka iz Ljubljane, gdje je sa predstavnicima NK Olimpija, te sa Alenom Škorom i njegovim menadžerom, pregovarao o rješenju problema nastalog prelaskom nadarenog igrača za Bežigrad. Skup u klupskim prostorijama Olimpije okupio je sve zainteresovane strane. Sarajevo je pored Resića reprezentovao generalni sekretar Nijaz Merdanović, u ime Olimpije bio je prisutan direktor Miro Gavez, a Škoro je uz sebe imao advokata i menadžera Predraga Naletilića. Sastanak je okončan nakon što je Sarajevo predložilo četiri opcije, a Olimpija prihvatila da odgovori do ponedjeljka, 2. oktobra. - Prvi prijedlog je da se Škoro vrati kući, igra za FK Sarajevo za koga je punopravno registrovan, a da se u međuvremenu radi na njegovom transferu u inostranstvo. Drugi je da Olimpija plati obeštećenje. Treći je da Ljubljanci plate dio obeštećenja, a ostatak se nadoknadi tako što će Sarajevo dobiti postotak eventualnim novim transferom Škore u inostranstvo. I četvrti je da slučaj ode na arbitrazu FIFA. Prema Resiću, Sarajevo je u sporu apsolutno u pravu. - Nakon što smo predložili dokumente i argumente, koji uključuju punovazni ugovor Škore i Sarajeva i dokaže o njegovom plaćanju što ga svrstava u profesionalce, bilo je očito da su to "nove i do tada nepoznate stvari" za Olimpiju. To je učvrstilo našu pregovaračku poziciju i potvrdilo da smo apsolutno u pravu. Direktor Sarajeva je dodao da je bordo klubu stalo da se spor prije okonča i da Sarajevo neće stajati na putu razvoju Škore, dok god je interes kluba zasticen. Kazao je da su razgovori u Ljubljani bili konstruktivni, a kontakt sa Škorom opisao ovim riječima: - Rekao sam mu da nisu u redu izjave koje je davao, a koje su se odnosile na klub. Ponovio sam mu da su ga loše savjetovali. On je priznao da je pogriješio i da mu je sada žao jer je na kraju on ispašio pravi gubitnik, pošto evo već tri mjesec uopšte ne igra. I pored svega što se dešavalo, spremni smo ga ponovno prihvatiti na Koševu kao našeg igrača, zaključio je Resić.

BOŠNJAK NERJEŠENO - SEBIL POBIJEDIO

U trećem kolu jesenjeg dijela šampionata bošnjak je na svom terenu podijelio bodove, dok je Sebil (po zvaničnoj informaciji sa Internet strane LI Lige) pobijedio i uknjižio nova 3 boda koja su ga učvrstili na vrhu tabele

Div	Home Team	Away Team	1st	Res	Remarks
I	NY Bosnjak	Oceanside	2-2	3-2	
	Istria	Glen Cove	2-2	0-3	
	Islip	East Meadow	5-0	3-2	
	Polonez	NY Rovers			09/27/2000
	Forest Park	Integral	1-3	1-1	
II	Carle Place	Rosedale	2-3		
	Lake Grove	LIC Sebil	2-3		
	Lindenhurst	Five Towns	1-5		
	Farmingville	Jamaica Port	2-2		
	Uniondale	NY Hota	2-1		
	West Babylon	Real Caribe	1-1		

Naš prvoligaški predstavnik, FK Bošnjak je neriješenim rezultatom uspio sačuvati osmo mjesto na tabeli.

TEAM	GP	W	L	T	GF	GA	AVG	PTS
ISTRIA	3	1	0	2	5	3	1.67	5
GLEN COVE	3	1	0	2	6	4	1.50	5
POLONEZ	2	1	0	1	3	1	3.00	4
ISLIP	3	1	1	1	5	2	2.50	4
OCEANSIDE	2	1	0	1	5	2	2.50	4
INTEGRAL	3	1	2	0	5	7	0.71	3
FOREST PARK	3	1	2	0	3	7	0.43	3
N.Y. BOSNJAK	3	0	1	2	3	4	0.75	2
N.Y. ROVERS	2	0	0	2	0	0	0.00	2
EAST MEADOW	2	0	1	1	2	7	0.29	1

Tri nova boda koja su upisana Sebilu nakon pobjede u gostima, učvrstili su ovog našeg predstavnika u drugoj LI ligi na čelu tabele.

TEAM	GP	W	L	T	GF	GA	AVG	PTS
L.I.C. SEBIL	3	2	0	1	9	4	2.25	7
ROSEDALE	3	1	0	2	5	4	1.25	5
FIVE TOWNS	3	1	1	1	7	7	1.00	4
JAMAICA PORT	3	0	0	3	6	6	1.00	3
REAL CARIBE	3	0	0	3	4	4	1.00	3
N.Y. HOTA	3	0	1	2	2	3	0.67	2

Sljedeće nedjelje 1. oktobra, Bošnjak se sastaje sa ekipom Integral dok će Sebil pokušati na domaćem terenu pobijediti ekipu Jamaica Port

ANCHOR

WORLD TRAVEL, INC

4829 N. Damen Av; CHICAGO, IL 60625
Tel: (773) 293-0344; Fax: (773) 293-1684

**NAJPOVOLJNIJE USLUGE I CIJENE AVIONSKIH KARATA
ZA AMERIKU I EVROPU, TURISTICKA PUTOVANJA
SIROM SVIJETA OBEZBIJEDITI CE VAM**

Sanja Omeragić i Samira Redžović

Toll Free: (877) 779-6257

Kada pripremate svadbena veselja, rođendane, koncerte...
A želite da se dobro zabavite uz pjesmu i igru samo pozovite

ORKESTAR

VESELI PLAVOGUSTINJANI

**BILO KUDA
MIKI SVUDA**

**Samo nazovite
i mi smo tu**

Tel: (718) 220-0725

Tel: (718) 561-1638

Beep: (917) 884-4468

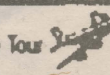
mALËSIA

TOUR & TRAVEL SERVICE CO.

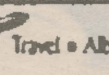
2472 Arthur Avenue, Bronx, NY 10458

Real Estate Mgmt.

Tours

Travel

Airlines Import/Export

PUTUJTE SA NAMA

NEW

* SARAJEVO \$ 600

* ZAGREB \$ 560

* DUBROVNIK \$ 625

* SKOPLJE \$ 600

* TIRANA \$ 600

* PODGORICA \$ 725

YORK

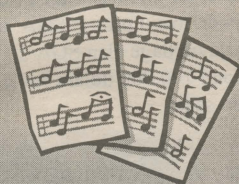
IZ DETROITA ILI CHICAGA ZA PODGORICU \$ 900

Tel: (718) 220-5000

OMLADINSKI RADIO BIH

AM 680

DETROIT

UZIVO!!!

PONEDELJKOM 21:00-22:00

**BOSANSKI NARODNI I ZABAVNI HITOVI
NOVOSTI IZ BOSNE I HERCEGOVINE I AMERIKE
VASE ZELJE I POZDRAVI**

Telefon (248) 909 1006

u studiu (248) 557 3300

SULEJMAN, ALEN I FARUK

Adresa:

P. O. Box 7832

Bloomfield hills, MI 48302

PAN LINE TRAVEL

41-04 30.th Avenue

ASTORIA, NY 11103

Tel: (718) 278-8395

Fax: (718) 278-8396

PAN LINE TRAVEL

ŽELITE LI PUTOVATI U DOMOVINU
PO NAJPOVOLJNIJIM CIJENAMA
OBRATITE SE NAMA

ZENIDA RADONCIC
(718) 278-8395

SAVRSENA USLUGA NA
MATERNJEM JEZIKJU

SARAJEVO * MOSTAR * ZAGREB * PODGORICA

Anna traci pola imovine za razvod

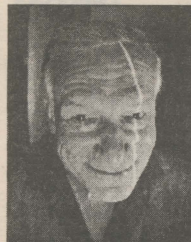
Bivši model magazina Playboy Anna Nicole Smith, ici ce na sud kako bi dobi polovicu bogatstva od sada skoro bivšeg muža, tekšaškog naftnog magnata Howard Marshalla. Ona kaže da je milijarder Howard obećao polovicu bogastva samo da se uda za njega.

Tom, Cameron i Penelope u istoj

Trio sa slike, Tom Cruise, Cameron Diaz i Penelope Cruz, zajedno će glumiti u filmu Vanilla Sky u režiji Cameron Crowea. Film će u stvari biti engleska verzija španskog trilerla Abre Los Ojos (Otvori Oči).

Skeniranje glave

Jedan od osnivača Playboy magazina Hugh Hefner, uhvaćen je na ovoj slici dok je

kompjuter skenirao njegovu glavu. Dobiveni podaci će se koristiti za izradu voštanog duplikata. Tako dobivena glava bit će izložena u Hollywood Wax Museum. Ovo je prvi put da se ovaj tip tehnologije koristi za izradu

Lopez promovisala The Cell u Rimu

Glumica i pjevacica Jennifer Lopez pozirala je novinarima tokom press konferencije u Rimu. Lopez je u Italiji promovisala njen najnoviji hit film The Cell.

DERNEK

SUBOTA 30. Septembar
od 10 PM do 4 AM

BOSANSKO-AMERICKA DISKOTHEKA U SRCU MENHETNA

CLUB B 52

27 Park Place
(Bet. Broadway & Church)

Za sve informacije nazovite:
Tel: (718) 667-3344
Tel: (718) 351-2740
Fax: (718) 667-1733

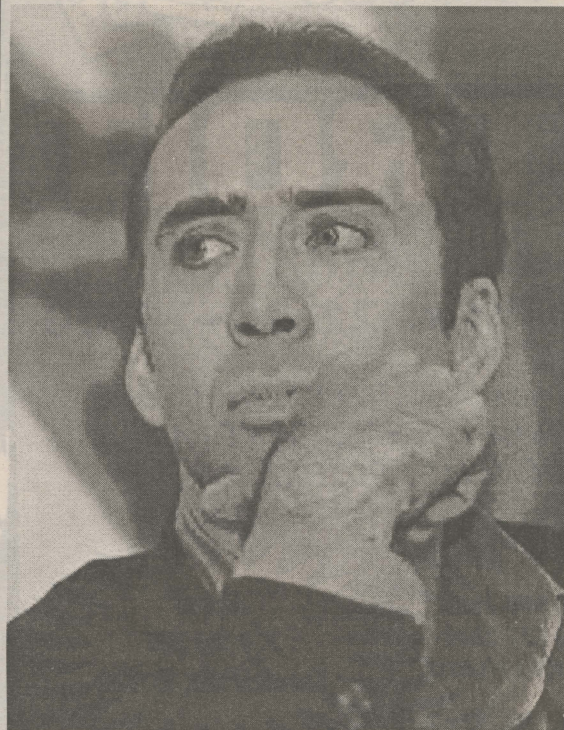
ULAZ
Mladici \$ 15.00
Djevojke \$ 10.00

**DOĐITE SVI NA DERNEK...
NAGRADE...
IZNENAĐENJE VEČERI...**

Nicolas Cage podražava štrajk filmskih radnika

Glumac Nicolas Cage pridružio se grupi glumaca koji podržavaju protest SGA, unije filmskih radnika. Cage je izjavio da je član SGA 20 godina te donirao u njihov fond 200,000 dolara što je najveća pojedinačna donacija do sada.

Sophie na Tajvanu

Francuska glumica Sophie Marceau uhvaćena je na ovoj slici dok je pažljivo slušala pitanje na konferenciji za novinare na Tajvanu. Sophie je tamo već drugi put u sklopu promovisanja njenog najnovijeg filma La Fidelite u režiji Andrzej Zulawskog

SREBRENICA - DA SE NIKAD NE ZABORAVI

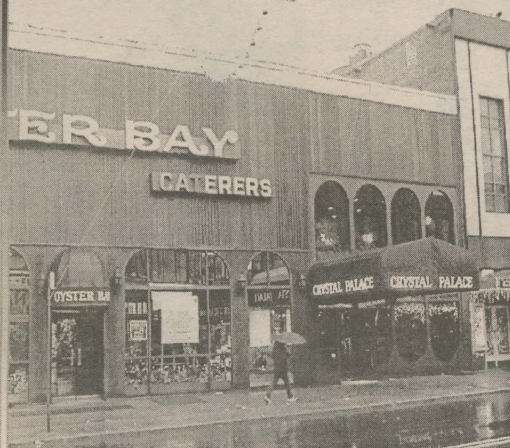
GRAD U NAŠOJ ZEMLJI, NAJVEĆI STRADALNIK U PROŠLOM RATU 11. JULA 1995. GOD.	IGRA NA SREĆU	POLJSKI KOMPOZIT. DRISKI	RADI TOGA	HOMEROV SPJEV	RED. POREDAK (ARAP.)	SIN ISAKOV PO BIBLIJI	11. JUL 1995	SAMA- RIJUM	OPSEG							
VELIKA TRBUŠNA ŽLJEZDA							SALIM OBRALIĆ									
OSOBE- NOST SELA							A. M.		DIO NASLJE- DSTVA. MIRAZ							
DRŽAVNA UPRAVA								TONA FR. GENERAL. KRIVAC ZA NESREĆU SREBREN.								
TELEGRAM							MAKARSKA									
							PRIBOR ZA ČIŠĆENJE									
"VJEČNI GRAD"			ANA MANJANI			LUČKI NASIP										
			VRSTA DIZALICE			GRAD U VIJETNAMU										
UZVIK DOZIVANJA			VRSTA HOLANDS. SIRA						MEKAN. SAVITLJIV							
			VRSTA RIJEČI													
BRZO- PLETA					ETIČAR. MORALIST MALI KRASTA- VAC											
VEZNIK		FRANCUS. GRAMATIČ. ČLAN		BOJA. FARBA												
				DUBRO- VNIK												
UGLJENIK		MUŠKO IME AVDIJA GL. GRAD ČADA				STARI SLOVEN										
OSTRVO NA PACIFIKU (N.A.R.)						RT NA JUGU AUSTRA- LIJE	ZALIV U TURSKOJ U EGEJSKOM MORU	BOLESNA STRAST ZA UDISANJEM ETERA	BARA. MOĆVARA. (MN.)	KISEONIK	RIČARD BARTON	PROSJAK IZ "ODISEJE"	KORIST. DOBIT	SRPSKI GENERAL, KRVOLOK, EGZEKUTOR NAJVEĆEG GENOCIDA POSLE 2. SV. RATA U SREBRENICI, RATKO	RATNI ZLOČ SA PALA. ZVJER SA DURMITORA RADOVAN	
BANJSKO LJEČILIŠTE U SREBREN.	STRANO MUŠKO IME			LEGE- NDARNI KOMA- NDANT SREBREN. STRATIŠTE SREBREN.										"MJESNI KOMITET"		
KRETATI SE GALOPOM										LUKA NA DUNAVU U RUMUNJI GRAD U SRBIJI						
PAMET. RAZUM			ROKIRATI								DIO NAMJEŠT.					
			JEDNO LICE								ZANJELI OPĆINITI					
TURSKI PLEMIĆ. BEG				MJ. U BOS. KRAJINI									ŽITELJ GR. U GRČKOJ	VEZNIK: KAKO BI OBOJEN KNOM. KNJINEN		
				EKSPLOZ. SREDSTVA												
LJEK PROTIV KRVA- RENJA						MLADO SOVE IME PJEVAČA SLABINCA									I. DŽ.	
LJEKOVITA BIJELKA, MASLAČAK					KELVIN		MINIRATI (POKR.)								ČIPKO IVO	
					SADŽIDA (SKR.)		DŽAUL								AMPER	
BOR		PRKOSNIK. SVADALICA						IME KLIZAČICE RODNJINE							Č	
		JEVREJS. SVEŠTENIK						I							PANTLJKA	
BEOGRAD. GLUMICA. NEDA						IZRASTA- NJE (MN.)								TEMPO		
						MALE TEŽINE								SOS. UMOKAC		KALIJUM
MAGAREČI GLAS. REV				DIKA. KUMIR (MN.)				TURSKI DRŽAVNIK KEMAL. POKRIVAČ. ABAHJA								
			PRJEDLOG													
RAČUNALO STARII NARODA				VEZNIK		SVETA (TUR.)				NJEMAČKI STATI- STIČAR. KARL VON						OLIVER MLAKAR
				"DECI- GRAM"		ALUMINI- JUM				I. M.						
DA SE NIKAD NE ZABORAVI	ITALIJA NULA	ARSEN DEDIC			JEDAN OD KRIVACA ZA ZLOČIN U SREBR. JASUŠI						ONAKO, NA DRUGI NAČIN (PROV.)					
		AUSTRIJA									A					
LIČNA ZAMJENICA				JEDAN OD KRIVACA ZA SREBREN. 1995.GOD. BUTROS				GLAVNI GRAD JORDANA					KAMEN (PJES.)			

RJEŠENJE IZ PROŠLOG BROJA

VODORAVNO: prokleta avlija, sa, lamaizam, kamarila, aseps, dar, besano, strnika, amonal, vo, tabiči, opirati se, elek, zmija, icana, lig, zavariti, alir, inovator, čora, o, a, neva, iraka, sb, abano, o, inatiti, fučija, krajina, rs, udata, krakasti, it, da, indijot, t, raja, brk, tori, asim, ne, anis, leca, a, arilje, lipik, tenisačica, ek, jaka, avan, vata, r, čedo, okinava, ib, kineza, oč, sirotan, nnj, aša, i, dada, mako, šipak.

RJEŠENJE U SLIJEDEĆEM BROJU

CRYSTAL PALACE

**31-09 BROADWAY
ASTORIA, NY**

Tel: (718) 545-8402

(718) 545-2990

Fax: (718) 545-9275

ZAŠTO LUTATE?

Kad dobro znate da je
Crystal Palace
najljepše i najpovoljnije
mjesto za svadbena veselja,
kane, rođendane,
zabavne večeri, koncerte.....

**RASPOLAZEMO SA
NEKOLIKO
DVRANA I
ZADOVOLJAVAMO
POTREBE NASIH
KLIJENATA OD
50 DO 1.200
GOSTIJU**

ADRIATIC STUDIO

**17-11 65. Street
(Između 17. i 18. Ave.)
Brooklyn, New York**

Tel. (718) 816-8130

Tel. (718) 234-5210

***** NAJO I ANA SPAHIĆ *****

**NAJVAŽNIJE
TRENUTKE
VAŠEG ŽIVOTA
POVJERITE
PROFESIONALCIMA
SA 15 GODINA
ISKUSTVA**

